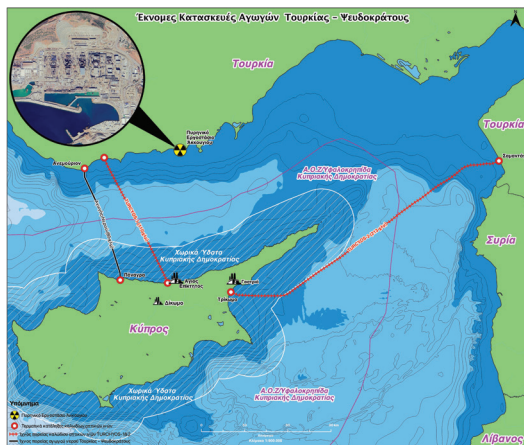
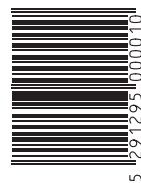

Ο ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΣΕ... ΝΕΟ ΒΗΜΑ ΠΡΟΣΑΡΤΗΣΗΣ των κατεχομένων στην Τουρκία

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Απλησίαστες
οι τιμές για
φοιτητική στέγη**
ΣΕΛΙΔΕΣ 16-17

**Η νεο-οθωμανική
πειρατεία
στη Μεσόγειο**
ΣΕΛΙΔΑ 10

**Ο ρόλος των
επενδυτικών
ταμείων και η
ενίσχυσή του μέσα
από τον νέο νόμο**
ΣΕΛΙΔΑ 21

**Αρτέμ Ντιμιτρουκ:
Μιλά για διώξεις
Ορθοδόξων
και την ελλειμματική
δημοκρατία
Ζελένσκι**
ΣΕΛΙΔΕΣ 14-15

ΟΤΑΝ ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΑΧΤΗ

ΤΡΑΓΙΚΑ ΑΝΕΥΘΥΝΟΙ

Φονική πυρκαγιά, κατεστραμμένα χωριά
με ήρωες τις δυνάμεις πυρόσβεσης και τους εθελοντές

Στάχτη και αποκαΐδια, δύο λέξεις οι οποίες περιγράφουν με τραγικό ρεαλισμό την εικόνα που άφησε πίσω της η φονική πυρκαγιά, η οποία σάρωσε βουνά και κάμπους της επαρχίας Λεμεσού, κατέκαψε περιουσίες, έσπειρε τον θάνατο και βύθισε στο πένθος ολόκληρη τη χώρα. Οι φλόγες, υπό συνθήκες ακραίας θερμοκρασίας και ισχυρών ανέμων, τύλιξαν ορεινά χωριά της περιοχής σε ένα πύρινο σενάριο, που εξελισσόταν με ταχύτητα ανεξέλεγκτη. Ο απολογισμός; Δύο νεκροί, τραυματίες, πολλά τετραγωνικά

χιλιόμετρα καμένης γης, εκατοντάδες εκτοπισμένοι πολίτες, κατεστραμμένα σπίτια, νεκρά ζώα, κατάμαυρες γεωργικές εκτάσεις και δάση. Και πίσω

απ' όλα αυτά, ένας λαός να αναρωτιέται -γι' ακόμη μια φορά- πού ήταν το «ισχυρό κράτος» όταν πραγματικά το χρειαζόταν; ΣΕΛΙΔΕΣ 2-3

**Eurofighter στην
Τουρκία με ευρωπαϊκή
σφραγίδα**
ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Η υπεράσπιση του κουρελόπανου
της κατοχής σημαίνει αναγνώριση
του τουρκοψευδοκράτους
ΣΕΛΙΔΑ 7

ΘΕΣΗ

Καμένη γη...

Κράτος σημαίνει εξουσία. Ορθή διοίκηση και διαχείριση, την οποία ο πολίτης δεν αντιλαμβάνεται να υπάρχει στην πράξη. Και ως λέει ο Πρόεδρος ότι όλα λειτουργούν ομαλά, στην εντέλεια. Ή πως πράττει, ότι είναι υπό τις περιστάσεις δυνατό, που εκλαμβάνεται, όμως, ως άλλοθι της διαχρονικής αδυναμίας. Και του κράτους και του ίδιου. Εκείνο δε που βλέπει ο πολίτης από την τελευταία φωτιά, που έκαψε ανεξέλεγκτα, χωρίς κυβερνητικό συντονισμό, είναι ένα: Καμένη γη!

Συνέχεια στη σελίδα 2

Διαμερίσματα: Πού έφτασαν τα ενοίκια και οι τιμές αγοράς

* €1.900 το ενοίκιο για διαμέρισμα δύο υπνοδωματίων στη Λεμεσό
και €500.000+ για αγορά διαμερίσματος τριών υπνοδωματίων ΣΕΛΙΔΕΣ 22-23

ΘΕΣΗ

Κάθε νουνεχής πολίτης μπορεί ν' αντιληφθεί ότι κάποιες από τις αιτίες των πυρκαγιών είναι οι κλιματικές αλλαγές, οι άνεμοι, οι υψηλές θερμοκρασίες και η ξηρασία. Είναι, όμως, αμάχητα τεκμήρια που μπορούν να δικαιολογήσουν όλην αυτήν την τραγωδία των τελευταίων ημερών, που βίωσε και βιώνει μια αλυσίδα χωριών της ορεινής Λεμεσού; Κάθε νοήμων άνθρωπος θα δεχτεί μεν ότι, όντως, έτσι έχουν τα πράγματα, αλλά δεν μπορεί να συμβιβαστεί με την ιδέα πως ό,τι συνέβη τα προηγούμενα εικοσιτετράωρα δεν ήταν το αποτέλεσμα ενός αναποτελεσματικού και ανεύθυνου κράτους. Πώς θα ήταν δυνατό να σχηματίσει άλλη άποψη, όταν τον Ιούνιο ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος δεσμευόταν ότι το κράτος ήταν «Απόλυτα Έτοιμο» για την αντιμετώπιση των πυρκαγιών; Και ο κόσμος έμεινε ανήσυχος ήσυχος, μέχρι που είδε μπροστά του να καταστρέφεται το βίος του και μια ολόκληρη περιοχή. Με το κράτος και τους μηχανισμούς του να συλλαμβάνονται κοιμώμενοι. Απολύτως ανέτοιμοι. Χωρίς τα παθήματα προηγούμενων περιπτώσεων να έχουν γίνει μαθήματα. Γιατί; Διότι, ακόμη και αν υπήρχαν σχέδια αντιμετώπισης της κρίσης, έμειναν στα συρτάρια των γραφείων ή

στα ράφια. Με αποτέλεσμα να δρουν κατά βούληση οι κοινοτάρχες και να βαρούν καμπάνες επειδή δεν λειτούργησε με τρόπο σύγχρονο το κράτος. Δεν είναι, μάλιστα, η πρώτη φορά. Και κανείς δεν πιστεύει ότι θα είναι η τελευταία. Γιατί η Κυβέρνηση βρίσκεται σε διάσταση λόγων και πράξεων. Άλλα λέει, αλλά επαρκώς δεν πράττει... Η Κύπρος, ως μικρό νησί, θα έπρεπε να ήταν μοντέλο πυρόσβεσης και όχι παράδειγμα προς αποφυγήν. Και ερωτά ο πολίτης: Τι σημαίνει το βράδυ δεν επιχειρούν πιπικά μέσα; Με ποιες προδιαγραφές τα αγοράζουμε; Και γιατί το Ισραήλ διαθέτει και εμείς όχι; Τι σόι κράτος μπορεί να έχουμε όταν αδυνατεί να παρέχει ασφάλεια στον πολίτη του; Όταν τον παραμυθιάζει; Ορθώς λέμε ότι στον βορρά υπάρχει ψευδοκράτος, αλλά με την αδράνεια και την ανευθυνότητα, που επικρατεί στο νόμιμο κράτος, επιτρέψαμε στον κατοχική ηγέτη να μας ξεφτιλίζει. Όχι μόνο εντός, αλλά και εκτός συνομιλιών, δηλώνοντας έτοιμος να μας βοηθήσει. Και να οβήσει αυτός τις φωπιές, επειδή η Κυβέρνηση αδυνατούσε. Φανταστείτε, δηλαδή, τι άλλο θα συνέβαινε, εάν δεν μας διαβεβαίωναν ότι ήταν απόλυτα έτοιμοι...

ΟΤΑΝ ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΑΧΤΗ

ΤΡΑΓΙΚΑ ΑΝΕΥΘΥΝΟΙ

Φονική πυρκαγιά, κατεστραμμένα χωριά με ήρωες τις δυνάμεις πυρόσβεσης και τους εθελοντές

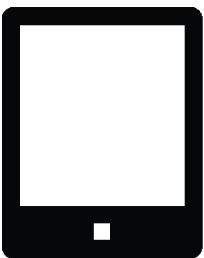

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Έτος 46ο – 1η Έκδοση 3 Φεβρουαρίου 1976
Εκδότης και Συνιδρυτής: Κώστας Ν. Χατζηκωστής
Διατελέσας Διευθύνων Σύμβουλος: Άντης Χατζηκωστής (2002-2010)
Διευθυντής Εκδοτικού Οίκου Δίας: Χρυσάνθος Τσουρούλλης
Βοηθός Αρχισυντάκτης: Ανδρέας Κόκκινος
Advertising Specialist: Καρολίνα Νεοκλέους
Λειτουργός Εμπορικού: Ελισάβετ Ηρακλέους
Brand Manager: Σωτήρης Κυριάκου
Δημιουργικό: Χάρης Κασιδάμης
Ιδιοκτησία: Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ
Κεντρικό Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 22580580, Φαξ: 22580518
Εμπορικό Τμήμα: 22580513, 22580491, 22580487, Φαξ: 22580455
Ιστοσελίδα: www.simerini.com
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: sintaxi@simerini.com
Λεωφόρος Άντη Χατζηκωστή 31 και Αρχαγγέλου Γωνία, 2059 Στρόβολος, Λευκωσία.
Εκτύπωση: MILKRO DIGITAL CYPRUS LTD
Διανομή: Kronos Public Ltd

Copyright © Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημόσια Λτδ

Απαγορεύεται αυστηρώς η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά προτίμηση ή κατά διασκευή απόδοση του περιεχομένου (κειμένου ή φωτογραφίας) με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφηση ή άλλο, χωρίς τη γραπτή έγκριση ή άδεια του εκδότη Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημόσια Λτδ.

PDF EDITION
ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ «Σ» ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ
SMARTPHONES
ΚΑΙ TABLETS

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
Για έγκυρη και αξιόπιστη ενημέρωση στο
www.simerini.com.cy

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Στάχτη και αποκαΐδια, δύο λέξεις οι οποίες περιγράφουν με τραγικό ρεαλισμό την εικόνα που άφησε πίσω της η φονική πυρκαγιά, η οποία σάρωσε βουνά και κάμπους της επαρχίας Λεμεσού, κατέκαψε περιουσίες, έσπειρε τον θάνατο και βύθισε στο πένθος ολόκληρη τη χώρα. Οι φλόγες, υπό συνθήκες ακραίας θερμοκρασίας και ισχυρών ανέμων, τύλιξαν ορεινά χωριά της περιοχής σε ένα πύρινο σενάριο, που εξελισσόταν με ταχύτητα ανεξέλεγκτη.

Ο απολογισμός; Δύο νεκροί, τραυματίες, πολλά τετραγωνικά χιλιόμετρα καμένης γης, εκατοντάδες εκτοπισμένοι πολίτες, κατεστραμμένα σπίτια, νεκρά ζώα, κατάμαυρες γεωργικές εκτάσεις και δάση. Και πίσω απ' όλα αυτά, ένας λαός να αναρωπιέται -γι' ακόμη μια φορά- που ήταν το «ισχυρό κράτος» όταν πραγματικά το χρειάστηκε;

Οι διαβεβαιώσεις
Μόλις πριν από μερικές εβδομάδες και συγκεκριμένα στις 3 Ιουνίου 2025, ο Κυβερνητικός Εκπρόσω-

«Πού ήταν το «ισχυρό κράτος» όταν πραγματικά το χρειάστηκε ο πολίτης;»

πος, Κωνσταντίνος Λετυμπιώτης, μιλώντας σε ενημέρωση Τύπου, διαβεβαίωνε την κοινή γνώμη ότι «η φεινή αντισυμμετρική περίοδος βρίσκει την Κυπριακή Δημοκρατία περισσότερο προετοιμασμένη και ενισχυμένη από ποτέ». Υπογράμιζε τότε πως το κράτος διαθέτει τον μεγαλύτερο αριθμό δασοπυροσβεστών στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας, τον

ισχυρότερο στόλο επίγειων μέσων δασοπυρόσβεσης και τον πληρέστερο και πολυπληθέστερο στόλο εναέριων μέσων, με παρουσία από τον Μάρτιο.

Μιλούσε επίσης για πλήρη επιχειρησιακή ετοιμότητα, για «νέα εποχή πολιτικής προστασίας» και για έναν κρατικό μηχανισμό που λειτουργεί με σχέδιο και συντονισμό.

Δυστυχώς, αυτή η «νέα εποχή» αποδείχθηκε τραγικά παλιά. Μια εποχή που έχουμε ξαναζήσει. Όπου τα πύρινα μέτωπα εξακολουθούν να μας βρίσκουν ανοχύρωτους, η αντίδραση των αρμοδίων καθυστερημένη, και οι πολίτες αβοήθητοι. Να τρέχουν για τη σωτηρία τους χωρίς επίσημη ειδοποίηση, χωρίς υποστήριξη, χωρίς οργάνωση. Ένας κρατικός μηχανισμός που λειτούργησε περισσότερο ως παρατηρητής της τραγωδίας, παρά ως ασπίδα προστασίας των πολιτών.

Ο τραγικός απολογισμός

Δύο άνθρωποι βρέθηκαν απανθρακωμένοι μέσα στο αυτοκίνητό τους, σε μια προσπάθεια διαφυγής, που δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Δεκάδες τραυματίες μεταφέρθηκαν σε νοσοκομεία και χωριά εκκενώθηκαν, ενώ πολλοί κάτοικοι φιλοξενήθηκαν σε προσωρινά καταλύματα. Σε πολλά χωριά, οι κάτοικοι δεν αναγνώριζαν το τοπίο όπου είχαν μεγαλώσει.

Η πληγείσα περιοχή, που υπερβαίνει τα 125 τετ. χιλιόμετρα, αφορά κυρίως αμπελουργικές εκτάσεις. Εκτιμάται ότι περίπου 15.000 δεκάρια από τα 50.000 συνολικά εντάσσονται στην πληγείσα ζώνη.

Υπερπροσπάθεια, αλλά ανεπαρκής εξοπλισμός

Οι πυροσβεστικές δυνάμεις έδωσαν μάχη υπό ασφυκτικές συνθήκες. Η θερμοκρασία ξεπερνούσε τους 40 βαθμούς, οι άνεμοι ήταν έντονοι, και η ξηρασία στο έδαφος απόλυτη.

Παρά τις κυβερνητικές διαβεβαιώσεις για επάρκεια μέσων, η πραγματικότητα στο πεδίο ήταν διαφορετική. Οι πρώτες ρίψεις από εναέρια μέσα καθυστέρησαν, ενώ σε πολλές περιοχές δεν υπήρχε καμία παρουσία επίγειων δυνάμεων για ώρες.

Η συνδρομή από το εξωτερικό μπορεί να ήταν καθοριστική, αλλά ήρθε όταν το κακό είχε ήδη γίνει.

Μαρτυρίες από την πρώτη γραμμή

Οι μαρτυρίες είναι συγκλονι-

στικές και αποκαλυπτικές:

«Υπάρχει τεράστια απογοήτευση. Πάντα υπάρχουν αυτοί που φέρουν την ευθύνη - και ο κόσμος το γνωρίζει αυτό. Όμως, εκείνο που πρέπει να μας προβληματίσει ουσιαστικά είναι ο ανεπαρκής συντονισμός. Κάτι πήγε στραβά και το αποτέλεσμα είναι μπροστά μας: μεγάλες και εκτεταμένες καταστροφές, που αφορούν όχι μόνο υλικές ζημιές σε αυτοκίνητα και κατοικίες, αλλά και σε κτηνοτροφικές μονάδες, πληθύνοντας ευθέως την τοπική παραγωγή και το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων. Είναι κρίσιμο να δοθούν απαντήσεις και -κυρίως- να υπάρξει επιτέλους σωστός συντονισμός από τους αρμοδίους», δήλωσε στη «Σημερινή» ο κοινοτάρχης Πάνω Κυβίδων, Κωνσταντίνος Παπαθεοδώρου.

«Σίγουρα θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους τους εθελοντές. Ο κόσμος έκανε υπεράνθρωπες προσπάθειες για να μην έχουμε άλλες απώλειες - έβγαλαν ακόμη και μια ηλικιωμένη, τυφλή γυναίκα από το σπίτι της μέσα στις φλόγες. Υπάρχει όμως θυμός, γιατί μιλάμε για μια μικρή αρχικά πυρκαγιά. Σίγουρα υπάρχουν ευθύνες. Νομίζω πως οι πολιτικοί μας πρέπει να προβληματιστούν, να δουν τα λάθη τους και να αναλογιστούν πώς φτάσαμε ως εδώ.

»Πρέπει να είμαστε πιο κατάλληλα εξοπλισμένοι - δεν γίνεται να

περιμένουμε μόνο από το ανθρώπινο χέρι. Πρέπει να σταθούν δίπλα μας έμπρακτα, και αυτό να φανεί στο αποτέλεσμα», ανέφερε στην εφημερίδα μας η Κοινοτάρχισσα Άλσσας, Ξένια Κωνσταντίνου.

Τη δυσaréσκειά τους εξέφρασαν και κάτοικοι της περιοχής, περιγράφοντας τις δύσκολες στιγμές που έζησαν:

«Η φωτιά πλησίαζε πολύ γρήγορα. Όταν έφτασε περίπου στα 200 μέτρα από τα πρώτα σπίτια, αποφασίσαμε να φύγουμε. Την βλέπαμε να κατεβαίνει από τα

μάχη και τους ευχαριστούμε, αλλά γενικά υπήρξε καθυστέρηση στον συντονισμό. Η φωτιά είχε μεγάλη έκταση και κινήθηκε γρήγορα, αλλά πιστεύουμε πως μπορούσε να υπάρξει καλύτερη προετοιμασία και αντίδραση από τις αρμόδιες υπηρεσίες».

Οικονομικές και κοινωνικές πληγές

Η οικονομική ζημιά είναι τεράστια, περιλαμβάνοντας καταστροφές σε γεωργικές καλλιέργειες -όπως ελαιόδεντρα, αμπέλια και εσπεριδοειδή- σε κατοικίες και τουριστικά καταλύματα, σε κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις και ζώα, καθώς και σε δίκτυα ύδρευσης και ηλεκτροδότησης, αλλά και σε δασικές και προστατευόμενες περιοχές.

Η αλληλεγγύη των πολιτών

Εκεί που το κράτος άργησε, οι άνθρωποι λειτούργησαν. Μέσα στο γενικότατο χάος, υπήρξε και μια αχτίδα φωτός και αυτή ήταν η άμεση κινητοποίηση της κοινωνίας των πολιτών. Εκατοντάδες εθελοντές, μη κυβερνητικές οργανώσεις, ακόμα και ιδιώτες επιχειρηματίες συγκέντρωσαν τρόφιμα, ρούχα, είδη πρώτης ανάγκης, ζωοτροφές και φάρμακα για τους πληγέντες.

Η αλληλεγγύη, σε αντίθεση με την κρατική ετοιμότητα, λειτούργησε άμεσα, αυθόρμητα και απο-

τελεσματικά. Αυτή είναι και η πιο ειλικρινής απάντηση στο ερώτημα ποιος στέκεται δίπλα στον πολίτη τη στιγμή της κρίσης.

Είναι η ώρα για ειλικρινή επανεκκίνηση

Αν πράγματι η Κύπρος ήταν «περισσότερο προετοιμασμένη από ποτέ», τότε η αποτυχία είναι μεγαλύτερη. Αν όχι, τότε οι δηλώσεις της κυβέρνησης ήταν παραπλανητικές. Και στις δύο περιπτώσεις, απαιτείται λογοδοσία, όχι επικοινωνιακή διαχείριση.

Η επούλωση των πληγών δεν είναι μόνο θέμα τεχνικών έργων ή αποζημιώσεων. Είναι πρωτίστως θέμα εμπιστοσύνης. Εμπιστοσύνης σε ένα κράτος που οφείλει να προλαμβάνει, όχι να απολογείται. Που οφείλει να προστατεύει, όχι να παρακολουθεί. Που οφείλει να λειτουργεί, όχι να υπόσχεται.

Οι φλόγες της Λεμεσού κατέκαψαν δέντρα, σπίτια, περιουσίες και ανθρώπινες ζωές. Μα, κυρίως, κατέκαψαν την αυταπάτη ότι τα μεγάλα λόγια μπορούν να σταματήσουν τη φωτιά.

Αν κάτι πρέπει να χιτσιεί πάνω στις στάχτες αυτής της τραγωδίας, είναι ένα νέο κοινωνικό «συμβόλαιο» με την αλήθεια. Χωρίς ωραιολογίες, χωρίς καθυστερήσεις, αλλά με σχέδιο, λογοδοσία και με σεβασμό στη ζωή και τη φύση.

Eurofighter στην Τουρκία με ευρωπαϊκή σφραγίδα

Πώς ανατρέπεται το ισοζύγιο μεταξύ Ελλάδας - Τουρκίας

ΠΕΤΡΟΣ
ΑΥΡΕΝΤΙΟΥ

Γερμανία ενέκρινε προκαταρκτικά την πώληση 40 μαχητικών αεροσκαφών Eurofighter στην Τουρκία, μετά από αίτημα της Άγκυρας. Το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο Ασφαλείας έδωσε το πράσινο φως, ενώ, όπως αναφέρεται, τόσο η ελληνική Κυβέρνηση όσο και ο Πρόεδρος της Τουρκίας, Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, έχουν ήδη ενημερωθεί για την απόφαση.

Η κατασκευή των αεροσκαφών πρόκειται να πραγματοποιηθεί στη Μεγάλη Βρετανία, με εξαρτήματα και τεχνογνωσία που παρέχονται και από τη Γερμανία. Ο Καγκελάριος Φρίντριχ Μερτς, κατά τη διάρκεια πρόσφατης επίσκεψής του στο Λονδίνο, δήλωσε πως αν και δεν έχει ληφθεί ακόμα τελική απόφαση, «η διαδικασία βρίσκεται στον δρόμο προς μια καλή συμφωνία», υπονοώντας την πρόθεση για χορήγηση άδειας εξαγωγής.

Η πρωτοβουλία προωθήθηκε

από τον Βρετανό Πρωθυπουργό, Κιρ Στάρμερ, ο οποίος υποστήριξε την ανάγκη για «συντονισμό κοινών εκστρατειών εξαγωγών». Υπενθυμίζεται ότι το πρόγραμμα του Eurofighter αποτελεί ευρωπαϊκή κοινοπραξία μεταξύ της Μεγάλης Βρετανίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Ισπανίας. Ως εκ τούτου, καμία πώληση σε τρίτες χώρες –όπως η Τουρκία– δεν μπορεί να προχωρήσει χωρίς τη συγκατάθεση όλων των εταίρων.

Ενημέρωση και προς την Αθήνα

Η ελληνική Κυβέρνηση και προσωπικά ο Πρωθυπουργός

Κυριάκος Μητσοτάκης ενημερώθηκαν για την απόφαση των Γερμανών, γεγονός που υποδηλώνει ότι το Βερολίνο αναγνωρίζει τη σημασία που έχει μια τέτοια κίνηση για την ισορροπία δυνάμεων στην Ανατολική Μεσόγειο και ιδιαίτερα στο Αιγαίο.

Η πιθανή απόκτηση 40 Eurofighter από την Τουρκία ενδέχεται να μεταβάλει σημαντικά το αεροπορικό ισοζύγιο στην περιοχή. Τα Eurofighter θεωρούνται εξαιρετικά ικανά μαχητικά τέταρτης γενιάς+ και προσφέρουν προηγμένες δυνατότητες σε αποστολές αεροπορικής υπεροχής, αναχαίτισης και κρούσης.

Η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια έχει επενδύσει σημαντικά στον εκσυγχρονισμό της Πολεμικής Αεροπορίας, με την απόκτηση μαχητικών Rafale από τη Γαλλία, την αναβάθμιση των F-16 σε επίπεδο Viper, αλλά και μελλοντική ένταξη των F-35 στο ελληνικό οπλοστάσιο. Παρ' όλα αυτά, η είσοδος των Eurofighter στην τουρκική αεροπορία, σε συνδυασμό με την υφιστάμενη υποδομή της Άγκυρας, θα μπορούσε να αποκαταστήσει σε σημαντικό βαθμό τη χαμένη ισορροπία στον αέρα.

Σημαντικό είναι επίσης το γεγονός ότι η Τουρκία παραμένει εκτός του προγράμματος F-35 λόγω

των σχέσεών της με τη Ρωσία και της προμήθειας του πυραυλικού συστήματος S-400. Η στροφή προς τα Eurofighter ενδέχεται ν' αποτελέσει εναλλακτική «γέφυρα» για την ενίσχυση της τουρκικής αεροπορικής ιαχύος, εφόσον ολοκληρωθεί η συμφωνία.

Κοινά χαρακτηριστικά Eurofighter - Rafale

Αυτό που έχει μεγάλο ενδιαφέρον είναι τα κοινά χαρακτηριστικά και οι διαφορές που έχουν μεταξύ τους τα μαχητικά Eurofighter - Rafale. Τα δύο αεροσκάφη έχουν πολλές κοινές δυνατότητες. Πρόκειται για μαχητικά πολλαπλών ρόλων. Μπορούν να εξασφαλίσουν αεροπορική υπεροχή αλλά και στρατηγική κρούση. Φέρουν το πιο σύγχρονο ραντάρ αέρος, το οποίο είναι το AESA.

Επιπλέον διαθέτουν και τα δύο σύστημα στοχοποίησης με υπέρυθρες, πτέρυγα «Δέλτα» η οποία τους εξασφαλίζει μαζί με τους δύο κινητήρες ταχύτητα, εμβέλεια και μεγάλο φορτίο.

Το Eurofighter είναι πιο γρήγορο, όμως η εμβέλεια του Rafale είναι μεγαλύτερη. Όσον αφορά τα όπλα, το Eurofighter διαθέτει και αμερικανικά, ενώ το Rafale παίρνει μόνο ευρωπαϊκά όπλα. Διαθέτουν και τα δύο παρόμοιο φορτίο και κόστος.

Η διαφορά στον οπλισμό

Τα δύο μαχητικά μπορούν να χρησιμοποιήσουν πυραύλους Meteor και τα βλήματα στρατηγικής κρούσης Scalp/Storm Shadow, τα οποία θεωρούνται πλεονέκτημα του ελληνικού οπλοστασίου.

Ωστόσο, η φαρέτρα του Eurofighter είναι μεγαλύτερη, καθώς διαθέτει και αμερικανικά όπλα, όμως τα γαλλικά όπλα θεωρούνται πιο ικανά για τις αποστολές τους. Το Eurofighter διαθέτει IRIS-T/AIM-9, AIM-120C, Taurus, AGM-88 HARM. Το Rafale διαθέτει Magic 2, MICA, EXOCET.

«Πάλι θα υπερέχει η ελληνική αεροπορία»

Ο Πτέραρχος εν αποστρατεία, Αθανάσιος Παπανικολάου, μίλησε στη «Ναυτεμπορική» για τη συμφωνία Γερμανίας – Τουρκίας για τα Eurofighter.

Αρχικά ανέφερε ότι, και σήμερα να γίνει η παραγγελία, με τον ρυθμό παραγωγής που υπάρχει στα εργοστάσια, στην καλύτερη των περιπτώσεων θα έρθουν στην Τουρκία το 2032. «Μέχρι τότε, είναι γνωστό ότι έχουμε εντάξει στην αεροπορία μας τα Rafale, άρα θα είναι ακόμη περισσότερα γιατί υπάρχει το πρόγραμμα για αγορά τους».

Συμπλήρωσε ότι θα έχουν ενταχθεί και τα F-35. «Πάλι θα υπερέχει η ελληνική πολεμική αεροπορία, γιατί τα F-35 είναι προηγμένης γενιάς από τα Eurofighter. Μπορεί να είναι και αυτά τεσσεράμισι γενιάς, αλλά δεν είναι επιπέδου F-35», είπε.

Τόνισε ότι ο συνδυασμός F-35, Rafale και των αναβαθμισμένων F-16 βρίσκει την Ελλάδα σε καλύτερη κατάσταση από τη θα είναι η Τουρκία με τα Eurofighter και τα F-16. «Δεν ανατρέπεται η ισορροπία», είπε.

«Άλλη συζήτηση αν πάρει τα F-35 η Τουρκία»

Ο κ. Παπανικολάου υπογράμμισε ότι, αν αρθούν οι αμερικανικές κυρώσεις, τότε θα γίνει άλλη συζήτηση αν πάρει τα F-35 η Τουρκία. «Αυτό όμως δεν πρόκειται να συμβεί όσο η Τουρκία έχει στην κατοχή της το πυραυλικό σύστημα S-400. Εάν στα χέρια των Τούρκων υπάρχουν τα F-35 και οι Ρώσοι τεχνικοί μπορέσουν να δουλέψουν και τα δύο συστήματα και καταφέρουν να σπάσουν το κομμάτι που λέγεται stealth και το ενσωματώσουν στους S-400, τότε αντιλαμβάνεστε πόση αξία χάνει το F-35, το οποίο θεωρείται το πλέον εξελιγμένο αεροπλάνο της γενιάς αυτής».

Ακόμη, ανέφερε ότι αν φύγουν οι S-400, κάτι το οποίο επιδιώκουν οι Αμερικανοί, θα υπάρξει ρήξη στις σχέσεις Ρωσίας-Τουρκίας. «Δεν βλέπω να παίρνει τα F-35 η Τουρκία».

«Η Ελλάδα θα εκτοξεύει πυραύλους από μη ορατά σημεία»

Εξήγησε ότι «η Ελλάδα θα έχει τα πιο σύγχρονα F-35 και, σε συνδυασμό με τα Rafale, θα μπορεί να εκτοξεύσει πυραύλους από σημεία τα οποία δεν θα είναι ορατά από τους Τούρκους πιλότους».

Πρόσθεσε ότι το F-35 αντιλαμβάνεται τα ηλεκτρονικά αντίμετρα των Τούρκων, δίνοντας τη δυνατότητα χρήσης αυτών των όπλων με περισσότερη ευκολία και περισσότερη ασφάλεια.

Στη συνέχεια ρωτήθηκε για την πρόσβαση της Τουρκίας στα ευρωπαϊκά προγράμματα και μέσα από το δανειακό πρόγραμμα SAFE. Όπως απάντησε, υπάρχει κίνδυνος. «Η Ελλάδα θα πρέπει να πιέσει όσο μπορεί την ΕΕ για να το αποφύγει. Οι Τούρκοι στρέφονται προς το Eurofighter και θέλουν και το Meteor, γιατί έχουν στο πρόγραμμά

τους ένα σύγχρονο αεροσκάφος έκτης γενιάς, το KAAN, στο οποίο θέλουν να ενσωματώσουν συστήματα πυραυλικά, αντίστοιχα του Meteor».

Επεσήμανε ότι με τα Eurofighter θα ζητήσουν και κάποιου είδους συμπαραγωγή. «Πάντα έτσι κάνουν οι Τούρκοι. Έχουν φτάσει την αμυντική τους βιομηχανία σε πολύ υψηλό επίπεδο και παραγωγής διαφόρων αμυντικών συστημά-

“

Η πιθανή απόκτηση 40 Eurofighter από την Τουρκία ενδέχεται να μεταβάλει σημαντικά το αεροπορικό ισοζύγιο στην περιοχή. Τα Eurofighter θεωρούνται εξαιρετικά ικανά μαχητικά τέταρτης γενιάς+ και προσφέρουν προηγμένες δυνατότητες σε αποστολές αεροπορικής υπεροχής, αναχαίτισης και κρούσης

των, κάτι το οποίο η Ελλάδα δεν έχει κάνει».

«Θα γκρεμίσει την αεροπορική κυριαρχία μας»

Αντίθετη άποψη εξέφρασε ο Στρατηγός εν αποστρατεία και επίτιμος Αρχηγός του ΓΕΣ, Γιώργος Καμπάς.

Μιλώντας στη «Ναυτεμπορική», ανέφερε ότι «βλέπουμε πως υπάρχει μια πολύ πιο μεγάλη ευαισθησία στην αμερικανική πλευρά για τα F-35 παρά στην Ευρώπη. Υποτίθεται ότι ανήκουμε στην Ευρώπη και έχουμε έναν από

τους ισχυρότερους στρατούς και ένοπλες δυνάμεις ως χώρα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Συμπλήρωσε ότι, παρόλα αυτά, ο «Θεός τους χρήματος» βγαίνει μπροστά. «Ο Καγκελάριος Μερτς επικοινωνήσε με τον Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη και τον ενημέρωσε. Αποτελεί κυνική ομολογία, διότι γνωρίζουμε ότι η Τουρκία είναι ένα αναθεωρητικό κράτος, το οποίο δημιουργεί προβλήματα στην Ελλάδα και στην Κύπρο».

Στη συνέχεια ανέφερε ότι «καταγγέλλω και κατηγορώ εκείνη την διαπραγμάτευση για το Σύμφωνο Φιλίας που είχαμε κάνει το 2023, γιατί στην ουσία πάνω σε αυτό πατάνε όλοι».

Επεσήμανε ότι «αυτοπαγιδευτήκαμε με αυτό και φτάνουμε στο σημείο να πουλάμε ένα αεροσκάφος το οποίο θα αντιμετωπίσει στα ίσα τα Rafale. Θα γκρεμίσει την αεροπορική κυριαρχία μας».

«Μας πούλησε η Γερμανία και η Ευρώπη, δεν θα μας πουλήσει ο Τραμπ;»

Υπογράμμισε ότι αλλάζουν οι ισορροπίες. «Αυτήν τη στιγμή είμαστε πολύ πιο πάνω διότι έχουμε τα Rafale, τα F-16 και βεβαίως σε κάποια στιγμή θα παίρναμε και τα F-35. Αναμένω ότι και η Τουρκία θα πάρει F-35 από την Αμερική. Εδώ μας πούλησε η Γερμανία και η Ευρώπη, δεν θα μας πουλήσει ο Τραμπ και οι ΗΠΑ;».

Τόνισε ότι οι Τούρκοι επιθυμούν διακαώς να πάρουν τους πυραύλους Meteor για να μπορέσουν ν' αντιμετωπίσουν τα ελληνικά Rafale. «Θα αρχίσει να κλείνει η ψαλίδα ισορροπιών», είπε.

Ο κ. Καμπάς ανέφερε ότι «μπαίνουμε σε μια διαδικασία ράλι εξοπλισμών. Χαλάμε χρήματα για να καλύψουμε την επιθετικότητα ενός κράτους που βλέπουμε τελικά ότι οι σύμμαχοί μας το αποδέχονται».

«Τα ήρεμα νερά ήταν μια κατάσταση, η οποία δεν μπορούσε να κρατήσει πολύ»

Στη συνέχεια μίλησε για τα θαλάσσια πάγκα, τα οποία ανακοίνωσε η ελληνική Κυβέρνηση. «Ορθώς ξεκίνησε αυτή η διαδικασία και καλά κάναμε και δηλώσαμε τα θαλάσσια πάγκα. Μπορεί να μην έφτασαν ως εκεί που είχε ανακοινωθεί, όμως ήταν λογικό γιατί ξέραμε ότι θα υπάρχουν πολλές αντιδράσεις».

Εξήγησε ότι η Κυβέρνηση προσπάθησε να υπάρξει μια ισορροπία. «Δεν μείναμε μόνο στις Κυκλάδες, προχωράμε στην Κίναρο – Λεβίθα, η οποία μπαίνει μέσα στα Δωδεκάνησα».

Τόνισε ότι το νησί Λεβίθα ενώνει τα χωρικά ύδατα των Κυκλάδων με τα χωρικά ύδατα των Δωδεκάνησων. «Αποτελεί μια γέφυρα μεταξύ των δύο».

Επεσήμανε πως ήταν αναμενόμενο ότι η Τουρκία θ' αντιδράσει. «Πρέπει να καταλάβουν όλοι ότι τα ήρεμα νερά ήταν μια κατάσταση, η οποία δεν μπορούσε να κρατήσει πολύ. Για να έχουμε ήρεμα νερά, θα έπρεπε συνεχώς η Ελλάδα να κάνει πίσω. Από τη στιγμή που ανήκουν σ' εμάς αυτά τα ύδατα, έχουμε το δικαίωμα να το κάνουμε ανεξαρτήτως του τι θα πει η Τουρκία. Η Τουρκία θα προσπαθήσει με εκφοβισμό να ανατρέψει αυτό που κάναμε», τόνισε.

Ο στρατηγός ανέφερε ότι το επόμενο διάστημα η Τουρκία θα ανακοινώσει το δικό της πρόγραμμα θαλάσσιων πάγκων. «Θα κάνει μια επιθετική ανακοίνωση και θα εντάξει μέσα κάποιες μικρονησίδες, οι οποίες δεν είναι αναγνωρισμένες από αυτούς, τις γκριζαρισμένες από αυτούς. Ίσως να είναι λίγο ψηλότερα, εκεί στην Ικαρία, Λειψούς».

Τέλος, ανέφερε ότι «θα έχουμε αρκετά σοβαρές προκλήσεις. Η Τουρκία θα προσπαθήσει με τον εκφοβισμό ν' ανατρέψει αυτό που κάναμε».

Για τον Κίμωνα δεν ίσχυε το «η Κύπρος κείται μακράν»

“
ΛΑΖΑΡΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΣ

Η ΤΑΝ άραγε μοιραία αναπόφευκτο να θυσιαστεί η Κύπρος το '74 για ν' απαλλα-

γεί η Ελλάς από την επιτάχρυν 1967-1974 χουντική δικτατορία; Το ερώτημα, βεβαίως, δεν επιζητεί απάντηση. Τίθεται για να συνοψίσει την αθλιότητα εξαχρείωση στην οποία είχε καταντήσει τον Ελληνισμό, του ελλα-δικού μας και του κυπριακού μας κράτους, η αποπράδα 15η του καταραμένου μηνός Δευτερογιούνη 1974. Ειδεχθέστερη και από το πιο ανθελληνικό κακούργημα, η διαπραχθείσα από την Χούντα των Αθηνών 15η Ιουλίου '74. Παρέδωσε στον τουρκικό Ατίλα - Εισβολέα, διατεταγμένα αφύλακτες τις προδομένες από την ίδια κυπριακές Θερμοπύλες της 20ής Ιουλίου στην Κερύνεια. Με ομοίως αφύλακτες στα στρατόπεδά τους τις μονάδες της Εθνικής Φρουράς και της ΕΛΔΥΚ - πρώτους στόχους της (επίσης διατεταγμένα ανεμπόδισης) επιδρομής της τουρκικής πολεμικής αεροπορίας στο νησί...

ΟΤΑΝ οι τεθωρακισμένες δυνάμεις της 39ης Μεραρχίας των Τούρκων εισβολέων του Ατίλα-Ι, που αποβιβάστηκαν στο Πέντεμιλι, κατακτούσαν την Κερύνεια και προήλαυναν για να συνενώσουν το προγεφύρωμα με τον τουρκικό θύλακα Αγύριας - Λευκωσίας, τα πλήθη εν Αθήναις πανηγύριζαν την αυτοκατάρρευση της επιτάχρυνς δικτατορίας. Και την παράδοση της εξουσίας από την Χούντα στους πολιτικούς.

- Ήταν άραγε η Κερύνεια και κατοπιν ο Καραβάς και η Λάπηθος, η Μόρφου, η Καρπασία, η Αμμόχωστος, σκλαβωθείσες από τους Τούρκους, μια ολεθριότερη υπερμεγέθυνση και το τραγικότερο αντίστοιχο την αρχαίας τραγωδίας του Ευριπίδη, για την θυσία της Ιφιγένειας εν Αυλίδι;

Η ΚΥΠΡΟΣ σφαδάζουσα αφέθηκε αβοήθητη, εγκαταλελειμμένη στις ορδές του Ατίλα. Όχι, βέβαια, επειδή η... «Κύπρος κείται μακράν»! Ουδέποτε ίσχυε κάτι τέτοιο:

- Με ούριους ανέμους και κωπυλατώντας έσπευδαν οι αθηναϊκές Τριήρεις του αρχαίου μας Κίμωνα το 450 προ Χριστού και κατανικούσαν Πέρσες και Φοίνικες κατακτητές στην Κύπρο... Αλλ' όμως έναν χρόνο αργότερα, θανόντος στο Κίπριον του ναυμάχου Κίμωνος, το «αθηναΐζειν» έστειλε τον Καλλία στον Πέρση βασιλιά, του παραχώρησε και την Κύπρο, εξασφαλίζοντας «ήρεμα νερά» για να επιδοθεί η Αθήνα κατά των Λακεδαιμονίων καταλήγοντας στον 27ετή καταστροφικό Πελοποννησιακό Πόλεμο, εξουθενώνοντας

Η χαροκαμένη μορφή της Κύπρου, Χαρίτα Μάντολες, πέρυσι στη δεξίωση του προεδρικού μεγάρου των Αθηνών, για την επέτειο πτώσης της Χούντας τον Ιούλιο του 1974 που ο Ατίλας-Ι έμπαινε κατακτητής στην Κερύνεια μας.

το... ελληνίζειν.

- Με ισοποδία διέφευγαν από την «ου κειμένη μακράν» αιματοκυλισμένη Κύπρο μηνός Δευτερογιούνη του 1821, Κύπριοι αγωνιστές για να πολεμήσουν στον Μοριά, στο Μεσολόγγι, στην Αττική στην Ελληνική μας Επανάσταση, με τον Μπότσαρη, τον Μακρυγιάννη, τον Παπαφλέσσα, τον Καραϊσκάκη...

- Παρόντες και σε όλους ανεξαιρέτως τους κατοπινούς αγώνες του έθνους. Ατμοπλοϊκώς, μέσω Αλεξάνδρειας, εκατοντάδες εθελοντές πολεμιστές απ' το αγγλοκρατούμενο νησί και στην απελευθερωτική εξόρμηση των

εφτά χρόνια «στον γύψο», κατήντησε ανάπηρο, ανίσχυρο, δειλό κι απρόθυμο να διακινδυνεύσει μια χειρότερη πανωλεθρία. Έπρεπε, πρώτα, ανάπηρη Ελλάς και καθημαγμένη ημι-σκλαβωμένη Κύπρος να ξανασταθούν στα πόδια τους.

ΕΚΤΟΤΕ κι επί μισό αιώνα κατόρθωσε ο Ελληνισμός τα τρία πρωτίστως σημαντικότερα της υπαρξιακής του υπόστασης:

- Πρώτον, να εξοβελίσει την προγονική πανούκλα των εμφυλίων παθών και να εξουδετερώσει τ' απομεινάρια των «εργοστασίων» αναπαραγωγής εμφυλίου μίσους.

- Δεύτερον, να ξανασηκώσει από το αναπηρικό καροτσάκι και να

πρωτος πανελλήνιος στόχος και σκοπός η Απελευθέρωση των τουρκοκρατούμενων εδαφών της Κύπρου και η αταλάντευτη περιφρούρηση του Αιγαίου και της Θράκης.

ΠΑΠΙΔΕΥΤΗΚΕ όμως ο Ελληνισμός - Αθήνα και Λευκωσία - σε προπατορικά αμαρτήματα διαχρονικών ψευδαιοθήσεων στρατηγικής ανεπάρκειας. Αδυναμίας ορθολογικής ανάγνωσης της τουρκικής νεο-οθωμανικής επεκτατικότητας. Η οποία εκκολάφθηκε από το κυπριακό επίτευγμα του Ατίλα '74. Και γιγαντώνεται από την έκτοτε απώρριψη και ανεμπόδιση εδραίωση και μονιμοποίηση των κατοχικών «τετελεσμένων» και των «πραγματικοτήτων» εθνικάθαρσης κι εποικισμού στα σκλαβωμένα εδάφη της Κύπρου. Που επιζητούν κιόλας την «δικονομική», «ισότιμης κυριαρχίας» υπογραφή για την νομιμοποίησή τους. Δοκιμασθείσα επικερδώς μέθοδος, προς κατ' αναλογίαν αντιγραφή για τις περαιτέρω και γι' αλλού νεο-οθωμανικές επιδιώξεις:

- Επεκτατικότητα και βουλιμία, η οποία ρητώς και ανυποχώρητα επιβουλεύεται το μισό Αιγαίο, τα ελληνικά νησιά, νησίδες και θαλάσσιες ΑΟΖ. Προπαρασκευαζόμενη διαρκώς για όταν οι περιστάσεις το ευνοήσουν.

- Εκδήλως «α-θουκυδιδιστες» Αθήνα και Λευκωσία σύρθηκαν στην πλάνη και στις ψευδαιοθήσεις ότι, προσφέροντας «κατευνασμό» στην Τουρκία, υποχωρήσεις στο Κυπριακό και υποστήριξη στις ευρω-τουρκικές σχέσεις, θα επιτύχαναν τάχα μου έναν κάποιο «αμοιβαία αποδεκτό, έντιμο συμβιβασμό» στην Κύπρο. Και «επαναπροσέγγιση» win-win διευθέτηση

των ελλαδο-τουρκικών «διαφορών».

- Παρ' ότι οι δεκαετίες που παρήλθαν, με ορατά τα αζεπέραστα αδιέξοδα και τους υποτροπασμούς οι οποίοι κατέδειξαν ότι πλανήθηκαν κυβερνήσαντες και κυβερνώντες εισέτι εν Ελλάδι και εν Κύπρω «ουκ ηβουλήθησαν συνιέναι». Δεν κατάφεραν να πάρουν μαθήματα από τα λάθη, τις ανεπάρκειες και τα παθήματα τόσων χρόνων, ώστε ν' αλλάξουν πορεία...

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ έχει απόλυτη ανάγκη και ύψιστο καθήκον την ενδυνάμωση και του ελλα-δικού μας και του κυπριακού μας κράτους. Με ικανότερες, σοφότερες, αποφασιστικότερες και τολμηρότερες δημοκρατικές ηγεσίες. Με επάρκεια ορθότερης στρατηγικής αντίληψης των ραγδαία και επικινδυνότερα μεταβαλλόμενων παγκοσμίως περιστάσεων των ημερών μας.

- Όπου ο ισχυρότερος και ο ικανότερος παραδοκόν ν' αξιοποιήσει τις όποιες προκύπτουσες ευκαιρίες και περιστάσεις, θα επιτύχει να επιβάλει την θέλησή του.

- Ο δε ανίσχυρος, μαζί με τις... πέντε μωρές παρθένας θα μείνουν εκτός νυμφώνος. Υποχωρώντας όσο τους εξαναγκάζει η αδυναμία και η μωρία τους.

- Οι βαλτωμένες στην εξουσιομανία κομματικές - φατριαστικές καθημερινές αντιμαχίες (όλο και τοξικότερες, με ολοένα αλματώδως αυξανόμενη την απογοήτευση των πολιτών και την Αποχή του λαού από το πολιτεύειν) συρρικνώνουν επικίνδυνα τις πανεθνικές δυνατότητες. Όπως έδειξε αμέτρητες φορές δυστυχώς η ιστορία μας, οι κατά καιρούς δημαγωγικές μονομανίες του... αθηναΐζειν έβλαψαν βαρύτερα το... ελληνίζειν.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ έχει απόλυτη ανάγκη και ύψιστο καθήκον την ενδυνάμωση και του ελλα-δικού μας και του κυπριακού μας κράτους. Με ικανότερες, σοφότερες, αποφασιστικότερες και τολμηρότερες δημοκρατικές ηγεσίες. Με επάρκεια ορθότερης στρατηγικής αντίληψης των ραγδαία και επικινδυνότερα μεταβαλλόμενων παγκοσμίως περιστάσεων των ημερών μας

Βαλκανικών Πολέμων του 1912-13 μ' επικεφαλής τον Δήμαρχο Λεμεσού, Χριστόδουλο Σώζο, 40χρ., που θυσιάστηκε, όπως πολλοί άλλοι Κύπριοι, μαχόμενος τυφεκιοφόρος στις επιχειρήσεις πανελλήνιας πανοστρατιάς για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων...

- Το «κείται μακράν» ήταν ένα ανιστόρητο κι αγεωγράφητο ψευδές σχήμα λόγου. Για να μην ομολογηθεί η συγγνή πικρή αλήθεια ότι: Το ελλα-δικό μας κράτος, κατατρυχόμενο κι από φοβικά σύνδρομα,

ορθοποδήσει με δημοκρατικότερο πολίτευμα το ελλα-δικό και το κυπριακό μας κράτος.

- Τρίτον, ν' αντισταθεί και ν' απορρίψει «σχέδια», «διευθετήσεις» και «λύσεις» παράδοσης της Κυπριακής Δημοκρατίας στις απαιτήσεις υποταγής στην τουρκική προτεκταροποίησή της. Κατά τοίτο, η Κυπριακή Τραγωδία του '74 δεν κατήντησε για τον Ελληνισμό όπως η Μικρασιατική Καταστροφή του '22, σε κάποια Λωζάννη του '23.

- Παραμένει ακέραιος κι ανέκ-

Η υπεράσπιση του κουρελόπανου της κατοχής σημαίνει αναγνώριση του τουρκοψευδοκράτους

“
ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Τριακόσια χρόνια βάρβαρης, βάνανσης τουρκικής κατοχής φαίνεται πως άφησαν στο DNA αρκετών Ελλήνων της Κύπρου το σύνδρομο της τουρκοφοβίας, εν πολλοίς της τουρκολαγνείας επενδυμένων με υποτέλεια ανθρώπων που συμπεριφέρονται ως γλοιώδη, γελοιώδη και απδήγιουσουφάκια. Αυτά τα σύνδρομα συνθλίβουν κάθε ικμάδα αξιοπρέπειας, σεβασμού στους ηρωικούς νεκρούς και στην Ιστορία μας, και κάθε ίχνος εθνικής τιμής ως αντίσταση απέναντι στον Τούρκο εισβολέα. Έτσι παρατηρούμε διαχρονικά εκπροσώπους του πολιτειακού, πολιτικού και κομματικού κατεστημένου να γλείφουν κυριολεκτικά τον Τούρκο εχθρό, ώστε να φανεί ίλεως και φιλεύσπλαχνος και να συγκατανεύσει σε λύση του Κυπριακού.

Αυτοί οι σπιθαμιαίοι πολιτικάντηδες δεν αρκούνται στο έρπιν και λείχιν του κατακτητή, αλλά προβαίνουν σε συνεχείς παραχωρήσεις και υποχωρήσεις διότι πιστεύουν, οι αφελείς, ότι θα τον... κατευνάσουν! Δεν διδάσκονται, δεν μαθαίνουν από την Ιστορία, αρνούνται ν' ανυψηθούν ότι ο Τούρκος δεν σέβεται κανέναν κατακτημένο αλλά τον συνθλίβει όταν αυτοεξετελίζεται και αυτογελοιοποιείται μπροστά του. Κύπριοι πολιτικοί δεν θέλουν να κατανοήσουν ότι στις διακρατικές και διεθνείς σχέσεις κανείς δεν σέβεται εκείνον που δεν σέβεται τον εαυτό του, ιδιαίτερα έναν κατακτημένο λαό, δεν έχει ξεκάθαρους στόχους και απελευθερωτική στρατηγική.

Ο πρώην Πρόεδρος, Βασιλείου, επειδή συνάντησε σε ανελκυστήρα τον τότε Πρωθυπουργό της Τουρκίας, Οζάλ, και έκανε χειραψία μαζί του, νόμιζε ότι... έλυσε το Κυπριακό. Ο μ. Χριστόφιας αποκαλούσε τον κατοχικό εγκάθετο, Ταλάι, «σύντροφος», μέχρι που αυτός εξανέστη και του πέταξε κατάμουτρα ότι δεν ήταν ποτέ «σύντροφος». Ο Ν. Αναστασιάδης, σε συνομιλίες με τον εκ των ιδρυτών της «Σημερινής», Κ. Ν. Χατζηκωστή, παραδέχτηκε ότι κατάλαβε τους Τούρκους όταν άρχισε να συζητά μαζί τους. Τόση και τέτοια παχυλή, εγκληματική άγνοια του εχθρού. Ο Ν. Χριστοδουλίδης επιδίδεται χαριέντως και φιλευσπλαχνώς σε μονομερή ΜΟΕ προς τους Τούρκους, οι οποίοι εδώ και χρόνια του φωνάζουν ότι η τουρκοδικονική εξεμέτρηση το ζην, απαιτούν δύο κράτη, κυριαρχική ιδότητα και όλα μισά-μισά.

Δεν ακούει, δεν καταλαβαίνει, επιμένει στη γνωστή επωδό, να ξεκινήσουν συνομιλίες «από εκεί που μείναμε στο Crans Montana» πριν από οκτώ χρόνια. Και απ-

πώνεται επειδή φίλοι και εταίροι του λένε ότι υποστηρίζουν την τουρκοδικονική, που αυτός τους ζητήσει να υποστηρίζουν. Παράνοια; Σχιζοφρένεια; Κάτι χειρότερο: Ολέθρια άγνοια και βροντώδης υποτίμηση του Τούρκου, δηλ. αδυναμία αντιμετώπισης του. Ο Ν. Χριστοδουλίδης -όπως και οι προκάτοχοί του- επιμένει να καλοπιάνει και να κατευνάζει τον Τούρκο. Το περ. Σάββατο δόθηκε πολιτική εντολή, άνωθεν, στη ΜΜΑΔ να εμποδίσει αντικατοχική

βιασμούς εκατοντάδων Ελληνίδων και Ελλήνων. Τον εκτοπισμό χιλιάδων Ελλήνων. Τους νεκρούς και αγνοούμενους μας. Την παραβίαση των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών μας. Την προσβολή στη Δημοκρατία και στο κράτος δικαίου. Την απαξίωση στις αρχές και αξίες ενός κανονικού ευρωπαϊκού κράτους.

Ένα κατοχικό μόρφωμα δεν δικαιούται κανενός... σεβασμού και καμίας... προστασίας. Η προσπάθεια των διαδηλωτών να κά-

μας προκαλεί, να μας μειώνει λόγω ηλικίας, επειδή υπήρχαν και ανήλικοι. Εμείς αντιδράσαμε λεκτικά, και ότι έχουμε δικαίωμα στη διαμαρτυρία. Ως απάντηση, άρχισαν να μας σπρώχνουν και να μας προπηλακίζουν. Μετά εξαπέλυσαν χημικά, δακρυγόνα και σπρέι πιπεριού προς ανήλικους, φοιτητές, προς άτομα που μπορούσαν να ήταν παιδιά τους».

Εκπρόσωπος των εφτά οργανώσεων υποστηρίζει πως, όταν οι διοργανωτές ζήτησαν τον λόγο για την αντίδραση της Αστυνομίας, «αυτό που μας είπαν, με αυθάδεια, ήταν ότι ήταν πολιτική εντολή. Η Αστυνομία αποφάσισε να μας κλείσουν σε μία γωνιά για να μην επηρεαστεί η διέλευση προς τα κατεχόμενα. Εμείς ακολουθήσαμε τις διαδικασίες, ενημερώσαμε ως αυτόνομες φοιτητικές και μαθητικές παρατάξεις ότι θα προχωρήσουμε σε αυτήν τη διαμαρτυρία. Η Αστυνομία το γνώριζε και έστειλε αρκετά μέλη της. Είδαμε ότι ήταν η ΜΜΑΔ, les και είμαστε τρομοκράτες. Φτάσαμε στο οδόφραγμα και ζητήσαμε εξηγήσεις για ποιο λόγο δεν μας άφησαν να πραγματοποιήσουμε την εκδήλωσή μας, όπως κάναμε και πέρσι. Εκεί μας είπαν, πρώτη φορά ότι ήταν πολιτική εντολή. Μετά που μας ψέκασαν, επανέλαβαν ότι ήταν πολιτική απόφαση».

«Πολιτική απόφαση» σημαίνει ότι ο Ν. Χριστοδουλίδης έδωσε εντολή στον Αρχηγό της Αστυνομίας η ΜΜΑΔ να εμποδίσει το κάψιμο του κουρελόπανου της τουρκικής κατοχής. Σημαίνει ότι η διεθνώς αναγνωρισμένη Κυπρι-

ακή Δημοκρατία ανέχεται, δέχεται, προστατεύει και υπερασπίζεται - άκουσον! άκουσον! - το σύμβολο της κατοχής! Η Κυπριακή Δημοκρατία, κράτος-μέλος της ΕΕ, του ΟΗΕ και Διεθνών Οργανισμών, συνεργεί σε ό,τι εκπροσωπεί και εκφράζει το μίσος της κατοχής! Αναγνωρίζει ουσιαστικά το κατοχικό τερατούργημα! Κατάντημα; Ξεφτίλα; Τουρκολαγνεία; Υποτέλεια; Κουτοπόνηρη προσπάθεια να καλοπιάσουν τους κατακτητές;

Ό,π και να συμβαίνει, επιβεβαιώνεται ξανά ότι ο Ν. Χριστοδουλίδης οδηγείται ανεξέλεγκτος και ασυγκράτητος σε πολύ επικίνδυνα μονοπάτια. Επειδή συνάντησε τον Τούρκο ΥΠΕΞ χωρίς κανένα αποτέλεσμα, το έκανε μέγα επικοινωνιακό ζήτημα, όλα για την εικόνα του. Την ίδια μέρα, ο Φιντάν του διαμήνυσε ότι η Τουρκία απαιτεί λύση δύο κρατών. Λίγα 24ωρα αργότερα, ο Ερντογάν τον κατεξευτέλισε φωνάζοντάς του ότι δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία - και τον ίδιο - και ότι δεν πρόκειται να μεταβεί στον «νότο». Χαρακτήρισε ως «περιθωριακές πρωτοβουλίες» το κατσιάρισμα Χριστοδουλίδη ότι του χρόνου θα διοργανώσει άτυπη σύνοδο κρατών της ΕΕ και της περιοχής και ότι ο Ερντογάν είναι ευπρόσδεκτος.

Αθάνате Παντελή Μηχανικέ: «Και η περιμένεις από ανθρώπους/ που τους βιάσανε τις γυναίκες μπροστά στα μάτια τους/ και δεν τραβήξαν τον σουγιά τους./ Απαθώς/ τότε./ Κι απαθώς/ σήμερα/ ζητάνε απλώς/ διαζύγιο./ Τέτοιοι ρουφιάνοι/ δεν μπορούν να πολεμήσουν για τίποτε».

Αθάνате Παντελή Μηχανικέ: «Και τι περιμένεις από ανθρώπους/ που τους βιάσανε τις γυναίκες μπροστά στα μάτια τους/ και δεν τραβήξαν τον σουγιά τους./ Απαθώς/ τότε./ Κι απαθώς/ σήμερα/ ζητάνε απλώς/ διαζύγιο./ Τέτοιοι ρουφιάνοι/ δεν μπορούν να πολεμήσουν για τίποτε»

εκδήλωση, που νόμιμα διοργάνωσαν εφτά φοιτητικές και μαθητικές οργανώσεις, και ν' αποτρέψει κάψιμο του κουρελόπανου της τουρκικής κατοχής.

Όλοι οι Έλληνες της Κύπρου είδαμε έναν ΜΜΑΔίτη να αρπάζει βίαια από νεαρό διαδηλωτή τη «σημαία» του κατοχικού τερατούργηματος για να την προστατέψει και να μην την κάψει. Το κάψιμο του κουρελόπανου του ψευδοκράτους είναι μια αιτιολογημένη πράξη οργίλης αντίδρασης των νέων μας ενάντια σε ό,τι εκπροσωπεί: Την κατοχή της πατρίδας μας. Τον εθνικισμό, την εθνοκάθαρση, τους

ψουν το κατοχικό αίσχος είναι η βροντερή απόφασή τους να μη αποδεχτούν τετελεσμένα, να απαιτήσουν απελευθέρωση και αξιοπρέπεια από τους ηγέτες μας. Ποιος, λοιπόν, έδωσε διαταγή να προστατευθεί το κουρελόπανο της κατοχής; Όπως καταγγέλλουν οι εφτά οργανώσεις:

«Δεν φωνάξαμε τίποτα ενάντια στην Αστυνομία. Φωνάξαμε συνθήματα κατά της κατοχής, φωνάξαμε ενάντια στα οδοφράγματα και απαιτούσαμε το κλείσιμό τους, φωνάξαμε για την πολιτική που ακολουθείται ότι είναι προδοτική. Τότε η Αστυνομία άρχισε να

ΕΝΩ ΤΟ ΚΑΛΩΔΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ - ΚΥΠΡΟΥ - ΙΣΡΑΗΛ ΠΑΓΩΣΕ, Ο ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΣΕ...

Νέο βήμα προσάρτησης των κατεχομένων στην Τουρκία

Ενώνει τα κατεχόμενα με το τουρκικό ηλεκτρικό δίκτυο, ακόμη και με το Άκιουγιου, με Αθήνα και Λευκωσία να σφυρίζουν... εξευμενιστικά

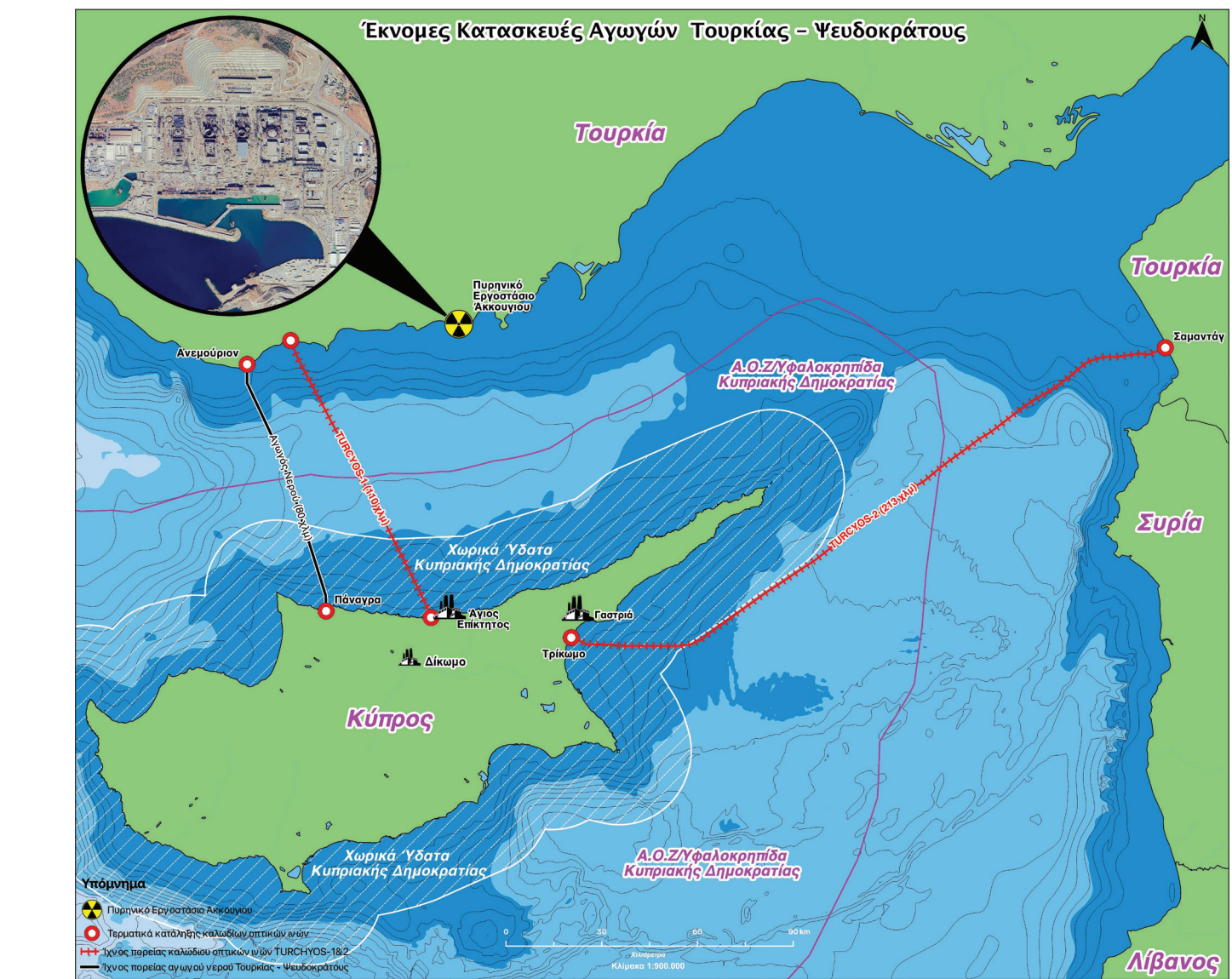

ΓΙΑΝΝΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ,
Δρ των Διεθνών
Σχέσεων

Ενώ το ραντεβού μετά τη Δεύτερη Πενταμερή δόθηκε για τη Νέα Υόρκη, στο περιθώριο των εργασιών των Ην. Εθνών τον προσεχή Σεπτέμβριο, οι Τούρκοι προχωρούν σε άλλο ένα βήμα προσάρτησης των κατεχομένων. Στις 20 Ιουλίου, ανήμερα της εισβολής, ο Τούρκος Πρόεδρος Ταγίπ Ερντογάν ανακοίνωσε ότι θα υλοποιήσει την ηλεκτρική σύνδεση των κατεχομένων με την Τουρκία, μέσω καλωδίου που θα καλύπτει απόσταση μεταξύ 80 και 110 χιλιομέτρων. Πρόκειται για κίνηση που είναι ενταγμένη στην προσάρτηση των κατεχομένων ως συνέχεια της μεταφοράς νερού, των τηλεπικοινωνιών, του τραπεζικού συστήματος, του εποικισμού και του στρατιωτικού ελέγχου. Το σύνολο δε των τουρκικών κινήσεων, όπως και η «αγκαζέ» φωτογραφία της Νέας Υόρκης, κατά την Πενταμερή, μεταξύ Φιντάν και Τατάρ, κλείνουν το μάτι στον κατοχικό ηγέτη ενόψει των λεγόμενων «προεδρικών εκλογών» του προσεχούς Οκτωβρίου. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η Άγκυρα έχει πρόβλημα περί του ποιος θα είναι στο πηδάλιο του ψευδοκράτους. Η πολιτική πρακτική διδάσκει ότι ελέγχει παντοιοτρόπως την κατάσταση.

Χαμηλότερη τιμή και εξάρτηση

Το καλώδιο που θέλει να ποντίσει η Τουρκία μπορεί να μεταφέρει 300 MW μέσω HVDC (Υψηλής Τάσης Συνεχούς Ρεύματος), που είναι επιλεγμένο για τη μικρή απόσταση και έχει χαμηλές απώλειες. Το έργο: Πρώτο, θα συνδέει την περιοχή της Μερσίνας, στη νότια Τουρκία, με τον ηλεκτροπαραγωγό σταθμό στον κατεχόμενο Άγιο Επίκτιτο, 7,4 χιλιόμετρα από την Κερύνεια, που φτιάχτηκε το 1980 (ο σταθμός ονομάζεται Τεκνε-τζικ-Τεκνecik). Δεύτερο, διαθέτει δυο υποσταθμούς μετατροπείς ηλεκτρικού ρεύματος. Ο ένας βρί-

Καλώδια TURCYOS

Όλες οι διεθνείς συνδέσεις παρέχονται μέσω των υποθαλάσσιων καλωδίων οπτικών ινών Turcyos-1 και Turcyos-2, που παρέχονται από την Türk Telekom. Το καλώδιο Turcyos-1, μήκους 110 χλμ., εγκαινιάστηκε τον Ιούλιο του 1991 και παραχωρήθηκε στην AT&T, την Pirelli και την Alcatel-Lucent από την PTT (Τουρκία). Το Turcyos-2, μήκους 213 χλμ., εγκαινιάστηκε το 2011 και παρέχει σύνδεση 800 Gbps προς τα κατεχόμενα από την Τουρκία, η οποία στοχεύει στην κάλυψη των αυξανόμενων απαιτήσεων κίνησης δεδομένων στο ψευδοκράτος και στην παροχή στους χρήστες ταχύτερης πρόσβασης σε τεχνολογίες επόμενης γενιάς.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Διαθέτουν 2 κύριους σταθμούς παραγωγής ενέργειας και έναν μικρό υποσταθμό.

1 στον Άγιο Επίκτιτο ~120130 MW

1 στα Γαστριά ~153 MW - 188 MW

1 στο Δίκωμο ~ 20 MW

Χρονοδιάγραμμα απλοποιημένο

Έτος

2016	Πρώτη τεχνική συμφωνία μελέτης
2017-2019	Ολοκλήρωση αρχικών τεχνικών και γεωφυσικών εκτιμήσεων
2023	Υπογραφή πλήρους πρωτοκόλλου υλοποίησης
2024-2025	Έναρξη πόντισης καλωδίου HVDC
2028	Πιθανή ολοκλήρωση και ενεργοποίηση

Συμφωνίες

σκειται στη Μερσίνα (περιοχή της Σιλύφου) και ο άλλος στον σταθμό πλυσίον της Κερύνειας (converter

substations). Τρίτο, εμφανίζεται ως περιβαλλοντικού χαρακτήρα, αφού γίνεται λόγος για τη μείωση εκπο-

μπών CO₂ (διοξειδίου του άνθρακα) κατά 30 με 48%, αντικαθιστώντας τις πετρελαϊκές γεννήτριες. Τέσσε-

ρα, προκύπτει μείωση της τιμής του ρεύματος. Πέμπτο, επιφέρει την όποια απεξάρτηση μπορεί να υπάρχει από την Κυπριακή Δημοκρατία, και οδηγεί στην πλήρη εξάρτηση από την Τουρκία. Και όχι μόνο. Ενδέχεται, όταν θα τα βρει σκούρα η κυπριακή Κυβέρνηση, να προσφερθούν οι κατοχικές «αρχές» να δώσουν βοήθεια.

Σχεδιασμός

Από την άλλη, το έργο εμφα-

νίζεται ως ενίσχυση της κρατικής οντότητας του ψευδοκράτους σε συνεργασία με την Άγκυρα, υπό την έννοια ότι μεταξύ των δύο μερών ακολουθήθηκαν οι εξής παράνομες νομικοτεχνικές φάσεις: Πρώτη φάση, 2016-2017: Προκαταρκτικά σχέδια. Το 2016 υπεγράφη το πρώτο πρωτόκολλο συνεργασίας μεταξύ Τουρκίας και ψευδοκράτους, που αφορούσε τις τεχνικές μελέτες για την πόντιση του ηλεκτρικού καλωδίου, οι οποίες περιλαμβάνουν χαρτογράφηση υποδομών, σταθμών μετατροπής (converter stations) και γεωτεχνικών μελετών θαλάσσιου βυθού. Δεύτερη φάση, 2023: Υπογραφή Πρωτοκόλλου. Πρόκειται για παράνομη συμφωνία που υπεγράφη το 2023, μεταξύ της Τουρκίας και του ψευδοκράτους, για την τελική εφαρμογή του έργου. Η συμφωνία προβλέπει:

- Την έναρξη κατασκευής μέσα σε 2 με τρία χρόνια.
- Χρήση τεχνικών προδιαγραφών όπως το HVDC.
- Ενοσωμίαση του έργου στον τουρκικό εθνικό ενεργειακό σχε-

“

Έχει η ΚΔ νομικές επιλογές και ποίες;

διασμό και δίκτυο.

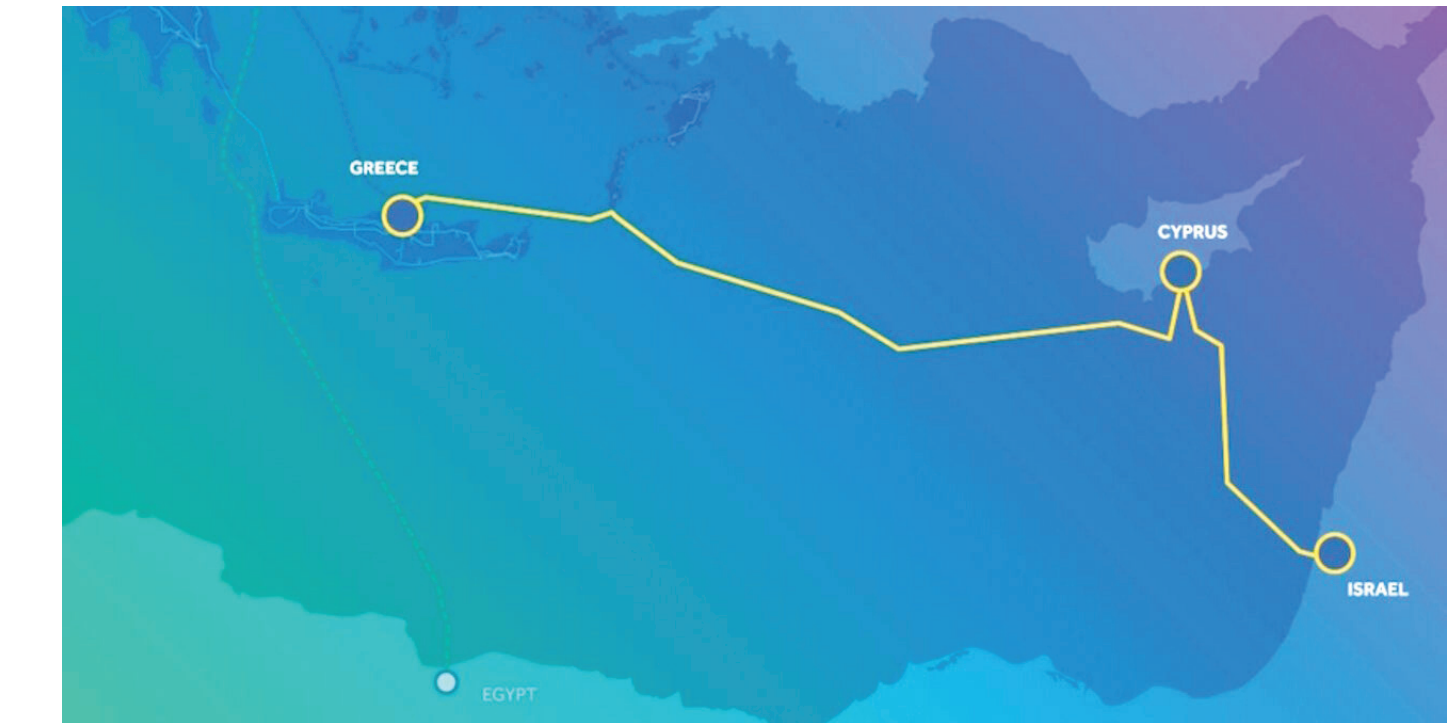
- Δυνατότητα παροχής ενέργειας από τον πυρηνικό σταθμό του Άκιουγιου, εφόσον θα υπόκειται το όλο σύστημα στο τουρκικό δίκτυο.

Καθεστώς παρανομίας

Αυτό το παράνομο έργο παραβιάζει, όπως και ο λεγόμενος «αγωγός της ειρήνης» για τη μεταφορά νερού από την Τουρκία στα κατεχόμενα, τόσο το Διεθνές Δίκαιο γενικά, όσο και το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας ειδικότερα. Συνεπώς, η Κυπριακή Δημοκρατία έχει νομική βάση για να καταγγείλει αυτές τις παραβιάσεις ενώπιον του ΟΗΕ, της ΕΕ και αλλού. Επί τούτου, επισημαίνονται τα ακόλουθα:

1. Υπόθεση Namibia ICJ του 1971. 2. Άρθρο 284 Χάρτη ΟΗΕ και Άρθρο 43 Χάγης, Ψηφίσματα 541 και 550 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. 3. Κανονισμός της Χάγης, άρθρο 43. 4. Άρθρα 58 και 79 UNCLOS.

Τι αναφέρει η υπόθεση της Ναμίμπια; Επισημαίνει ότι, «κανένα κράτος δεν πρέπει ν' αναγνωρίζει ή να βοηθά μορφή μη αναγνωρισμένου ή παράνομα κατεχόμενου καθεστώτος, πόσω μάλλον να συνεργάζεται σε έργα που μπορεί να ενισχύσουν τη θέση του, ειδικά όταν εξυπηρετούν ένα καθεστώς μη νόμιμο λόγω κατοχής». Με άλλα λόγια, καταδικάζεται κάθε τεχνική ή/και νομική ενέργεια, που υποστηρίζει ή εδραιώνει καθεστώς κατοχής, όπως είναι το ψευδοκράτος, αφού δεν είναι αναγνωρισμένο. Και γιατί δεν υπάρχει αναγνώριση; Διότι έχει προκύψει από τη βία και τη χρήση των όπλων, γεγονός

Το παγωμένο υπό τις τουρκικές απειλές καλώδιο που θα συνέδεε την Ελλάδα με την Κύπρο και το Ισραήλ.

που παραβιάζει το άρθρο 2 παράγραφος 4 του Χάρτη του ΟΗΕ. Επί τούτου στηρίζεται η έκδοση σχετικών ψηφισμάτων, όπως είναι το 541 και το 550 του Συμβουλίου Ασφαλείας. Τι είναι το καλώδιο; Συνιστά τεχνική αλλά και νομική δράση εφόσον στηρίζεται σε συμβόλαια παράνομα και εφόσον το ένα από τα δυο συμβαλλόμενα μέρη δεν αναγνωρίζεται.

Στοχοθεσία

Υπό αυτές τις συνθήκες, παραβιάζεται το άρθρο 43 του κανονισμού της Χάγης του 1909, που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του Ανθρωπιστικού Δικαίου και αναφέρει: «Η εξουσία της νόμιμης κυβέρνησης, έχοντας περιέλθει de facto στα χέρια του κατακτητή, αυτός οφείλει να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου ν' αποκαταστήσει και να διασφαλίσει, όσο είναι δυνατόν, την τάξη και τη δημόσια ζωή, σεβόμενος -εκτός από περιπτώσεις απόλυτης αδυναμίας- τους ισχύοντες νόμους της χώρας». Στη βάση του άρθρου 43 μπορούν να επισημανθούν τα ακόλουθα: Πρώτο, η Τουρκία, όχι μόνο δεν σεβάστηκε τους νόμους της Κυπριακής Δημοκρατίας στα κατεχόμενα, αλλά προχώρησε στην εγκαθίδρυση ενός ψευδοκράτους, με την εφαρμογή άλλων παράνομων νόμων. Δεύτερο, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπως η Τέταρτη Διακρατική Προσφυγή και εκείνη της Τιτίνας Λοϊζίδου, η Τουρκία

είναι υπεύθυνη για τις παρανομίες που συμβαίνουν στα κατεχόμενα. Είτε αφορούν στην παραβίαση της συνταγματικής έννομης τάξης είτε στο Διεθνές Δίκαιο και ειδικότερα το Δίκαιο της Θάλασσας. Γιατί; Διότι το κατοχικό καθεστώς είναι υποτελές στον Τουρκικό Στρατό. Συνιστά «κράτος» μαριονέτα. Το έργο για το καλώδιο γίνεται σε κατεχόμενο έδαφος και χωρίς να σέβεται τους νόμους της Κυπριακής Δημοκρατίας. Τους καταργεί αγνοώντας, ταυτοχρόνως, και το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας,

“

Ποιο μήνυμα στέλνει μετά τη Β' Πενταμερή;

και δη τα άρθρα 79 και 59. Πώς ενεργεί η Τουρκία; Απλώνει καλώδιο χωρίς να λαμβάνει υπόψη το παράκτιο κράτος, δηλαδή την Κυπριακή Δημοκρατία. Και όχι μόνο. Στόχος είναι να ενώσει το δικό της ηλεκτρικό δίκτυο με εκείνο των κατεχομένων εδαφών, των οποίων το καθεστώς βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο του δικού της στρατού. Συνεπώς, κανένα δικαίωμα δεν έχει για την πόντιση καλωδίου, εφόσον δεν αναγνωρίζει το νόμιμο κράτος και δεν συμμορφώνεται με τους νόμους του. Αντίθετα, το κατέχει. Η τουρκική δράση συνιστά μια στρατηγική ενέργεια, που έχει ως στόχο

την εμπέδωση της υφιστάμενης κατάστασης, δηλαδή του παράνομου status quo, το οποίο, όμως, θέλει να αναδείξει ως νόμιμη χωριστή οντότητα. Πότε; Λίγες μέρες μετά την Πενταμερή της Νέας Υόρκης.

Επιλογές της ΚΔ και κυρώσεις

Η Κυπριακή Δημοκρατία έχει τις εξής επιλογές: 1. Να ζητήσει την έκδοση νέου ψηφίσματος από το Συμβούλιο Ασφαλείας για την καταδίκη της πόντισης του καλωδίου ως πράξης παράνομης που εδραιώνει την κατοχή και βοηθά στην προσάρτηση των κατεχομένων στην Τουρκία. 2. Να ζητήσει σχετική γνωμοδότηση από το Διεθνές Δικαστήριο μέσω της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ. 3. Να εξετάσει κατά πόσον, με το έργο αυτό, υπάρχει παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Κυπρίων πολιτών για να είναι δυνατή η προσφυγή στο Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης. 4. Να γίνει καταδίκη από την ΕΕ και να επιβληθούν κυρώσεις εάν το έργο ολοκληρωθεί. Το ζήτημα αυτό θα πρέπει να συνδυαστεί με το σιωπηρό casus belli που θέτει η Τουρκία επί του καλωδίου, που θα ενώνει την Ελλάδα με την Κύπρο και το Ισραήλ και είναι ευρωπαϊκό έργο. Η επιβολή κυρώσεων στην ΕΕ βασίζεται στα άρθρα 21 και 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Το μεν άρθρο 21 καθορίζει ότι η εξωτερική δράση της ΕΕ βασίζεται στο Διεθνές Δίκαιο, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ειρήνη και τη μη χρήση βίας. Η

Τουρκία τίποτε δεν τηρεί παρότι είναι υπό ένταξη κράτος και κατέχει την Κύπρο αρνούμενη να την αναγνωρίσει, όπως η Αντιδήλωση της 21ης Σεπτεμβρίου καθορίζει. Το δε άρθρο 29 της ΣΕΕ προνοεί την ομόφωνη έγκριση περιοριστικών μέτρων (δηλαδή κυρώσεων) στο πλαίσιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ). Εν συνεχεία, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικό κανονισμό για δεσμευτικά μέτρα, όπως είναι το πάγωμα περιουσιακών στοιχείων, ταξιδιωτικές απαγορεύσεις, περιορισμός σε χρηματοδότηση κ.λπ.

Εξευμενισμός και αυτοδιάλυση

Για ν' αποτραπεί η εμβάθυνση της προσάρτησης των κατεχομένων στην Τουρκία, επιβάλλεται αλλαγή στρατηγικής. Διότι η υφιστάμενη εξευμενιστική οδηγεί προς τον ακρωτηριασμό της ένταξής μας στην ΕΕ και την εμπέδωση της διχοτόμησης ως την πλήρη κατάληψη, όπως μας υπόσχονται οι Τούρκοι. Κλασική απόδειξη της λανθασμένης υφιστάμενης πολιτικής είναι το εξής: Εφόσον εμείς δεν αξιώσαμε, όπως το Κεκτημένο με την Αντιδήλωση της 21ης Σεπτεμβρίου του 2005 καθορίζει, την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Τουρκία ως προϋπόθεση της ενταξιακής της διαδικασίας, τι τελικά συνέβη; Αφού εμείς βάλαμε στο ράφι το Κεκτημένο, η Άγκυρα απαιτεί την αναγνώριση του ψευδοκράτους από την Κυπριακή Δημοκρατία και την αυτοδιάλυσή της...

Η νεο-οθωμανική πειρατεία στη Μεσόγειο

Η ερμηνεία της στρατηγικής «παρών στο πεδίο, παρών και στο τραπέζι»
- Η σημασία της ανάπτυξης σχέσεων με τη Βόρεια Αφρική

ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΥΛΛΑΔΟΣ

Για να κατανοήσει κανείς το παιχνίδι που παίζει η Τουρκία με τη Λιβύη, θα πρέπει να εξετάσει τις κινήσεις της μέσα σε ένα ευρύτερο

πλαίσιο στρατηγικών στόχων, που αφορά ολόκληρη σχεδόν τη Μεσόγειο Θάλασσα. Ουσιαστικά, η Άγκυρα αντιλαμβάνεται ότι είναι αποκλεισμένη από τις περιφερειακές διαδικασίες λήψης αποφάσεων, όπως π.χ. το EastMed Gas Forum, γεγονός που ερμηνεύει ως σκόπιμη περιθωριοποίηση. Αυτό ενισχύει την πολιτική του «παρών στο πεδίο, παρών και στο τραπέζι» (hem sahada, hem de masada στα τουρκικά), όπου η στρατιωτική παρουσία νομιμοποιεί τα διάφορα διπλωματικά της αιτήματα, έτσι όπως έπραττε η Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Για τον σκοπό αυτό δεν περιορίζεται η Τουρκία, ενισχύει συστηματικά την παρουσία της στη Βόρεια Αφρική (Μαγκρέμπ), δηλαδή στο Μαρόκο, την Αλγερία, την Τυνησία, τη Λιβύη και τη Μαυριτανία, μέσω οικονομικών, πολιτικών, στρατιωτικών και πολιτιστικών παρεμβάσεων. Στον οικονομικό τομέα, αυξάνει το εμπόριο και τις επενδύσεις της, ιδίως στην Αλγερία, όπου αποτελεί βασικό ξένο επενδυτή εκτός του τομέα των υδρογονανθράκων. Παράλληλα, τουρκικές επιχειρήσεις δραστηριοποιούνται σε κατασκευές, υφαντουργία, χάλυβα και τρόφιμα.

Η πολιτική εμπλοκή της βασίζεται και στη στενή σχέση του Προέδρου Ερντογάν με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, καλλιεργώντας την εικόνα ενός ηγέτη που υπερασπίζεται μουσουλμανικά συμφέροντα. Έτσι, η Τουρκία έχει μεθοδικά και διαχρονικά συνάψει σειρά εμπορικών συμφωνιών με χώρες της περιοχής, εμβαθύνοντας τη διμερή συνεργασία.

Αυτό αποσκοπεί στο να ευαισθητοποιήσει μέρος του πληθυσμού των χωρών του Μαγκρέμπ, οι οποίες έχουν όμως και δυσάρεστες παραστάσεις από την οθωμανική περίοδο.

Μέθοδος επίτευξης στρατηγικών στόχων

Για να πετύχει τις εθνικές επιδιώξεις, η Τουρκία έθεσε μια σειρά

από στρατηγικούς στόχους.

Κατ' αρχάς επενδύει στην κατοχύρωση ενεργειακών δικαιωμάτων. Η Τουρκία διεκδικεί κυρίαρχα δικαιώματα σε θαλάσσιες ζώνες που αμφισβητούνται κυρίως από Ελλάδα και Κύπρο, σε σχέση με υδρογονάνθρακες και την πρόσβαση σε ενεργειακά αποθέματα.

Η επίτευξη των ενεργειακών στόχων περνά αρχικά από την αναθεώρηση status quo μέσω της στρατηγικής της «Γαλάζιας Πατρίδας» (Mavi Vatan), που αποτελεί την κεντρική στρατηγική αντίληψη, η οποία ενισχύει τις διεκδικήσεις της Τουρκίας στην Ανατολική Μεσόγειο. Σκοπός είναι η υπεράσπιση της κυριαρχίας και των θαλάσσιων πόρων μέσω στρατιωτικής ισχύος, ασκήσεων και διμερών συμφωνιών, όπως το παράνομο τουρκολιβυκό μνημόνιο του 2019.

Ουσιαστικά, η Άγκυρα διεκδικεί ενεργειακά και γεωπολιτικά συμφέροντα που θα της εξασφαλίσουν πρόσβαση και μερίδιο στους ενεργειακούς πόρους της περιοχής, κάτι που προσκρούει σε συμφέροντα Ελλάδας, Κύπρου και Ισραήλ.

Σε σχέση με την Ελλάδα, η Τουρκία με την ανοχή της ελληνικής Κυβέρνησης επενδύει στο ζήτημα της αποστρατιωτικοποίησης των ελληνικών νησιών, επικαλούμενη τη Συνθήκη της Λωζάννης. Στο πλαίσιο αυτό, η Τουρκία θεωρεί τη στρατιωτικοποίηση ως απειλή στην ασφάλειά της και παραβίαση διεθνών συμφωνιών.

Έτσι λοιπόν βρίσκεται σε διαρκή αναζήτηση συμμαχιών με παίκτες δεύτερης και τρίτης γεωπολιτικής «κατηγορίας». Η σύναψη συμμαχίας με τη Λιβύη στόχευε στην ανατροπή

της υπάρχουσας περιφερειακής τάξης, προβάλλοντας την Τουρκία ως βασικό παίκτη και νομιμοποίησης τις θαλάσσιες αξιώσεις της μέσω διμερών συμφωνιών.

Οι στόχοι της Ελλάδας

Από την πλευρά της, η στρατηγική της Ελλάδας στη Μεσόγειο στοχεύει στην ενίσχυση της διεθνούς της θέσης ως παράγοντα σταθερότητας, με έμφαση στην προστασία των κυριαρχικών δικαιωμάτων, την

Ιόνιο, το Θαλάσσιο Πάρκο εφάπτεται άμεσα με τα θαλάσσια οικόπεδα που έχουν παραχωρηθεί για έρευνες σε μεγάλες ενεργειακές εταιρείες, όπως η Chevron και η Exxon Mobil, διασφαλίζοντας έναν ενιαίο σχεδιασμό που ενισχύει την ελληνική κυριαρχία και αποτρέπει την τουρκική αμφισβήτηση. Παράλληλα, τα πάρκα στις Κυκλάδες και τα Δωδεκάνησα υπογραμμίζουν την ελληνική κυριαρχία σε μικρά νησιά και νησίδες, λειτουργώντας

νιώθει στη Μεσόγειο. Η πολιτική της βασίζεται σε τέσσερις βασικούς άξονες: την οικονομική διεύθυνση, τη διπλωματική και στρατιωτική παρουσία, την προβολή ως εναλλακτικού εταίρου και την πολιτιστική-ανθρωπιστική διπλωματία.

Σε οικονομικό επίπεδο, η Άγκυρα επιδιώκει την αύξηση των εμπορικών συναλλαγών, την είσοδο τουρκικών εταιρειών σε μεγάλα έργα υποδομής και την ανάπτυξη επενδυτικών δεσμών. Παράλληλα, έχει επεκτείνει το δίκτυο των πρεσβειών της στην ήπειρο και εμπλέκεται ενεργά σε στρατιωτικές συνεργασίες, παρέχοντας τεχνογνωσία και εξοπλισμό (όπως drones), ιδιαίτερα σε χώρες όπως η Σομαλία.

Επιπλέον, η Τουρκία προσπαθεί να παρουσιαστεί ως «τρίτος πόλος» - ένας εταίρος χωρίς αποικιοκρατικό παρελθόν, σε αντιπαράθεση με τις Δυτικές χώρες και την Κίνα. Μέσα από προγράμματα εκπαίδευσης, θρησκευτικής και ανθρωπιστικής βοήθειας, επιχειρεί να κτίσει δεσμούς με τις τοπικές κοινωνίες και να ενισχύσει την ήπια ισχύ της.

Τελικός στόχος της στρατηγικής αυτής είναι η εδραίωση της Τουρκίας ως «γέφυρας» μεταξύ Ανατολής και Δύσης, αλλά και Βορρά και Νότου, η ενίσχυση της εθνικής της οικονομίας μέσω πρόσβασης σε νέες αγορές και πρώτες ύλες, και η απόκτηση πολιτικής υποστήριξης σε διεθνείς οργανισμούς - με απώτερο σκοπό τη διεκδίκηση μεγαλύτερου ρόλου στη διαμόρφωση της παγκόσμιας τάξης.

Στο κάδρο και η Ισπανία

Στον ευρύτερο σχεδιασμό της Τουρκία εντάσσεται και η προσπάθεια εμβάθυνσης με την Ισπανία. Η Turkish Aerospace Industries (TAI) υπέγραψε αυτήν τη βδομάδα συμφωνία συνεργασίας με την Airbus στην Κωνσταντινούπολη, με στόχο την επιτάχυνση της εξαγωγής του τουρκικού εκπαιδευτικού και ελαφρού μαχητικού αεροσκάφους Hürjet στην Ισπανία. Η συμφωνία υπεγράφη στο πλαίσιο της Διεθνούς Έκθεσης Αμυντικής Βιομηχανίας (IDEF 2025) και καθορίζει τους ρόλους των δύο εταιρειών στην απόκτηση των αεροσκαφών από την ισπανική κυβέρνηση. Παράλληλα, η Ισπανία σχεδιάζει να προμηθευτεί 30 Hürjet για αντικατάσταση των παλαιών F-5, με την τελική σύμβαση να αναμένεται να υπογραφεί μέχρι το τέλος του 2025 και τις πρώτες παραδόσεις να ξεκινούν το 2028.

Η Τουρκία ακολουθεί τα τελευταία χρόνια μια συντονισμένη στρατηγική διεύρυνσης των σχέσεων της με τις χώρες της Αφρικής, στοχεύοντας στην ενίσχυση της γεωπολιτικής της επιρροής και για να σπάσει την «απομόνωση» που νιώθει στη Μεσόγειο

ενεργειακή ασφάλεια και τη διεύρυνση συμμαχιών (π.χ. με Κύπρο, Ισραήλ, Αίγυπτο). Η χώρα επιδιώκει να καταστεί ενεργειακός κόμβος στην Ανατολική Μεσόγειο, αναβαθμίζοντας παράλληλα την αμυντική της ικανότητα και ενισχύοντας την παρουσία της σε ευρωπαϊκές και περιφερειακές πρωτοβουλίες.

Παρ' όλα αυτά, η εξωτερική πολιτική της Ελλάδας αποτυγχάνει στο να διευρύνει τα συμφέροντά της προς την Αφρική.

Η πρόσφατη ανακοίνωση του Έλληνα Πρωθυπουργού, για δημιουργία νέων Εθνικών Θαλάσσιων Πάρκων, αποτελεί μια στρατηγική κίνηση της Ελλάδας με πολλαπλές γεωπολιτικές και περιβαλλοντικές διαστάσεις. Στο

συμπληρωματικά με την ΑΟΖ (που δεν έχει ακόμη ανακηρύξει) και την επέκταση των χωρικών υδάτων. Με τις επερχόμενες δοκιμαστικές γεωτρήσεις και τις κοινοπραξίες διεθνών εταιρειών, η Αθήνα θα πρέπει να επενδύσει στη στρατηγική αξία της ΑΟΖ και τον ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει στον ενεργειακό χάρτη της Ανατολικής Μεσογείου.

Η γεωπολιτική επένδυση της Τουρκίας σε Αφρική

Η Τουρκία ακολουθεί τα τελευταία χρόνια μια συντονισμένη στρατηγική διεύρυνσης των σχέσεων της με τις χώρες της Αφρικής, στοχεύοντας στην ενίσχυση της γεωπολιτικής της επιρροής και για να σπάσει την «απομόνωση» που

Τροχοπέδη στην αντίσταση η ανέχεια και η οικονομική δυσπραγία

ΑΠΟΨΗ “
ΑΝΔΡΟΥΛΑ
ΓΚΙΟΥΡΩΦ

Από το 2008 μέχρι σήμερα οι Κύπριοι πολίτες βρίσκονται στη δίνη μιας οικονομικής δυσπραγίας, ενώ ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού στην ανέχεια και τη φτώχεια.

Ίσως σε αυτούς τους παράγοντες να οφείλονται η αδιαφορία και ο ωχαδερφισμός του κόσμου για τις αρνητικές εξελίξεις στο κυπριακό πρόβλημα. Ίσως γι' αυτό αποστρέφουν την προσοχή τους από το μείζον εθνικό μας πρόβλημα, επιδεικνύοντας μίαν ανεξήγητη αδιαφορία. Προφανώς βασική έγνοια τους είναι πώς θα επιβιώσουν με τις πενιχρές συντάξεις και τους λιτοδίαιτους μισθούς, που προτού τελειώσει ο μήνας εξανεμίζονται από την ακρίβεια που σπάζει κόκκαλα.

Οι πολίτες, δυστυχώς, δεν έχουν καμιά προστασία. Ένα κράτος ανάλγητο και εχθρικό, παραμονεύει για να αποσπάσει περισσότερα χρήματα εν είδει προστίμων από τους πολίτες, τους οποίους η Πολιτεία και όλα τα κόμματα τούς θυμούνται μόνο παραμονές εκλογικών αναμετρήσεων.

Σε κάθε κίνηση των πολιτών караδοκούν οι «αθέατες» απόκες, έτοιμες να τους γραπώσουν και να τους επιβάλουν βαριά χρηματικά πρόστιμα. Οι κάμερες φωτοεπισήμανσης αναβοσβήνουν μόλις πατήσει κάποιος τη λευκή γραμμή και εισιόρουν στα ταμεία των ιδιωτικών εταιρειών και του κράτους τα εκατομμύρια από τις ποινές του κοσμάκη. Κανένας δεν νοιάζεται εάν ο παγιδευμένος έχει να πληρώσει το χαράτσι της τροχαίας. Λένε στον κοσμάκη πως δεν έχει μόνο δικαιώματα αλλά και ευθύνες, αλλά τον εκπαιδεύσαν μόνο να έχει ευθύνες και να πληρώνει.

Πριν από μερικούς μήνες ένα ολόκληρο φράγμα χύθηκε στη θάλασσα εξαιτίας της ανικανότητας και της ανεπάρκειας των αρμοδίων, αλλά κανένας δεν κλήθηκε να λογοδοτήσει γι' αυτό το οικολογικό έγκλημα εν μέσω λειψυδρίας. Κανένα χρηματικό πρόστιμο δεν επιβλήθηκε σε αυτούς που όφειλαν να συντηρούν το φράγμα και να διορθώνουν τυχόν βλάβες. Ούτε μύτη δεν έσπασε. Αντίθετα, οι πολίτες καλούνται τώρα να πληρώνουν πρόστιμα για την κατανάλωση νερού, επειδή θέλουν να κρατήσουν εν ζωή τα λιγοστά δέντρα που διατηρούν στις αυλές τους προκειμένου να περιορίσουν τη λαίλαπα του καύσωνα και τον λίβα που καίει τα πάντα.

Για τους αερόσακους ΤΑΚΑΤΑ τρεις ζωές χάθηκαν και ακόμα βρίσκονται στη διερεύνηση ποιοι θα βρεθούν στο εδώλιο για ποινικές ευθύνες, παρότι το πόρισμα είναι καταπέλτης για πολλούς πρώην και νυν μεγαλόδοχους.

Η Κυβέρνηση ως συνήθως πήρε ημίμετρα για να αναχαιτίσει την ακρίβεια, η οποία τους τελευταίους μήνες βρίσκεται σε ανοδική πορεία.

Πώς θα διαμαρτυρηθούν οι πολίτες για τη συνεχιζόμενη κατοχή, που φέτος έκλεισε πάνω από μισό αιώνα; Πώς θα διαμαρτυρηθούν και με τι κουράγιο να βγουν στους δρόμους και να καταδικάσουν όλα αυτά τα λαμόγια, που παραχαράσσουν την ιστορική αλήθεια

πολιτών, ειδικά εκείνων που έχουν παιδιά. Κανένας δεν θέλει ν' αφήσει τα παιδιά του έρμαιο της λειψής εκπαίδευσης που παρέχεται από το Δημόσιο. Γι' αυτό και η παραπαιδεία βρίσκει έδαφος και πολλά θύματα εφόσον το κράτος, οι θεσμοί και τα κόμματα βολεύονται και δεν ενοχλούν τους κερδοσκόπους.

Οι κατалоγοι διοριστέων καταργούνται και όσοι έχουν υπομονή και χρήμα μπορούν να παρακαθίσουν

αποκαλυφθούν τα κακώς έχοντα.

Κράτος ανάλγητο με σαδιστικές τάσεις έναντι των πολιτών του που βαρέθηκαν ν' ακούνε μόνο υποσχέσεις και «θα».

Η απόκτηση στέγης κατήντησε ένα άπιαστο όνειρο, όπως και τα ενοίκια. Είναι γι' αυτό που νέοι οικογενειάρχες στριμώχνονται στα σπίτια των γονιών ή των παππούδων τους, για να έχουν ένα κεραμίδι να στεγάσουν τη φτώχεια τους.

Και η καθημαγμένη Κύπρος βουλιάζει μέσα στα συσσωρευμένα προβλήματα, με τους πολίτες της να παλεύουν μέσα σε συνθήκες δυσκολίας και αντίξοες. Η μεγαλύτερη κοροϊδία και εμπαιγμός είναι οι πολλαπλές συντάξεις, κυρίως των επωνύμων, που πάντα βρίσκουν την πρόφαση της αντιπαραταγματοκότητας για να μην καταργηθούν.

Πριν από μερικές μέρες σημειώθηκε ένα ντροπιαστικό περιστατικό σε ποδοσφαιρικό αγώνα στην Πάφο. Συνελήφθησαν κάποιοι ακτιβιστές επειδή εκτός γηπέδου ανήρτησαν τη σημαία της Παλαιστίνης σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους λιμοκτονούντες στη Γάζα. Δεν τιμωρήθηκαν όμως εκείνοι που εντός του γηπέδου και στη διάρκεια του αγώνα κρατούσαν σημαίες του Ισραήλ και προκαλούσαν επεισόδια. Παρών ήταν και ο Πρόεδρος, ο οποίος χαριεντιζόταν με την ομάδα του.

Ποιο είναι το συμπέρασμα; Ο κόσμος να μην μπορεί να εκφράσει τα αισθήματα αλληλεγγύης υπέρ των Παλαιστινίων, επειδή ο Πρόεδρος και η κυβέρνηση του στηρίζουν το Ισραήλ που διαπράττει γενοκτονία και εθνοκάθαρση κατά

των Παλαιστινίων; Αυτό είναι ένας επικίνδυνος αυταρχισμός, που αγγίζει τα όρια του φασισμού.

Η ανευθυνότητα καλά κρατεί

Όπως αποδεικνύεται και φέτος με τα ανεξέλεγκτα πύρινα μέτωπα, αυτοί που είναι εντεταλμένοι να προστατεύουν τους πολίτες δεν διδάχθηκαν από τα λάθη, τις παραλείψεις, αλλά και τις ανεπάρκειές τους. Όλοι γνωρίζουν πως ο Ιούλιος είναι ο μήνας που ξεσπούν φονικές πυρκαγιές. Η τραγωδία στην ορεινή Λάρνακα πριν από μερικά χρόνια δεν έγινε μάθημα και σήμερα οι κάτοικοι της ορεινής Λεμεσού θρηνούν την απώλεια των σπιτιών και των περιουσιών τους. Κανένας δεν γνωρίζει ποια μέτρα λήφθηκαν για να μην επαναληφθούν τέτοιες τραγωδίες με θύματα.

Όλα γίνονται στο άρπα κόλλα, τυχαία, απρογραμματίστη, χωρίς συντονισμό και πρόληψη. Δεν είναι τυχαίο που οι κάτοικοι των περιοχών της ορεινής Λεμεσού, οι οποίοι επλήγησαν από τις πυρκαγιές, ζητούν τις παραιτήσεις των υπευθύνων, ακόμα και του Προέδρου.

Σίγουρα κανένας δεν θα παραιτηθεί, όπως γίνεται πάντα, και οι τραγωδίες και οι αδικίες θα συνεχίζονται μέχρι να ξυπνήσει ο κόσμος και να κατεβεί στους δρόμους.

Γιατί μόνο με την αντίσταση μπορούν ν' αλλάξουν προς το καλύτερο την κατάσταση. Μόνο με τη μαχητική αντίσταση μπορούν να στείλουν στα σπίτια τους αυτούς που είναι απέναντι από τον λαό.

Οι πολίτες, δυστυχώς, δεν έχουν καμιά προστασία. Ένα κράτος ανάλγητο και εχθρικό, παραμονεύει για να αποσπάσει περισσότερα χρήματα εν είδει προστίμων από τους πολίτες, τους οποίους η Πολιτεία και όλα τα κόμματα τούς θυμούνται μόνο παραμονές εκλογικών αναμετρήσεων

«προστατεύοντας» τους ενόχους και τους εγκληματίες που συμμετείχαν στο δίδυμο έγκλημα κατά της Κύπρου, όταν έχουν στην καμπαρού τους το βαρύ φορτίο να ζήσουν τις οικογένειές τους; Ποιοι έχουν τη δύναμη να βροντοφωνάξουν φτάνει πια με τα μεγάλα ψέματα και την απόκρυψη της αλήθειας, όταν τρέχουν για ν' αποκτήσουν τα προς το ζην, με δευτερές δουλειές και «αφορολόγητα» κουισοδουλικά;

Και επειδή η Παιδεία μας δεν εκπαιδεύει αλλά παιδεύει, η παραπαιδεία εξακολουθεί να οργιάζει και να στερεί σημαντικούς πόρους από τους πενιχρούς μισθούς των

σε εξετάσεις, που στις πλείστες φορές οι θέσεις είναι δοσμένες, ανεξάρτητα εάν πλήρωσες 200 ή 300 ευρώ για εξετάσεις.

Γι' αυτό και οι πλείστοι που αναμένουν για χρόνια διορισμό απηύδισαν με τον εμπαιγμό και την κοροϊδία.

Στις υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας επικρατεί ένα χάος και άτομα χωρίς πτυχία βρίσκονται στη λίστα αναβαθμίσεων και προαγωγής. Εξακολουθεί να επικρατεί το καθεστώς «αν έχεις μέσο διάβαινε». Μόνο αν ξεσπάσει καμιά νέα τραγωδία με θύματα παιδιά ή κακοποιημένες γυναίκες θα

Μέρες πριν από την πρώτη βάρβαρη εισβολή...

Οι Βρετανοί απέρριψαν τις «πρώτες βοήθειες» Κίσινγκερ

ΦΑΝΟΥΛΑ ΑΡΓΥΡΟΥ,
Ερευνήτρια/
δημοσιογράφος

Μέρος Δ' τελευταίο

Ολοκληρώνω για το παρασκήνιο πριν από την πρώτη εισβολή, με τον Χένρι Κίσινγκερ. Αναφέρομαι κατ' αρχάς στην εξαιρετική ανάλυση του Δρος Γιάννου Χαραλαμπίδη στη «Σημερινή», 20 Ιουλίου 2025, και τις δηλώσεις του στο «Σίγμα». Θέμα, το τηλεγράφημα Δρος Χένρι Κίσινγκερ τα χαράματα της 20ής Ιουλίου 1974 (4.22) προς τον Αμερικανό πρόεδρο στην Αθήνα, Χένρι Τάσκα, να πείσει τη Χούντα να μην κτυπήσουν τους Τούρκους στην Κύπρο, γιατί σκοπός του ήταν η αποτροπή ελληνoturkικού πολέμου....

Δρ Χαραλαμπίδης: «Εάν στην περιοχή εδώ που έγινε η απόβαση βρισκόταν Ελληνικός Στρατός αντί η Εθνική Φρουρά, τότε οι Αμερικανοί θα έστρεφαν τις πιέσεις προς την Τουρκία και όχι προς την Ελλάδα... Στόχος του Κίσινγκερ ήταν η αποφυγή ελληνoturkικού πολέμου...». Δέστε το βίντεο στον σύνδεσμο εδώ, ο Δρ Χαραλαμπίδης στο 1':

<https://simerini.sigmalive.com/article/2025/7/20/oi-protos-ores-tes-eisboles-to-telegraphema-tou-kissinger-kai-oi-epikheireseis/>

18 Ιουλίου 1974 - Διαφωνία με Βρετανούς πρωτεργάτες

Για να αποκωδικοποιηθεί, όμως, ακόμα καλύτερα το τηλεγράφημα Κίσινγκερ πρέπει να προσθέσουμε τα ακόλουθα:

Στις 18 Ιουλίου, μέσω του Βρετανού πρόεδρου στην Ουάσιγκτον, Peter Romsbotham, ο Κίσινγκερ έστειλε μίαν άκρως αποκαλυπτική και απόρρητη προειδοποίηση προς τους Βρετανούς Τζέιμς Κάλαχαν και Χάρολντ Γουίλσον (ο Χ.Γ. βρισκόταν στο Παρίσι και τον ενημέρωσε ο Κάλαχαν) θίγοντας και τις ευθύνες Μακαρίου.

Πίστευε πως ήταν λάθος να έβγαине Ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας. Οι Αμερικανοί δεν είχαν κάνει κανένα βήμα για Ψήφισμα, αλλά ανησυχούσε για τις δικές τους ενέργειες. Δεν ήθελε να δίδονταν νόμιμες δικαιολογίες στους Ρώσους να επέμβουν. Ζήτησε να μην αναγνωριστεί το νέο καθεστώς (Σαμψών) (οι Βρετανοί του είπαν μόνο ότι ελάμβαναν πλήρως υπόψη την έκκλησή του).

Ο Κίσινγκερ επανέλαβε ότι το να πίεζαν για την αποχώρηση των Ελλήνων αξιωματικών από την Κύπρο μπορούσε να δημιουργήσει επικίνδυνη αλλαγή στο ισοζύγιο δυνάμεων στο νησί (αυτονόμοι ότι εννοούσε τους Έλληνες και την ΚΔ). Δίχως τη δυνατή παρουσία κάποιων Ελλήνων αξιωματικών αυξανόταν η πιθανότητα ταραχών, που μπορούσαν να μετατραπούν σε ενδοκοινοτική διαμάχη... Δεν ήταν εναντίον της απόσυρσής των, όμως αυτό δεν έπρεπε να προηγηθεί μιας συνταγματικής λύσης. Θα ήταν αρκετά ικανοποιημένος με μια συνεδρία του Συμβουλίου Ασφαλείας στις 19 Ιουλίου, ο Μακάριος να έκανε τη δήλωσή του. Και πριν από σημαντική κίνηση στο Συμβούλιο, ήλπιζε να συμφωνούσαν οι Βρετανοί να έφερναν τους Έλληνες και τους Τούρκους μαζί στο Λονδίνο ίσως την Κυριακή, 21 Ιουλίου, για να δούλευαν για μια συνταγματική λύση στη βάση των συμφωνιών του 1960. Οι ΗΠΑ θα έδιναν την πλήρη υποστήριξή τους... Πίστευε πως οι Βρετανοί μπορούσαν να τροποποιήσουν τα πράγματα με μια αποδεκτή εναλλακτική λύση, που να απέκλειε Μακάριο και Σαμψών. Π.χ. με τον Κληρίδη. Αυτό θα σήμαινε ουσιαστικά οι Έλληνες να εγκατέλειπαν τον Σαμψών και οι Βρετανοί και Τούρκοι τον Μακάριο. Για τους Τούρκους (είπε) αυτό δεν θα είναι και μεγάλη θυσία, καθώς ποτέ τους δεν τον εμπιστευθήκαν.

Ο Κίσινγκερ αμφέβαλλε κατά πόσον οι Κύπριοι πραγματικά θα δέχονταν πίσω τον Μακάριο υπό τις παρούσες συνθήκες, ως ένα ανδρείκελο των Τούρκων (guise of a Turkish stooge). Ούτε στον Μακάριο θα άρεσε αυτός ο ρόλος και ίσως, εν καιρώ, να επεδίωκε να προσαρμόσει τη θέση του γυρνώντας προς τους Ρώσους.

Ο Κίσινγκερ εμφανώς ανησυχούσε ότι ίσως οι Βρετανοί δεσμευόνταν πέραν του δέοντος (ενοχώντας το πράσινο φως που είχαν δώσει στον Ειζεβίτ να εισβάλει) χωρίς να μπορούσαν να υπολογίζουν τις πιο μακροπρόθεσμες συνέπειες. Ζήτησε να μεταφέρονταν αμέσως οι απόψεις και ανησυχίες του...

Σημ. Φ.Α.: Ο Kissinger προφανώς θεωρούσε τον Μακάριο «ανδρείκελο των Τούρκων» για τη συγκατάθεσή του προς Κάλαχαν (17/7) για τη συνεργασία Τουρκίας/Βρετανίας, με την επικίνδυνη ψευδαίσθηση ότι ο Ειζεβίτ θα έπαιρνε την αρμάδα του περίπατο στην Κερύνεια για να τον αποκαθιστούσε Πρόεδρο όλων των Κυπρίων και πως τον προημούσαν από τον Σαμψών...

«Να φέρουμε τους Αμερικανούς κανονικά μέσα στο παιχνίδι»

Την ίδια μέρα ο σύμβουλος του Πρωθυπουργού (μετέπειτα) Λόρδος Bridges έστειλε εσπευσμένα επιστολή προς τον Γραμματέα της Βασιλίσσας, Lieutenant-Colonel Martin Michael Charles Charteris, η οποία έφθασε στο παλάτι του Buckingham πριν από την επίσκεψη του τέως Βασιλέα Κωνσταντίνου και έλεγε μεταξύ άλλων:

«...Θα υπάρξουν προβλήματα με την αναγνώριση Σαμψών... Οι συζητήσεις χθες βράδυ (εννοείται με τον Τούρκο Πρωθυπουργό και τη συνοδεία του) επικεντρώθηκαν στο άρθρο 4 της Συνθήκης Εγγυήσεως του 1960... Ο πρόεδρος μας

θα δει τον Ιωαννίδη σήμερα το πρωί και του ζητήθηκε (Βρετανού πρόεδρου) να μην πει τίποτα για τη συνάντησή μας με τους Τούρκους. Δεν έχουμε αμφιβολία ότι ο Ιωαννίδης σκηνοθέτησε την όλη υπόθεση...

»Η αμερικανική στάση υπήρξε μάλλον απογοητευτική. Παρόλο που ο Υπ. Εξωτερικών (Κάλαχαν) και ο Δρ Κίσινγκερ ήταν σε συχνή τηλεφωνική επικοινωνία, οι Αμερικανοί μάς θέλουν να πάμε σιγά-σιγά στα Ηνωμένα Έθνη. Δείχνουν μια διστακτικότητα να μιλήσουν αποφασιστικά στην ελληνική Κυβέρνηση, αναμφίβολα λόγω της διαφορετικής άποψης για τα συμφέροντά τους, ειδικά όσον αφορά τη στρατηγική σημασία των ελληνικών Βάσεων γι' αυτούς. Όμως ο Δρ Κίσινγκερ συμφώνησε να στείλει τον κ. Sisco ως γένη αξιωματούχο του Στίιτ Ντιπάρτμεντ, κατά τη διάρκεια της νύχτας, για συνομιλίες μαζί μας και τον Τούρκο Πρωθυπουργό. Ελπίζουμε να πεισθεί να πάει στην Αθήνα, και έτσι να φέρουμε τους Αμερικανούς κανονικά μέσα στο παιχνίδι...»

Την επομένη, 19 Ιουλίου, έγραψε πάλι ο ίδιος: «...Υπήρξαν ορισμένες μικρές διαφωνίες μεταξύ μας και των Αμερικανών για τον Μακάριο και πώς τον χειριζόμαστε... Εκείνο που ο Δρ Κίσινγκερ δεν φαίνεται να αντιλαμβάνεται σήμερα είναι ότι το πραξικόπημα στην Κύπρο αφαίρεσε την όποια σταθερότητα είχε παραμείνει από τις Συμφωνίες Ζυρίχης και Λονδίνου. Εκείνη η σταθερότητα υπήρξε αρκετά εύθραυστη τα τελευταία δέκα χρόνια. Το βασικό ερώτημα τώρα είναι: Μπορούμε να μπαλώσουμε τις παλαιές συνθήκες; Ή πρέπει τώρα να προχωρήσουμε σε νέες διευθετήσεις; Αν ναι, ποιοι θα είναι

οι συμμετέχοντες και οι εγγυητές των επόμενων συνθηκών;

»Μου φαίνεται ότι, απ' ό,τι άκουσα για τις απόψεις του τις τελευταίες μέρες, ο Δρ Κίσινγκερ ίσως να βλέπει επιφανειακά την κατάσταση. Αν θέλει να μπαλώσει τις σημερινές συνθήκες, θα πρέπει να ενεργήσει πολύ πιο δυναμικά προς τους Έλληνες απ' ό,τι έκανε μέχρι τώρα. Το γεγονός είναι ότι τώρα υπάρχει μια νέα κύρια πηγή αστάθειας και η προσφορά πρώτων βοηθειών σύντομα θα καταστεί αδύνατη...».

Όπως ακριβώς ομολόγησε ο Τζέιμς Κάλαχαν στην Επιτροπή του Βρετανικού Κοινοβουλίου, Ιανουάριος 1976, ερωτηθείς γιατί δεν σταμάτησαν την εισβολή. Συμφώνησαν με τους Τούρκους για αλλαγή του στάτους κβο σε δύο κράτη (βρετ. Σχέδια 1964...).

Η διαφωνία Κίσινγκερ θα δημοσιευόταν

Στις 19 Ιουλίου 1974, οι «Financial Times» θα δημοσίευαν ότι ο Κίσινγκερ τα βρόντηξε με τον Κάλαχαν σε σχέση με διαφορές πολιτικής με την Κύπρο. Όμως, κατόπιν πιέσεων από το Στίιτ Ντιπάρτμεντ, το άρθρο δεν δημοσιεύθηκε. Οι έντονες διαφωνίες ήταν γνωστές στις ΗΠΑ...

Ο Δρ Κίσινγκερ ακολούθησε τη βρετανική πολιτική έναντι του Κυπριακού, πολύ απλά γιατί αυτό ήταν και ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ θέμα Λονδίνου και όχι Ουάσιγκτον και λόγω της ειδικής σχέσης ΗΠΑ/ΗΒ, μέσω της οποίας είχε ανάγκη χρήσης των βρετανικών Βάσεων για αμερικανικά συμφέροντα...

Επιπλέον, να μην ξεχνιέται, ΔΕΝ ΗΤΑΝ ο Κίσινγκερ και οι Αμερικανοί που είχαν ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΜΕ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥΣ να σταματήσουν αμφότερες τις τουρκικές εισβολές, αλλά η βρετανική κυβέρνηση.

Αμφότερες βέβαια οι κυβερνήσεις ΗΠΑ/ΗΒ έχουν ευθύνες. Ιστορικά ζυγίζοντας όμως ποιοι ευθύνονται περισσότερο, αυτοί είναι οι «εγγυητές» Βρετανοί. Με τις ΗΠΑ να στέκονται δυστυχώς βοηθητικές τόσο στο πλευρό τους όσο και των Τούρκων...

Βλέπε «Πέρι Αντερσον για 17η Ιουλίου 1974: Όταν σφράγισαν τη μοίρα της Κύπρου...» - Η συμφωνία των Σοσιαλιστών... «Σημερινή», 9.6.2025

<https://simerini.sigmalive.com/article/2025/6/9/peri-anterson-gia-17e-iouliou-1974-otan-sphragisan-te-moira-tes-kyprou/>

Πηγές - Βρετανικό Εθνικό Αρχείο, βιβλίο «Διζωνική vs Δημοκρατία 1955-2019».

20 Ιουλίου 1974: Ο τουρκικός Αττίλας πλήττει την Κύπρο

Εγκληματικά λάθη του ΓΕΕΦ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Μέρος Γ'

Στη βορειοδυτική ακτή του Πενταδάκτυλου και συγκεκριμένα στο Έξι Μίλι - Πέντε Μίλι - Πλατάνια - Πικρό Νερό, οι λίγοι Τούρκοι που είχαν εισβάλει την προηγούμενη μέρα βρίσκονταν εγκλωβισμένοι. Όμως διέπραξε ασυγχώρητα λάθη η δική μας πλευρά. Αργοπόρησε ν' ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της. Η ηγεσία του ΓΕΕΦ αναδείχθηκε ανίκανη και κατώτερη των περιστάσεων. Εγκληματικά λάθη της επέτρεψαν στους εισβολείς να αποβιβάζουν ανενόχλητοι στις 21 Ιουλίου ισχυρές δυνάμεις πεζικού, τεθωρακισμένων και πυροβολικού. Ανάμεσα στις δυνάμεις αυτές και ο υποστράτηγος Μενφρεντίν Ντεμιρέλ, διοικητής της 39ης Μεραρχίας, ο οποίος θα ομολογήσει αργότερα ότι η τουρκική στρατιωτική ηγεσία ήταν απογοητευμένη από τ' αποτελέσματα της πρώτης ημέρας και ανησυχούσε ζωηρά, διότι ο στόχος, που ήταν η δημιουργία ισχυρού προγεφυρώματος, η κατάληψη του Πενταδάκτυλου και η ένωση των ακτών της Κερύνειας με τον τουρκικό θύλακα Λευκωσίας- Αγύρτας - Μπογαζίου, δεν είχε επιτευχθεί. Ο Πενταδάκτυλος βρισκόταν στα χέρια των Ελλήνων, ο θύλακας Λευκωσίας - Κιόνελη - Αγύρτας, όπου ήταν ανεπτυγμένη η ΤΟΥΡΔΥΚ, διέτρεχε άμεσο κίνδυνο να διαλυθεί από την επίθεση της ΕΛΔΥΚ και οι καταδρομείς με το 231 Τάγμα Πεζικού κρατούσαν τις θέσεις τους στα στρατηγικά σημεία του Πενταδάκτυλου. Ταυτόχρονα είχαν καταλάβει τις τουρκικές οχυρωμένες θέσεις Καλαμπάκι - Πυλέρι - Φώττα και κρατούσαν τα στρατηγικά υψώματα Άσπροι Αγίου Βασιλείου. Ο στρατηγός Μ. Ντεμιρέλ ομολογεί ότι οι Τούρκοι έρχονταν με τον φόβο ότι θα έπεφταν «σαν ποντικοί στη φάκα», αν τους έπληττε η ελληνική πολεμική αεροπορία με τα υπερσύγχρονα «Φάντομ», που τόσο διατυμπάνιζαν την αγορά τους οι Συνταγματάρχες. Δυστυχώς, η ελληνική αεροπορία δεν εμφανίστηκε, ο Αρχηγός της Παπανικολάου δεν της έδωσε διαταγή να πλήξει τους εισβολείς. Πολύ κατώτερη των περιστάσεων αναδείχθηκε η ηγεσία του ΓΕΕΦ.

Διότι δεν εκμεταλλεύτηκε τη νύχτα και δεν διέταξε αντεπίθεση. Σύμφωνα με στρατιωτικούς αναλυτές, αν γινόταν η νυχτερινή αντεπίθεση, η κατάσταση θα άλλαζε άρδην και θα μετέτρεπε σε τραγωδία το εγχείρημα των Τούρκων. Η τουρκική αεροπορία και τα πυροβόλα του αποβατικού στόλου δεν μπορούσαν να πλήξουν στόχους. Οι λίγοι εισβολείς που είχαν αποβιβαστεί θ' αποδεκατίζονταν, ενώ οι άλλοι, που ετοιμάζονταν ν' αποβιβάσουν την αυγή, είναι αμφίβολο αν θα κατόρθωναν, με πεσμένο το ηθικό τους. Όπως καταθέτουν οι αξιωματικοί, που είχαν αναλάβει την αντεπίθεση, αντισυνταγματάρχες τότε και μετέπειτα στρατηγοί, Μπούφας και Μπίκος, δεν ήταν μόνο εγκληματική η καθυστέρηση που παρατηρήθηκε στην έγκαιρη παρουσία πυροβολικού και ενεργών ταγμάτων στον τόπο της απόβασης. Ήταν και η πολύ καθυστερημένη ανάθεση της απόκρουσης των εισβολέων σε επιστρατευτικά τάγματα, δηλαδή εφεδρων, που δεν είχαν τον κατάλληλο για την αποστολή τους οπλισμό. Και το χειρότερο για την Κύπρο, τα δυο υποβρύχια που έπλεαν ανοιχτά της Κερύνειας, με αποστολή να πλήξουν τον αποβατικό στόλο, διατάχθηκαν να επιστρέψουν στη Ρόδο.

Έτσι άρχισε η αντίστροφη μέτρηση της κατάληψης της Κερύνειας, με την επέλαση της πρώτης φάλαγγας των αρμάτων και των τεθωρακισμένων του Αττίλα προς την πόλη του Κηφέα, ακολουθούμενων από Πεζικό. Αντιμετωπίζοντας υποτυπώδη, αλλά ηρωική αντίσταση από τις ελάχιστες και σχεδόν άοπλες δυνάμεις Πεζικού και Καταδρομέων της Εθνικής Φρουράς, οι Τούρκοι προωθήθηκαν ανατολικά προς την Άγιο Γεώργιο και κατέλαβαν την Κερύ-

νεια. Συνεχίζοντας την προέλασή τους με νοτιοανατολική κατεύθυνση, μέσω Μπογαζίου, ενώθηκαν με τον θύλακα Αγύρτας- Κιόνελη, που ήταν ήδη ενισχυμένος, εκτός από την ΤΟΥΡΔΥΚ και με αλεξιπρωτιστές, οι οποίοι είχαν ριχθεί την προηγούμενη μέρα και εξακολουθούσαν να πέφτουν.

Στις 22 Ιουλίου ολοκληρώθηκε η μεταφορά δυνάμεων και πολεμικού υλικού από τη Μεροίνα και γύρω στις έντεκα η ώρα, με αεροπορική και ναυτική κάλυψη, ενισχυμένοι με πεζικό και

άρματα, οι εισβολείς ξεκίνησαν την προέλαση - επίθεση εναντίον της Κερύνειας. Σκληρή αλλά άνιση μάχη διεξήχθη στα πρόθυρα της πόλης, στην περιοχή Αγίου Γεωργίου, όπου ο εχθρός συνάντησε δυνάμεις Καταδρομών και Πεζικού, που, παρά τη σθεναρά αντίστασή τους, στάθηκε αδύνατο να τον αντισταθούν, όχι μόνο λόγω έλλειψης αντιαρματικής κάλυψης, αλλά και της υπεροχής του εχθρού σε άντρες και υλικό. Το απόγευμα είχε καταληφθεί η πόλη της Κερύνειας και διευρύνθηκε το τουρκικό προγεφύρωμα.

Στη νότια πλευρά του Πενταδάκτυλου η ΕΛΔΥΚ, σε μια θυελλώδη προέλασή της στην περιοχή Κιόνελη, άρχισε να καταλαμβάνει τη μια μετά την άλλη τις μόνιμες αμυντικές θέσεις της ΤΟΥΡΔΥΚ. Προτού όμως ολοκληρώσει την προέλασή της πήρε διαταγή να επιστρέψει στο στρατόπεδό της. Στον Πενταδάκτυλο, το 231 Τάγμα Πεζικού απέκρουε στην Αειοφωλιά τη μια μετά την άλλη τις επιθέσεις Τούρκων αλεξιπρωτιστών, που επιχειρούσαν να βγουν στην κορυφογραμμή του βουνού και να καταλάβουν τη στρατηγική θέση της Διάβασης Αγίου Παύλου. Ταυτόχρονα, άλλες δυνάμεις του Τάγματος επιχειρούσαν και κατελάμβαναν τα μόνιμα τουρκικά οχυρά στο Καλαμπάκι, το Πυλέρι και τη Φώττα, ενώ παράλληλα ο δεύτερος λόχος απέκρουε τη μια μετά την άλλη τις επιθέσεις των Τούρκων αλεξιπρωτιστών στα υψώματα Άσπροι του Αγίου Βασιλείου. Ο Τούρκος στρατηγός Σαμπρί Εμβρέν είπε, για τη δράση του 231 Τάγματος Πεζικού, σε τηλεοπτική συζήτηση σε τουρκικό κανάλι, για την εισβολή: «Την πρώτη νύχτα της εισβολής υπήρχε φοβερή αντίσταση από ελληνικής πλευράς στο όρος

Πενταδάκτυλος. Η αντίσταση αυτή πραγματικά έθεσε σε κίνδυνο, η όλη επιχείρηση να εξελιχθεί σε μεγάλο φιάσκο».

Δυστυχώς, οι μεμονωμένες επιτυχείς αντιδράσεις μονάδων της Εθνικής Φρουράς δεν ήταν αρκετές για ν' ανακοπεί η προέλαση του Αττίλα. Υστερούσαμε τόσο σε έμφυχο, όσο και σε πολεμικό υλικό. Ο εχθρός ήταν πολυπληθέστερος και εφοδιασμένος με όλα τα σύγχρονα πολεμικά μέσα, ενώ καμιά βοήθεια δεν στάλθηκε από την Ελλάδα για την αντιμετώπισή του. Η ηγεσία της Χούντας παρέπαιε. Δεν ήταν σε θέση να διαχειριστεί την κρίση που ορθωνόταν αμείλικτη μπροστά της και απειλούσε όχι μόνο την Κύπρο αλλά και τον Ελληνισμό γενικότερα.

Αργά το βράδυ της 20ής Ιουλίου το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ ενέκρινε ομόφωνα ψήφισμα, με το οποίο ζητούσε την άμεση κατάπαυση του πυρός και την απομάκρυνση όλων των ξένων στρατευμάτων από την Κύπρο. «Ξένα στρατεύματα» το ψήφισμα εννοούσε τους Ελλαδίτες αξιωματικούς και άντρες που διοικούσαν και στελέχωναν την Εθνική Φρουρά.

Αργά το βράδυ της ίδιας μέρας έγινε προσύσκεψη στο γραφείο του Αρχηγού Ενόπλων Δυνάμεων στρατηγού Μπονάνου, όπου στις 7.30 π.μ., χωρίς προειδοποίηση ή αναγγελία, μπήκαν οι Αμερικανοί υφυπουργοί Σίσκο - Εξωτερικών, Έλγουορθ - Εθνικής Άμυνας, Τάσκα - πρέσβης στην Αθήνα και Μάντερ - στρατιωτικός ακόλουθος. Εκεί ο Σίσκο συνέστησε σύνεση και αυτοσυγκράτηση, «για ν' αποφευχθεί ο πόλεμος». Τότε ο ταξίαρχος Ιωαννίδης φώναξε οργισμένος: «Μας εξαπατήσατε», και κινούμενος προς την έξοδο είπε: «Εμείς θα κηρύξουμε πόλεμο». Ο Αραπάκης ισχυρίζεται ότι έστειλε κάποια καθυστερημένα μηνύματα στον στρατηγό Μπονάνο.

Στο Πολεμικό Συμβούλιο, όπου είχε καταργηθεί κάθε έννοια ιεραρχίας, συμμετείχε και μεγάλος αριθμός αξιωματικών, που δεν δικαιούνταν συμμετοχή. Ακούστηκαν, κατά τον στρατηγό Κατσαδής, συνθήματα για πόλεμο, Ένωση και άλλα, ενώ ο Ιωαννίδης είπε: «Να αναγγέλλουμε ότι θα κάνουμε την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, αλλά δεν θα την κάνουμε. Θα το πούμε για να εκφοβίσουμε τους Τούρκους, για να τους δείξουμε την αποφασιστικότητά μας. Ας διακόψουμε τώρα. Πηγαίνετε, εμείς κάνουμε επιστράτευση, μπήκαμε στον πόλεμο, τώρα ό,τι βγάλει ο τόπος».

*Την επόμενη Κυριακή το Δ' Μέρος

Δυστυχώς, οι μεμονωμένες επιτυχείς αντιδράσεις μονάδων της Εθνικής Φρουράς δεν ήταν αρκετές για ν' ανακοπεί η προέλαση του Αττίλα. Υστερούσαμε τόσο σε έμφυχο, όσο και σε πολεμικό υλικό

Ο Στρατηγός Μπονάνος.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΟΥΚΡΑΝΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΡΤΕΜ ΝΤΜΙΤΡΟΥΚ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ INDEPENDENT

Μιλά για διώξεις Ορθοδόξων και την ελλειμματική δημοκρατία Ζελένσκι

Η συνέντευξη του Ουκρανού βουλευτή Αρτέμ Ντιμιτρόυκ φωτίζει αθέατες πτυχές του καθεστώτος Ζελένσκι, καταγγέλλοντας διώξεις κατά των Ορθόδοξων Χριστιανών και θέτοντας υπό αμφισβήτηση τη δημοκρατική νομιμοποίηση της ουκρανικής ηγεσίας.

Για όσους δεν σας γνωρίζουν: Ποιος είναι ο Αρτέμ Ντιμιτρόυκ; Παραμένετε επίσημα βουλευτής της Ουκρανίας;

Είμαι ο Αρτέμ Ντιμιτρόυκ, είμαι 32 ετών και είμαι βουλευτής της Ουκρανίας, εκλεγμένος σε μονοεδρική εκλογική περιφέρεια στην Οδησό. Δεν ανήκω στο σύστημα, είμαι άνθρωπος που προέρχεται από τον λαό, επιχειρηματίας, αθλητής, ορθόδοξος χριστιανός και υποδιάκονος της κανονικής μας

Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Είμαι επίσης υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αγωνίζομαι ενεργά για την υπεράσπιση όσων διώκονται σήμερα στην Ουκρανία, για την πίστη τους, τις απόψεις τους, την αλήθεια. Η θέση μου είναι σαφής και αμετάβλητη: ειρήνη, δικαιοσύνη, πνευματική αναγέννηση και απελευθέρωση της Ουκρανίας από το καθεστώς που την καταστρέφει εκ των έσω. Το να σιωπά κανείς σε τέτοιους καιρούς σημαίνει προδοσία. Εγώ δεν προδίδω. Η σιωπή είναι συνενοχή.

Ναι, παραμένω εν ενεργεία βουλευτής της Ουκρανίας. Κανείς δεν με έχει αποστερήσει της εντολής μου, ούτε εγώ παραιτήθηκα από τα καθήκοντά μου. Το αντίθετο, φέρω ευθύνη απέναντι στους ανθρώπους που με εξέλεξαν και απέναντι σε ολόκληρη τη χώρα. Σήμερα το κοινοβούλιο έχει ντε φάκτο καταληφθεί, και οι διώξεις εναντίον όσων διαφωνούν έχουν γίνει πλέον καθεστώς. Αλλά η θέση μου παραμένει σταθερή, εκπροσωπώ τον λαό και όχι το γραφείο του Ζελένσκι, και θα συνεχίσω να αγωνίζομαι για την απελευθέρωση της Ουκρανίας από το καθεστώς που την καταστρέφει από μέσα.

Δεχτήκατε εσείς και η οικογένειά σας απειλές κατά της ζωής σας από τις ουκρανικές μυστικές υπηρεσίες; Ποιος, κατά τη γνώμη σας, έδωσε την εντολή;

Ναι, υπήρξαν απειλές και όχι μόνο απειλές. Στις 3 Μαρτίου 2022 έγινε απόπειρα δολοφονίας μου. Ήταν μια πραγματική προσπάθεια φυσικής εξόντωσης. Δεν τα κατάφεραν. Μετά από αυτό, με απήγαγαν και με βασάνισαν στα υπόγεια της SBU ως εχθρό του καθεστώτος. Δεν ήταν απλώς εκδίκηση, αλλά παραδειγματική πμωρία.

Η πίεση ξεκίνησε κυρίως αφού ως μοναδικός στο κοινοβούλιο τόλμησα να μιλήσω ανοιχτά ενάντια στον νόμο που απαγορεύει την Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία. Δεν φοβήθηκα να πω ανοιχτά αυτό που σκέφτονται σιωπηλά εκατομμύρια άνθρωποι, η απαγόρευση της πίστης σημαίνει και το τέλος του κράτους. Από εκείνη τη στιγμή, ο Ζελένσκι πέρασε στην επίθεση.

Τον Αύγουστο του 2024, το καθεστώς Ζελένσκι ουσιαστικά κήρυξε κυνηγιτό εναντίον μου. Ο στόχος ήταν να με σκοτώσουν ή να με συλλάβουν και να με ρίξουν στη φυλακή. Υπήρξαν απόπειρες απαγωγής μου στο Κισινάου, πιέσεις και απόπειρες

απαγωγής της οικογένειάς μου στη Ρουμανία. Τον Σεπτέμβριο προετοιμαζόταν απόπειρα δολοφονίας μου στο Λονδίνο και γνωρίζω ότι ακόμα ψάχνουν ευκαιρία να ολοκληρώσουν αυτό που ξεκίνησαν.

Συνελήφθη στο Ηνωμένο Βασίλειο με πρωτοβουλία του Ζελένσκι. Ο Ζελένσκι απαίτησε την άμεση έκδοσή μου, χωρίς δίκη και χωρίς καμία διαδικασία. Αλλά δεν το κατάφερε. Σήμερα βρίσκομαι υπό τη δικαιοδοσία του βρετανικού δικαστηρίου, κάτω από έλεγχο, με βραχιολάκι στο πόδι και χωρίς έγγραφα, αφού όλα κατασχέθηκαν από την Αστυνομία και παραδόθηκαν στο δικαστήριο. Παρ' όλα αυτά, συνεχίζω τη δραστηριότητά μου, ως βουλευτής, ως υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ως άνθρωπος της πίστης.

Έχω πραγματοποιήσει και συνεχίζω να πραγματοποιώ τεράστιο έργο για την υπεράσπιση της Εκκλησίας, του λαού και της ίδιας της

αφαίρεσε την ουκρανική υπηκοότητα από τον Μακαριότατο Μητροπολίτη Ονούφριο, τον Προκαθήμενο της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Θέλει να τον απελάσει από τη χώρα, για να ανοίξει τον δρόμο για την πλήρη εξαίρεση της Εκκλησίας. Για τον Ζελένσκι η Εκκλησία είναι εχθρός. Διότι δεν ψεύδεται, δεν σιωπά και δεν υπηρετεί την πολιτική. Κι αυτό σημαίνει ότι εμποδίζει την εγκαθίδρυση της δικτατορίας.

Τα δυτικά ΜΜΕ δεν προβάλλουν τις εικόνες των διωγμών. Κατά τη γνώμη σας, πώς μπορεί να διαδοθούν αυτές οι πληροφορίες; Πρέπει οι άνθρωποι να μιλούν ανοιχτά και αν ναι, πώς;

Τα δυτικά ΜΜΕ σιωπούν επειδή οι διωγμοί συμβαίνουν σε μια χώρα που οι ίδιοι αποκαλούν «δημοκρατική» και την υποστηρίζουν πολιτικά και οικονομικά. Το να παραδεχθούν ότι στην Ουκρανία, υπό το προσωπείο της «ελευθερίας», καταστρέφεται η Εκκλησία, σημαίνει να παραδεχθούν ότι στηρίζουν ένα καθεστώς που διεξάγει άμεσο πόλεμο κατά της πίστης. Γι' αυτό επιλέγουν τη βολική σιωπή. Αλλά η αλήθεια, παρ' όλα αυτά, βρίσκει τον δρόμο της εφόσον εμείς δεν σωπαίνουμε.

Ναι, οι άνθρωποι πρέπει να μιλούν ανοιχτά, καθαρά, δυνατά και παντού. Στα κοινωνικά δίκτυα, σε συνεντεύξεις, σε εκκλήσεις προς θρησκευτικούς και κοινωνικούς φορείς, προς πολιτικούς, προς υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Με κάθε διαθέσιμο μέσο, βίντεο, φωτογραφίες, προσωπικές μαρτυρίες, όλα αυτά λειτουργούν. Μια και μόνο αφήγηση ενός πιστού, στον οποίο έσπασαν την πόρτα, τον έδιωξαν από τον ναό, που έχασε τον ιερέα του, είναι πιο δυνατή από χίλιες ειδήσεις του CNN.

Είναι καθήκον μας να μιλάμε. Διότι αν σιωπήσουμε σήμερα, αύριο η Εκκλησία θα αφανιστεί ολοκληρωτικά. Αν όμως μιλήσουμε, ο κόσμος θα δει. Γιατί η αλήθεια δεν μπορεί να κρύβεται για πάντα. Και ακόμη κι ένας λόγος ειπωμένος με πίστη και πόνο μπορεί να ξυπνήσει έναν ολόκληρο λαό.

Διότι «πας γαρ ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και τω κρούοντι ανοιγήσεται» (Κατά Ματθαίον 7:8)

Αλλά το πιο σημαντικό είναι η προσευχή. Είναι πιο δυνατή από κάθε λόγο, ισχυρότερη από την πολιτική, ανθεκτικότερη από κάθε δίωξη. Όταν χιλιάδες και εκατομμύρια πιστοί απευθύνονται στον Θεό

«**Συνελήφθη στο Ηνωμένο Βασίλειο με πρωτοβουλία του Ζελένσκι. Ο Ζελένσκι απαίτησε την άμεση έκδοσή μου, χωρίς δίκη και χωρίς καμία διαδικασία. Αλλά δεν το κατάφερε**»

ιδέας της Ουκρανίας ως ελεύθερης και πνευματικής χώρας. Και δεν θα σταματήσω. Διότι η αλήθεια και το δίκιο είναι με το μέρος μας.

Ηγείται πράγματι ο Ζελένσκι εκστρατείας κατά της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας;

Ναι, ο Ζελένσκι συντονίζει προσωπικά τις καταλήψεις ναών και τις διώξεις κατά των Ορθόδοξων. Αυτή είναι η στρατηγική του επιδίωξη, να στερήσει από τον λαό το πνευματικό του θεμέλιο, να καταστρέψει την πίστη μας, να γκρεμίσει τη βάση πάνω στην οποία στηριζόταν η Ουκρανία επί αιώνες. Καταλαβαίνει πολύ καλά ότι, όσο υπάρχει η Εκκλησία, υπάρχει και ο λαός. Όσο υπάρχει πίστη, το καθεστώς δεν μπορεί να υποτάξει ολοκληρωτικά τη συνείδηση των ανθρώπων. Δεκάδες ιερείς και αρχιερείς βρίσκονται σήμερα σε φυλακές ή υπό διωγμό.

Πολύ πρόσφατα, ο Ζελένσκι

με την προσευχή, για την Εκκλησία, για την αλήθεια, για τη σωτηρία του λαού, γκρεμίζονται ακόμα και τα πιο τρομακτικά τείχη.

Το να μιλάμε είναι σημαντικό, το να δρούμε είναι απαραίτητο. Αλλά το να προσευχόμαστε μαζί, αυτό είναι που μπορεί ν' αλλάξει όχι μόνο τη μοίρα μιας χώρας, αλλά και την ίδια την πορεία της Ιστορίας. Η προσευχή είναι η πνευματική μας άμυνα. Όσο προσευχόμαστε, είμαστε ανίκητοι.

Στη Δύση, όποιον υπερασπίζεται τη διωκόμενη Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας τον αποκαλούν «πράκτορα του Κρεμλίνου». Πώς απαντάτε σε αυτήν τη ρητορική;

Πρόκειται για φθνή και επικίνδυνη ρητορική σωματικά και πνευματικά αδύναμων ανθρώπων. Είναι μια ταμπέλα που τους επιτρέπει να αποκλείουν ανθρώπους από κάθε διάλογο με μία μόνο λέξη. Δεν σε ακούν, δεν ερευνούν τα γεγονότα, δεν εμβαθύνουν, απλώς σου κολούν την επέκτα: «πράκτορας του Κρεμλίνου». Είναι βολικό, ιδίως για εκείνους που δεν θέλουν να απαντήσουν στο βασικό ερώτημα, γιατί σε μια «δημοκρατική» χώρα φυλακίζονται ιερείς, καταστρέφονται ναοί και αφαιρείται η υπηκοότητα από αρχιερείς της Εκκλησίας;

Αυτή η ρητορική είναι ακόμα πιο βολική σήμερα, εν καιρώ πολέμου. Κάθε παράλειψη της εξουσίας ή και κάθε έγκλημα μπορεί να καλυφθεί με αυτήν την κατηγορία. Το ανησυχνητικό είναι πως αυτή η πρακτική δεν είναι πλέον μόνο χρήσιμη και προσφιλή στην εξουσία του Ζελένσκι, αλλά έχει υιοθετηθεί και από πολλές ομάδες στη Δύση.

Δεν είμαι πράκτορας του Κρεμλίνου. Είμαι Ορθόδοξος Χριστιανός, βουλευτής της Ουκρανίας, ένας άνθρωπος που υπερασπίζεται την πίστη του και τον λαό του. Δεν μιλώ εξ ονόματος της Ρωσίας, αλλά εξ ονόματος εκατομμυρίων Ουκρανών. Είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι στην Ουκρανία υπάρχουν τουλάχιστον 6.000.000 πιστοί της Εκκλησίας μας. Γι' αυτούς, η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν είναι «θεσμός επιρροής», αλλά Οίκος του Θεού και η ίδια τους η ζωή!

Αν το να υπερασπίζεσαι την Εκκλησία σημαίνει σήμερα να είσαι «πράκτορας», τότε τι σημαίνει να είσαι Χριστιανός; Τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος με συνείδηση; Όποιος σωμαίνει για τους διωγμούς, γίνεται συνένοχος. Εγώ δεν πρόκειται να σιωπήσω. Ας με σιγματίσουν καλύτερα, παρά να προδώσω την Εκκλησία και εκείνους που μέσα σ' αυτήν αναζητούν παρηγοριά, αλήθεια και σωτηρία.

«Μακάριοι οι διωγόμενοι ένεκεν δικαιοσύνης, ότι αυτών εστίν η βασιλεία των ουρανών. Μακάριοι εστέ όταν ονειδίσωσιν υμάς και διώξωσι, και είπωσι παν πονηρόν ῥήμα καθ' υμῶν ψευδόμενοι ένεκεν εμού. Χαίρετε και αγάλλεσθε, ότι ο μισθός υμῶν πολὺς εν τοις ουρανοίς» (Κατά Ματθαῖον 5:10-12).

Δόξα τω Θεῷ γι' αὐτὸν τον μισθό!

Φέρει, κατά τη γνώμη σας,

ευθύνει ο Πατριάρχης Βαρθολομαῖος για την προσπάθεια νομιμοποίησης των οχισηματικών στην Ουκρανία;

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαῖος φέρει άμεση και ιστορική ευθύνη για τις βαθιές πνευματικές πληγές που προκλήθηκαν στον Ορθόδοξο κόσμο. Η απόφασή του το 2018, αντικανονική και πολιτικά υποκινούμενη, να παρέμβει στις εσωτερικές υποθέσεις της Ουκρανικής Εκκλησίας, σηματοδότησε την αρχή μιας μεγάλης θρησκευτικής κρίσης.

Δεν αναγνώρισε απλώς οχισηματικούς· καταπάτησε ιερούς κανόνες, παραγνώρισε τις αποφάσεις των κατά τόπους Εκκλησιών, αγνόησε τα δεινά εκατομμυρίων πιστών που παρέμειναν στην Κανονική Εκκλησία. Και όχι μόνο αυτό, έδωσε «επίσημη σφραγίδα» στο σχίσμα, υπογράφοντας πράξεις που ήδη έχουν οδηγήσει σε καταλήψεις ναών, ξυλοδαρμούς πιστών και θρησκευτική βία.

Αυτό δεν είναι απλώς σφάλμα αλλά συνειδητή πράξη με κίνητρο όχι τον Χριστό αλλά την πολιτική. Αντί να λειτουργήσει ως γέφυρα ενότητας, ο Πατριάρχης Βαρθολομαῖος έγινε εργαλείο γεωπολιτικής πίεσης, επιτρέποντας να χρησιμοποιηθεί το όνομα του Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως στην υπηρεσία αντιεκκλησιαστικών σκοπών.

Η ιστορία θα αποδώσει την κρίση. Αλλά ήδη σήμερα μπορούμε να πούμε ότι κάθε νέα ημέρα διωγμών στην Ουκρανία είναι μέρος της προσωπικής του ευθύνης ενώπιον του Θεού και της Εκκλησίας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δηλώνει ότι υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά σιωπά. Είναι η Δύση συνένοχη σε αυτούς τους θρησκευτικούς διωγμούς;

Ναι, η σιωπή σε μια τέτοια κατάσταση δεν είναι ουδετερότητα, είναι συνενοχή. Όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση δηλώνει ότι υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά αγνοεί τις μαζικές διώξεις κατά της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, προδίδει τις ίδιες της τις αρχές.

Όταν ναοί καταλαμβάνονται, ιερείς φυλακίζονται, αρχιερείς στερούνται της υπηκοότητάς τους, απλοί πιστοί εξευτελίζονται χωρίς καμία καταδίκη ούτε ένα λόγο συμπάραιστασης, τότε δεν μιλάμε απλώς για δύο μέτρα και δύο σταθμά, μιλάμε για πολιτική υποκρισία στα όρια του εγκλήματος.

Η Δύση γνωρίζει τι συμ-

βαίνει. Υπάρχουν πρεσβείες, εκθέσεις, βίντεο, μαρτυρίες. Αλλά αντί να προστατεύσει τα στοιχειώδη δικαιώματα, την ελευθερία πίστες, συνείδησης και συνάθροισης, προτιμά να σιωπά. Διότι η Ουκρανία στη σημερινή συγκυρία είναι πολιτικός της εταίρος και η αναγνώριση διωγμών σημαίνει παραδοχή ότι ο εταίρος παραβιάζει την αρχή της δημοκρατίας. Ναι, αυτή η σιωπή είναι συνενοχή και συνεργία με το καθεστώς Ζελένσκι.

Αλλά η αλήθεια εν τέλει θα ακουστεί, διότι η φωνή της Εκκλησίας δεν είναι κάποια κομματική φωνή, δεν φιμώνεται. Κι αν η Ευρώπη δεν την ακούσει σήμερα, αύριο θα βρεθεί αντιμέτωπη με τις συνέπειες αυτής της προδοσίας των ιδίων της των θεμελίων. Θα έλεγα ότι ήδη τις αντιμετωπίζει, σε πολλά κοινωνικά και ηθικά μέτωπα.

Πώς βλέπετε σήμερα μια πιθανή λύση στη ρωσο-ουκρανική

«Δεν είμαι πράκτορας του Κρεμλίνου. Είμαι Ορθόδοξος Χριστιανός, βουλευτής της Ουκρανίας, ένας άνθρωπος που υπερασπίζεται την πίστη του και τον λαό του. Δεν μιλώ εξ ονόματος της Ρωσίας, αλλά εξ ονόματος εκατομμυρίων Ουκρανών»

σύγκρουση;

Η ειρήνη είναι δυνατή αλλά μόνον όταν αποβάλουμε τις αυταπάτες και αρχίσουμε να λέμε την αλήθεια. Το κύριο εμπόδιο σήμερα είναι η αντιρωσική ιδεολογία, η οποία έχει τεχνητά εμφυτευτεί στον ουκρανικό κρατικισμό εδώ και δεκαετίες. Όσο η Ουκρανία υπάρχει ως εχθρικό project, στραμμένο στην καταστροφή κάθε κοινού στοιχείου με τους λαούς της Ρωσίας και της Λευκορωσίας, δεν θα υπάρξει ειρήνη. Αυτό το δηλητηριώδες κατασκεύασμα πρέπει να αποδομηθεί πλήρως.

Υπάρχουν τεχνικές λύσεις, για το καθεστώς, τα σύνορα, τις εγγυήσεις ασφάλειας. Αλλά όλα αυτά είναι δευτερεύοντα. Το βασικό είναι οι άμεσες, ειλικρινείς, προσωπικές επαφές μεταξύ των ηγετών των κρατών. Χωρίς μεσάζοντες, χωρίς επιβολές από τρίτες χώρες.

Η ειρήνη δεν υπογράφεται μέσω Zoom, ούτε μέσω μεταφραστών από την Ουάσιγκτον και το Λονδίνο. Η ειρήνη ξεκινά από έναν ανοιχτό, υπεύθυνο και ώριμο προσωπικό διάλογο.

Και, φυσικά, ένας τέτοιος ηγέτης δεν μπορεί να είναι ο Ζελένσκι. Δεν είναι ικανός για διάλογο, ούτε ηθικά, ούτε πνευματικά, ούτε πολιτικά. Έχει σφετεριστεί την εξουσία, κυβερνά με τον φόβο. Είναι τρομοκράτης, που στέκεται ανάμεσα στον λαό και την ειρήνη. Είναι η κύρια αιτία του πολέμου. Άρα, ο δρόμος προς την ειρήνη ξεκινά με την απελευθέρωση της Ουκρανίας από το καθεστώς Ζελένσκι και την ανάκτηση της εθνικής κυριαρχίας. Μόνο τότε μπορούμε να βγούμε από τον πόλεμο, όχι ως ηττημένοι, αλλά ως λαός που επέλεξε τη ζωή.

Χρειάζομαστε διαδικασίες νομιμοποίησης της εξουσίας στην Ουκρανία. Χωρίς αυτές, δεν έχει νόημα να μιλάμε για ειρήνη. Η ειρήνη θα υπογραφεί μόνο με νέα πρόσωπα στην εξουσία.

Η ειρήνη είναι δυνατή. Αλλά μόνο αν έχει βάση την αλήθεια, τη μετάνοια και την εμπιστοσύνη. Όλα τα υπόλοιπα είναι απλώς παράταση της αγωνίας.

Βρίσκεστε σήμερα υπό προστασία; Σκοπεύετε να επιστρέψετε στην Ουκρανία, αν αλλάξει η πολιτική κατάσταση;

Μέχρι ένα βαθμό, ναι. Λόγω των συνθηκών, βρίσκομαι υπό προστασία και με ηλεκτρονικό βραχιολάκι. Δεν πρόκειται μόνο για προσωπική ασφάλεια, αλλά για αναγκαιότητα, που υπαγορεύεται από πραγματικές απειλές κατά της ζωής μου εκ μέρους του καθεστώτος Ζελένσκι. Ξέρω πολύ καλά τι συμβαίνει. Ξέρω ότι είναι ικανοί για τα πάντα, προκειμένου να με κάνουν να σιωπήσω. Στην Ουκρανία, και εκτός αυτής, δολοφονούν καθημερινά. Γι' αυτούς είναι πλέον κανονικότητα. Όσο για την επιστροφή, ζει μέσα μου κάθε μέρα. Η Ουκρανία είναι η Πατρίδα μου. Δεν έφυγα από φόβο, έφυγα για να επιβιώσω και να συνεχίσω να αγωνίζομαι. Ποτέ δεν είχα σκοπό να φύγω. Όλη μου τη ζωή τη χτίζω στην Ουκρανία και προέφρεπα τους άλλους να ζουν και να εργάζονται στην πατρίδα.

Θα επιστρέψω στην Ουκρανία μόλις υπάρξει έστω και η ελάχιστη δυνατότητα. Δεν κρύβομαι, δεν δραπέτευσα, ζω με συναίσθηση ευθύνης. Η χώρα μου είναι ο πόνος και η

αποστολή μου. Θα επιστρέψω όχι όταν θα είναι ασφαλές, αλλά όταν θα μπορώ να κάνω περισσότερα από μέσα, όταν θα υπάρξει πραγματική δυνατότητα να αλλάξει κάτι, να προσφέρω, να προστατεύσω ανθρώπους. Δεν θα επιστρέψω για εκδίκηση. Θα επιστρέψω για να ανοικοδομήσω και πνευματικά, και ηθικά, και κοινωνικά. Για να σηκώσουμε τη χώρα μας που είναι γοναπομένη.

Δεν χρειάζομαι την πολιτική, χρειάζομαι την Πατρίδα μου. Την δική μου Πατρίδα, που είναι ιερή και αδιαίρετη. Δεν χρειάζομαι την πολιτική για την πολιτική. Δεν με αφορούν αξιώματα, εντολές και τίτλοι. Θέλω την Πατρίδα μου. Όχι διαιρεμένη, παραμορφωμένη, καμένη από τον πόλεμο και το μίσος. Αλλά τη δική μας Πατρίδα, την ιερή, όπου ακούγονται οι προσευχές, όπου ζει η μνήμη και τα παιδιά μεγαλώνουν κάτω από έναν ουρανό ειρήνης.

Δεν αγωνίζομαι για την εξουσία. Αγωνίζομαι για την αλήθεια, για την πίστη, για τον λαό που σήμερα έχει προδοθεί. Και πιστεύω πως θα έρθει η ημέρα που θα πάρουμε πίσω την Ουκρανία μας. Όχι αυτήν που χτίζουν με καλούπια από την άλλη όχθη του ωκεανού ή οι φασιότες στο εσωτερικό της. Αλλά εκείνην που κουβαλάμε στις καρδιές μας, με ναούς, με χωράφια, με σταυρούς στους τρούλους και με την αλήθεια στα μάτια του λαού μας.

Με τον Θεό.

Ποιο μήνυμα θέλετε να στείλετε στους ανθρώπους στην Ελλάδα και στην Κύπρο;

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές εν Χριστώ,

Σας απευθύνομαι όχι ως πολιτικός, αλλά ως Ορθόδοξος Χριστιανός, ως υποδιάκονος της Εκκλησίας, ως άνθρωπος που αυτήν τη στιγμή δοκιμάζεται, για την πίστη, για την αλήθεια, για την Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία. Σήμερα, στην Ουκρανία, η Αγία μας Εκκλησία υφίσταται σκληρούς διωγμούς. Ιερείς συλλαμβάνονται, ναοί καταλαμβάνονται, οι πιστοί εξευτελίζονται. Κι όλα αυτά δεν συμβαίνουν σε ειδικολογικούς καιρούς, ούτε επί κομμουνισμού, αλλά σήμερα, στον 21ο αιώνα, με τις επευφημίες του λεγόμενου «πολιτισμένου κόσμου». Διωκόμαστε, όπως στο Ευαγγέλιο, για το όνομα του Χριστού.

Ωστόσο δίνω μαρτυρία, παρά τα πάθη και τις θλίψεις, η Εκκλησία είναι ζωντανή. Οι πιστοί δεν προδίδουν. Και σας παρακαλώ για την προσευχητική σας στήριξη. Η Αγία γη σας σε Ελλάδα και Κύπρο ανέδειξε μεγάλους ασκητές, μάρτυρες και Αγίους της Εκκλησίας. Σήμερα, σας ζητούμε, θυμηθείτε μας. Στηρίξτε μας με τον λόγο, την προσευχή και τη μαρτυρία σας.

Προσευχηθείτε για εμάς και για την ειρήνη στη χώρα μας! Αυτό είναι το πιο σημαντικό και το πιο πολύτιμο!

Με αγάπη, ελπίδα και πίστη, Αρτέμ Ντμιτρούκ Βουλευτής της Ουκρανίας

Υποδιάκονος της Κανονικής Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Απλησίαστες οι τιμές για φοιτητική στέγη

Η χαρτογράφηση ενοικίων σε Κύπρο και Ελλάδα

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
panagiotou@sig-
malive.com

Απλησίαστες είναι οι τιμές των ενοικίων στην Κύπρο, την ώρα που τα διαθέσιμα διαμερίσματα μειώνονται συνεχώς. Παράλληλα, μεγάλες αυξήσεις καταγράφουν και οι τιμές στις «φοιτητουπόλεις» της Ελλάδας.

Οι συνεχώς αυξανόμενες τιμές των ενοικίων ωθούν ολοένα και περισσότερους φοιτητές να σκέφτονται τη συγκατοίκηση, γι' αυτό και η «Σ» θα επιχειρήσει να χαρτογραφήσει τα ενοίκια διαμερισμάτων κάθε μεγέθους.

Σύμφωνα με στοιχεία από το εργαλείο ανάλυσης ακινήτων Landbank Analytics, τον Ιούλιο καταγράφηκαν 1.390 διαθέσιμα διαμερίσματα παγκυπρώς, έναντι 3.257 τον Ιανουάριο. Η ενοικίαση ακινήτων στην Κύπρο διαμορφώνεται βάσει τοπικών παραγόντων, του μεγέθους των διαμερισμάτων και της ισορροπίας μεταξύ προσφοράς και ζήτησης, με έντονες αποκλίσεις ανάμεσα στις επαρχίες τόσο σε όγκο όσο και σε τιμές.

Η Λεμεσός καταγράφει τη μεγαλύτερη προσφορά, με πάνω από χίλια διαθέσιμα διαμερίσματα. Ακολουθεί η Λευκωσία με 191, η Λάρνακα με 128 και η Πάφος με 54. Η ελεύθερη Αρμόχωστος έχει τη χαμηλότερη διαθεσιμότητα, με μόλις 4 διαμερίσματα. Όσον αφορά το ύψος των ενοικίων, η Λεμεσός είναι μακράν η ακριβότερη πόλη, με το μέσο μηνιαίο μίσθωμα να ανέρχεται στα €3.057. Αντίθετα, πιο «προσιτές» είναι η Πάφος με €1.492, η Λευκωσία με €1.371 και η Λάρνακα με €1.277.

Στη Λευκωσία παρατηρείται ισορροπημένη κατανομή στην προσφορά, με τα περισσότερα διαμερίσματα να είναι δύο υπνοδωματίων (90) και τριών υπνοδωματίων (63). Τα μονάρια ανέρχονται σε 30, ενώ τα διαμερίσματα τεσσάρων υπνοδωματίων είναι μόλις 8. Οι τιμές κυμαίνονται από €1.070 για διαμέρισμα ενός υπνοδωματίου,

€1.150 για δύο υπνοδωματίων, €1.823 για τριών και €1.433 για τεσσάρων υπνοδωματίων. Η αυξημένη τιμή για τα τριάρια ενδέχεται να οφείλεται στην υψηλή ζήτηση από φοιτητές και οικογένειες που αναζητούν συγκατοίκηση.

Η Λεμεσός εμφανίζεται ως η «πολυτελής» αγορά ακινήτων της Κύπρου, όχι μόνο λόγω του μεγάλου όγκου προσφοράς αλλά και των ιδιαίτερα υψηλών ενοικίων. Από τα 1.013 διαμερίσματα, τα 502 είναι δύο υπνοδωματίων, τα 304 τριών, 166 είναι ενός υπνοδωματίου, ενώ υπάρχουν επίσης 33 τεσσάρων και 6 πέντε υπνοδωματίων. Οι μέσες τιμές κυμαίνονται από €1.651 για μονάρια, €2.574 για δυάρια,

για δυάρια και €1.498 για τριάρια.

Η Πάφος, όπως και η Λάρνακα, έχει τη μεγαλύτερη προσφορά σε διαμερίσματα δύο υπνοδωματίων. Συγκεκριμένα προσφέρονται 34 δυάρια, 11 μονάρια και 9 τριάρια. Οι τιμές είναι €1.245 για μονάρια, €1.441 για δυάρια και €1.983 για τριάρια, αποτυπώνοντας μια σταδιακή αύξηση ανάλογα με το μέγεθος του διαμερίσματος.

Πόσο κοστίζει το ενοίκιο σε Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη

Το κόστος ενοικίασης κατοικιών σε Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη είναι διαχρονικά σημαντικός παράγοντας για τους Κύπριους

“

Το κόστος ζωής για τους φοιτητές έχει αυξηθεί αισθητά

€3.812 για τριάρια, €7.224 για τεσσάρια και €7.750 για διαμερίσματα με πέντε υπνοδωμάτια.

Στη Λάρνακα, η εικόνα είναι πιο περιορισμένη, καθώς κυριαρχούν τα δυάρια με 92 διαμερίσματα, ενώ υπάρχουν και 21 τριάρια και 15 μονάρια. Τα ενοίκια είναι από τα χαμηλότερα στην Κύπρο, με μέσο κόστος €989 για μονάρια, €1.274

φοιτητές, καθώς οι πόλεις αυτές αποτελούν συχνούς προορισμούς, ιδιαίτερα για όσους αναζητούν προσιτές λύσεις στέγασης. Ωστόσο, και σε αυτές τις περιοχές παρατηρείται σημαντική άνοδος στις τιμές.

Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία, οι διαθέσιμες κατοικίες με ενοίκιο έως 300 ευρώ τον μήνα είναι πλέον σχεδόν ανύπαρκτες,

ειδικά στο κέντρο της Αθήνας και στον Πειραιά. Μάλιστα, σε αυτές τις περιοχές, περισσότερο από το 60% των διαθέσιμων κατοικιών κοστίζουν πάνω από 500 ευρώ μηνιαίως.

Στο κέντρο της Αθήνας, η κατάσταση είναι ιδιαίτερα δύσκολη, καθώς μόλις το 1% των διαθέσιμων κατοικιών έως 50 τετραγωνικά μέτρα και άνω του πρώτου ορόφου προσφέρονται με μίσθωμα έως 300 ευρώ, ποσοστό που έχει μειωθεί δραστηρικά τα τελευταία χρόνια. Στον Πειραιά, δεν υπάρχουν καθόλου διαθέσιμα φοιτητικά διαμερίσματα με μίσθωμα έως 300 ευρώ.

Στο κέντρο της Αθήνας, σχεδόν το 92,5% των μικρών διαμερισμάτων κοστίζουν πάνω από 400 ευρώ τον μήνα, ενώ επτά στα δέκα διατίθενται σε τιμές άνω των 500 ευρώ, με ένα σημαντικό ποσοστό να ξεπερνά ακόμη και τα 700 ευρώ.

Όσα λίγα ακίνητα κοστίζουν κάτω από 300 ευρώ είναι συνήθως πολύ μικρά, έως 30 τετραγωνικά μέτρα, παλαιά και ακατάλληλα για φοιτητές που αναζητούν αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης.

Η εικόνα στον Πειραιά δεν διαφέρει πολύ, αφού μόνο μία στις δέκα κατοικίες προσφέρεται μεταξύ 400 και 450 ευρώ. Η συντριπτική πλειοψηφία, περίπου το 66%, έχουν ενοίκιο πάνω από 500 ευρώ, δραματική αύξηση αν αναλογιστεί κανείς ότι μόλις δύο χρόνια πριν, το αντίστοιχο ποσοστό

ήταν κάτω από 12%.

Στη Θεσσαλονίκη, η κατάσταση είναι ελαφρώς καλύτερη, αλλά η γενική τάση ανόδου των ενοικίων συνεχίζεται. Στο κέντρο της πόλης, σχεδόν επτά στα δέκα διαθέσιμα ακίνητα έως 50 τ.μ. έχουν ενοίκιο άνω των 400 ευρώ, ενώ σχεδόν τα μισά από αυτά κοστίζουν πάνω από 500 ευρώ. Ωστόσο, υπάρχει ακόμη περιορισμένη διαθεσιμότητα για ακίνητα με ενοίκιο έως 300 ευρώ. Πρόκειται κυρίως για γκαρσονιέρες 25-30 τ.μ., πολλές από τις οποίες έχουν ανακαινιστεί.

Συνεπώς, η αναζήτηση φοιτητικής στέγης στις τρεις μεγαλύτερες πόλεις της Ελλάδας έχει γίνει δύσκολη για όσους διαθέτουν περιορισμένο προϋπολογισμό. Οι χαμηλές τιμές είναι πια σπάνιες και οι περισσότερες διαθέσιμες κατοικίες διατίθενται σε επίπεδα που ξεπερνούν κατά πολύ τις οικονομικές δυνατότητες πολλών νέων.

Κόστος διαβίωσης των φοιτητών

Την ίδια ώρα, το κόστος ζωής για φοιτητές στην Κύπρο έχει αυξηθεί αισθητά τα τελευταία χρόνια, φτάνοντας πλέον τα 1.600 ευρώ τον μήνα κατά μέσο όρο, ποσό που ξεπερνά κατά πολύ τον κατώτατο μισθό της χώρας.

Τα δεδομένα αυτά προκύπτουν από πρόσφατα στοιχεία της Eurostat, τα οποία καταδεικνύουν ότι η Κύπρος κατατάσσεται ανάμεσα στις πιο ακριβές χώρες για φοιτητική ζωή, κυρίως λόγω των

υψηλών ενοικίων.

Αν και τα διδάκτρα στα δημόσια και ιδιωτικά πανεπιστήμια της Κύπρου δεν διαφέρουν σημαντικά από τις αντίστοιχες χρεώσεις σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, το κόστος διαβίωσης έχει αυξηθεί αισθητά. Μάλιστα, όπως προκύπτει από τη σύγκριση με προηγούμενα έτη, το 2021 το μέσο μηνιαίο κόστος ζωής για έναν φοιτητή ήταν περίπου 1.285 ευρώ.

Στην περίπτωση των δημόσιων πανεπιστημίων στην Κύπρο, οι προπτυχιακοί φοιτητές από την Κύπρο και άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν πληρώνουν διδάκτρα, αφού καλύπτονται από το κράτος. Ωστόσο, για μεταπτυχιακές σπουδές, το κόστος κυμαίνεται μεταξύ 5.125 και 10.250

ευρώ. Για σπουδαστές από χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα διδάκτρα σε δημόσια πανεπιστήμια ανέρχονται περίπου σε 3.417 ευρώ τον χρόνο. Στον ιδιωτικό τομέα, οι σπουδές είναι σαφώς πιο ακριβές, καθώς τα προπτυχιακά προγράμματα κυμαίνονται από 5.000 έως 7.000 ευρώ τον χρόνο, με το συνολικό κόστος για ένα τετραετές πρόγραμμα να φτάνει τις 20.000 με 30.000 ευρώ.

Η υψηλή οικονομική επιβάρυνση οδηγεί πολλούς φοιτητές να αναζητούν λύσεις στο εξωτερικό, όπου η φοίτηση μπορεί να είναι πιο προσιτή. Όπως επισημάνθηκε και προηγουμένως, η Ελλάδα αποτελεί σταθερά δημοφιλή προορισμό για τους Κύπριους φοιτητές, όχι μόνο λόγω της κοινής γλώσσας αλλά και επειδή η φοίτηση στα δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι δωρεάν, αφού δεν υπάρχουν

“

Η στέγαση στη Λεμεσό έχει μετατραπεί σε πολυτέλεια

ακόμα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Το μέσο κόστος διαβίωσης για έναν φοιτητή στην Ελλάδα ανέρχεται περίπου σε 1.300 ευρώ μηνιαίως.

Στην Αγγλία, η κατάσταση είναι πιο περίπλοκη μετά το Brexit. Οι φοιτητές από την ΕΕ δεν θεωρούνται πλέον ως «εγχώριοι» και επομένως υποχρεούνται να πληρώνουν πλήρη διδάκτρα. Για ένα προπτυχιακό πρόγραμμα, το κόστος ανέρχεται από 10.742 έως 11.377 ευρώ τον χρόνο, ενώ για ένα μεταπτυχιακό ο μέσος όρος είναι περίπου 5.051 ευρώ. Όσον αφορά τη διαβίωση, το κόστος «αγγίζει» περίπου τα 1.500 ευρώ μηνιαίως, αλλά σε πόλεις όπως το Λονδίνο μπορεί να φτάσει ακόμη και τα 1.800 ευρώ.

Συνολικά, τα στοιχεία δείχνουν ότι η φοιτητική ζωή στην Κύπρο κοστίζει περισσότερο σε σύγκριση με αρκετές άλλες ευρωπαϊκές χώρες, γεγονός που ενισχύει τη σκέψη για σπουδές στο εξωτερικό, παρά τις διευκολύνσεις που προσφέρει η τοπική τριτοβάθμια εκπαίδευση.

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΖΩΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΒΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Το Τμήμα Επιστημών Ζωής του Πανεπιστημίου Λευκωσίας προσφέρει το Πτυχιακό Πρόγραμμα «Βιολογίας του Ανθρώπου». Για την υποστήριξή του, το Πανεπιστήμιο δέχεται αιτήσεις από υποψηφίους που κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα για την πλήρωση τριών (3) θέσεων Επισκεπτών Καθηγητών (ωρομίσθιων) με γνωστικό αντικείμενο σε ένα από τα ακόλουθα:

- **Μοριακή και Κυτταρική Βιολογία**
- **Βιοχημεία**
- **Βιοπληροφορική και Υπολογιστική Βιολογία**

Απαραίτητα προσόντα:

1. Διδακτορικό δίπλωμα στο γνωστικό αντικείμενο.
2. Για την πιο πάνω θέση θεωρείται απαραίτητη η πολύ καλή γνώση της ελληνικής και αγγλικής γλώσσας. Γλώσσες διδασκαλίας είναι η Ελληνική και η Αγγλική.
3. Διδακτική εμπειρία στο γνωστικό αντικείμενο.

Οι αιτήσεις θα πρέπει να συνοδεύονται από βιογραφικό σημείωμα και σύντομη ανασκόπηση του ερευνητικού τους έργου.

Η καταληκτική ημερομηνία υποβολής αιτήσεων για την πιο πάνω θέση είναι η **1η Σεπτεμβρίου 2025**. Η αίτηση και όλα τα συνοδευτικά έγγραφα πρέπει να αποσταλούν μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας του Πανεπιστημίου. <http://vacancies.unic.ac.cy/>.

NURSING PROGRAM VACANCY

The Department of Health Sciences of the University of Nicosia, Cyprus, invites applications for part-time faculty in the Nursing Program for the 2025–2026 academic year.

Openings are available in the following subject areas:

1. Mental Health Nursing (teaching, 5 hours/week)
2. Growing old in the Caring Community (teaching, 5 hours/week)
3. Acute Care (teaching, 5 hours/week)
4. Foundations for Nursing (teaching, 3 hours/week)

Qualifications

- BSc in Nursing and a PhD
- Relevant experience or a postgraduate qualification in the subject area
- Teaching experience
- Proficiency in English

Applications Procedure:

Applications must be submitted through the online CV submission system, <http://vacancies.unic.ac.cy/>. Each application should include a cover letter specifying the applicant's area of expertise and relevant experience, along with a detailed CV.

Deadline for applications: 30 July 2025.

“ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Καμένη γη στη Λεμεσό. Η φρίκη της φωτιάς αποτυπωμένη σε μια εικόνα που δεν χρειάζεται λόγια. Η Κύπρος μετρά πληγές, αναζητώντας ευθύνες και ελπίδα.

Μπορεί κι εσάς να σας συλλάβουν...

Ε, εσείς Ελληνοκύπριοι που συχνάζετε στα κατεχόμενα εδάφη μας, για ψώνια, ή για να βάλετε φθηνή βενζίνη, ή για να παίξετε σε καζίνο, ή για εκδρομή, ή ακόμα και για να δείτε απλώς το σπίτι σας αν είσαοτε πρόσφυγες (και εάν το σπίτι σας εξακολουθεί να υπάρχει). Θα ήθελα να μάθω τι ακριβώς σκεφτήκατε βλέποντας τις καιοχικές «αρχές» να ρίχνουν στα μπουντρούμια δύο ηλικιωμένες γυναίκες και τρεις ηλικιωμένους άντρες, Ελληνοκύπριους, για δήθεν κατασκοπία και παράνομη είσοδο στο ψευδοκράτος, με φανερό στόχο τα αντίποινα στις δικαστικές διώξεις σφετεριστών των ελληνοκυπριακών περιουσιών από την Κυπριακή Δημοκρατία.

Πώς σκέφτεστε ν' αντιδράσετε σ' αυτήν την παράνομη σύλληψη των συμπατριωτών μας; Δεν θα ήταν λογικό να σταματήσετε να περνάτε το οδόφραγμα, έστω για κάποιο διάστημα, σ' ένδειξη διαμαρτυρίας για την αυθαιρεσία των κατοχικών «αρχών»;

Έχετε λάβει υπ' όψιν σας ότι μπορεί να βρεθείτε κι εσείς κάποια μέρα στα μπουντρούμια του Ατίλα, επειδή σας είδαν να περνάτε έξω από την κατεχόμενη περιουσία σας; Ή απλώς επειδή κάποιος «αστυνομικός» νόμισε ότι τον σιτραβοκοιτάξατε; Ή επειδή κάνατε like κάτω από άρθρο του Σενέρ Λεβέντ;

Αν το κατοχικό καθεστώς

αποφάσισε να κάνει συλλήψεις αντιποίνων, όλα είναι πιθανά.

Αποφασίστε, λοιπόν, κι εσείς να του στείλετε το ανάλογο μήνυμα, αναστέλλοντας τις επισκέψεις σας στα κατεχόμενα. Κάντε αυτήν τη μικρή «θυσία». Ή μήπως τα φθηνά ψώνια υπεριοχύουν της συνείδησης και της εθνικής ευαισθησίας;

Και, αλήθεια, αν την περασμένη Κυριακή βρισκόσασταν (ίσως κάποιοι από εσάς όντως να ήσασταν) στα κατεχόμενα και βλέπατε τον Ερντογάν, με εκείνο το αλαζονικό ύφος να μιλά σαν ιδιοκτήτη των κατεχομένων, τι θα σκεφτόσασταν;

Και γενικότερα, όταν περνάτε στον «βορρά», τι σκέφτεστε βλέποντας τους σφετεριστές να χτίζουν παράνομα σε κάθε σπιθαμή ελληνοκυπριακής γης; Τι περνά από το μυαλό σας βλέποντας όλα εκείνα τα τζαμιά, σύμβολα της εκτειταμένης ισλαμοποίησης των κατεχομένων, αλλά και αντικρίζοντας την κυριαρχική παρουσία των εποίκων της Ανατολίας;

Ο Τατάρ αποφάσισε να υλοποιήσει την απειλή του για συλλήψεις Ελληνοκυπρίων στα κατεχόμενα, για να «ισοφαρίσει» τις συλλήψεις σφετεριστών στις ελεύθερες περιοχές. Το λιγότερο που θα μπορούσαμε να κάνουμε εμείς είναι να μην πηγαίνουμε καθόλου στα κατεχόμενα, για να μην του δίνουμε την ευκαιρία να μας συλλαμβάνει...

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

Θα αποτρέψουμε την επόμενη πυρκαγιά;

Μπράβο στο Κράτος μας! Κατάφερε να σπάσει το προηγούμενο δικό του ρεκόρ σε καμένη έκταση από πυρκαγιά. Φθάσαμε στα 120 τετραγωνικά χιλιόμετρα (ίσως και περισσότερα), έκταση πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που κάηκε στην πυρκαγιά του Αρακαπά (55 τετρ. χλμ.) τον Ιούλιο του 2021, η οποία, τότε, είχε αναδειχθεί ως η μεγαλύτερη πυρκαγιά από τον καιρό της Ανεξαρτησίας.

Έτσι, η νέα πύρινη λαίλαπα στην ημιορεινή Λεμεσό είναι, πλέον, με διαφορά η καταστροφικότερη πυρκαγιά στην ιστορία της μικρο-μεγαλονοσίας μας.

Το ερώτημα που αιωρείται αναπάντιο μέχρι στιγμής είναι τι πήγε λάθος. Διότι σίγουρα κάτι πήγε λάθος, για να επεκταθεί μια φωτιά από τη Μαλιά μέχρι τις παρυφές του Ύψωνα, κάπου 30 χιλιόμετρα μακριά, μέσα σε χρόνο-ρεκόρ και να επηρεάσει συνολικά 20 χωριά. Πώς αφέθηκε η πυρκαγιά να πάρει τέτοιες τεράστιες και ανεξέλεγκτες διαστάσεις; Μήπως αν υπήρχε πιο γρήγορη ανταπόκριση, ίσως να περιοριζόταν το κακό; Μήπως αν υπήρχε καλύτερος συντονισμός, να μην επιτρέπαμε στο πύρινο τέρας να δράσει όπως έδρασε;

Πρέπει την ίδια ώρα να παραδεχτούμε ότι ήταν και οι συγκυρίες απίστευτα αρνητικές. Έπνεαν δαιμονισμένοι άνεμοι που άπλωσαν με πρωτοφανή ταχύτητα και μανία το καταστροφικό έργο της φωτιάς,

κατακαίοντας δεκάδες σπίτια, περιουσίες, ζώα, φυσική βλάστηση, δασικές εκτάσεις και προκαλώντας τον φρικτό θάνατο ζεύγους ηλικιωμένων, που απανθρακώθηκαν μέσα στο αυτοκίνητό τους.

Η αλήθεια είναι πως υπήρξαν πάρα πολλές περιπτώσεις όπου επικρατούσε χάος, σύγχυση και πανικός. Πολλοί πολίτες σε κοινότητες που βρέθηκαν στον κλοιό της φωτιάς, αισθάνονταν ότι αφέθηκαν αβοήθητοι και απελπισμένοι.

Την ίδια ώρα καταγράφηκαν ηρωικές προσπάθειες πυροσβεστών, αλλά και εθελοντών, να σώσουν ανθρώπους και να ανακόψουν το τέρας.

Η επόμενη μέρα θα πρέπει να είναι μέρα ανάληψης ευθυνών, αλλά κυρίως μέρα προβληματισμού, εντοπισμού των κενών που

υπήρξαν και λήψης αποφάσεων, οι οποίες θα πρέπει να υλοποιηθούν τάχιστα, διότι το καλοκαίρι είναι ακόμη μακρύ και επικίνδυνο.

Το μέγα ζητούμενο είναι ν' αποφευχθεί μια επόμενη ανάλογη τραγωδία, που θα μπορούσε να καταρρίψει και το ρεκόρ της Μαλιάς!

Και επιτέλους ας τελειώνουμε με αυτό το σίριαλ του αριθμού έκτακτης ανάγκης, 112, που έχει περιπλεχθεί μέσα στις δαιδαλώδεις κρατικές γραφειοκρατίες και δεν προχωρεί εδώ και οκτώ χρόνια. Με αποτέλεσμα, το μόνο υποκατάστατο αυτήν τη στιγμή να είναι οι... καμπάνες των εκκλησιών στα χωριά, που πρέπει να χτυπήσουν... 112 φορές, για να προειδοποιήσουν τους χωρκανούς!

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

Δεν έρχεται και δεν μας καταδέχεται

Δηλαδή πίστευε κανένας ότι ο Ερντογάν θα ήταν ποτέ δυνατόν να επισκεφθεί την Κυπριακή Δημοκρατία, για να πάρει μέρος σε σύνοδο κορυφής της ΕΕ με ηγέτες χωρών της περιοχής, στη διάρκεια της κυπριακής προεδρίας, το πρώτο εξάμηνο του 2026; Ούτε ο ίδιος ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης, που σκέφτηκε την ιδέα, λέγοντας ότι «θα χαρούμε να φιλοξενήσουμε τον Τούρκο Πρόεδρο», δεν το πίστευε κατά βάθος. Έριξε ο Πρόεδρος μια πατάτα και τελικά βγήκε ο Ερντογάν και του την έκανε πουρέ: «Δεν έχω καμία πρόθεση να επισκεφθώ τον νότιο», δήλωσε ξεκάθαρα. Και εξήγησε τη θέση του: «Όπως ακριβώς δεν αναγνωρίζουν την 'τδβκ' ως κράτος, έτσι και εμείς δεν αναγνωρίζουμε τη νότια Κύπρο ως κράτος. Επομένως, μια συνάντηση μαζί τους δεν έχει θέση στο βιβλίο μου».

Το θέμα, βεβαίως, δεν είναι η διάψευση (που ήταν αναμενόμενη) από τον Ερντογάν ότι θα μπορούσε να δεχτεί την πρόσκληση του Προέδρου μας. Το θέμα είναι για ποιο λόγο να απευθύνει τέτοια πρόσκληση ο Πρόεδρος μας, γνωρίζοντας ότι ο επιδοξος σουλτάνος της νέας Οθωμανικής Αυτοκρατορίας θα την αρνιόταν. Το έκανε για επικοινωνιακούς λόγους;

Για να δείξει πόσο Ευρωπαίος ηγέτης είναι; Για να κάνει ένα ακόμη (άνευ απκρίσματος) άνοιγμα προς την Τουρκία;

Ο κ. Χριστοδουλίδης θυμίζει ερωτευμένο νεανία, που κάνει καντάδα κάτω από το παράθυρο της αγαπημένης του, κι αυτή τον μπουγελώνει με παγωμένο νερό.

Θα πρέπει, επιτέλους, ο Πρόεδρος μας, αλλά κυρίως οι εν Αθήναις κυβερνώντες, ν' αρχίσουν να βλέπουν τον Τούρκο Πρόεδρο όπως ακριβώς είναι. Ένας Χιζερντογάν! Αδίστακτος και παμπόνηρος. Που πίνει μεν καφέ με τον Πρόεδρό μας, αλλά του λέει ξεκάθαρα ότι δεν τον αναγνωρίζει και επιμένει

άτεγκτα σε λύση δύο κρατών. Που φλερτάρει με τον Μπισοτάκη, αλλά πίσω από την πλάτη του υποκινεί τη Λιβύη να σφετεριστεί ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα και επιδιώκει με κάθε τρόπο να πάρει τα F-35 από τους Αμερικανούς, για να μπορεί να απειλεί την Ελλάδα. Και για να τα πάρει, προβάλλει προς την Ουάσιγκτον τις (υποτιθέμενες) καλές του σχέσεις με τον Έλληνα Πρωθυπουργό.

Σ' αυτά αποδεικνύεται μέγας ηθοποιός ο Ταγίπ. Και δυστυχώς τον χειροκροτούν, μετά τις παραστάσεις του, τόσο η διεθνής κοινότητα όσο και οι δικοί μας ηγέτες...

ΜΠΟΞΕΡ

«Weekend at Bernie's» (remake κυπριακό)

Υπάρχει μια αμερικανική μαύρη κωμωδία, του 1989, με τίτλο «Weekend at Bernie's» («Τρελό γουίκεντ στου Μπέρνι», στα ελληνικά), της οποίας η υπόθεση είναι, με λίγα λόγια, η εξής: Δύο νεαροί υπάλληλοι μιας ασφαλιστικής εταιρείας ανακαλύπτουν ότι το αφεντικό τους, ο Μπέρνι, είναι νεκρός, όταν φθάνουν μόνοι τους στην παραθαλάσσια έπαυλή του. Από φόβο μήπως τους υποπτευθούν ότι είναι υπεύθυνοι για τον θάνατό του, αρχίζουν μια ξεκαρδιστική προσπάθεια να τον εμφανίσουν... ως ζωντανό. Του φοράνε μαύρα γυαλιά, για να μη φαίνονται τα κλειστά μάτια του, τον κρατάνε και τον περιφέρουνε ανάμεσα σε κόσμο, κουνάνε το χέρι του για να φαίνεται ότι χαιρετά, τον παίρνουνε βόλτα με το αυτοκίνητο κ.λπ.

Θυμήθηκα τη συγκεκριμένη ταινία βλέποντας όσα συνέβησαν στην πενταμερή της Νέας Υόρκης, όπου καμιά σημαντική πρόοδος δεν σημειώθηκε, πέρα από κάποια δευτερεύοντα και τριτεύοντα θέματα που αφορούν μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης, ενώ συμφωνήθηκε να γίνει μια νέα πενταμερής μετά τον Οκτώβριο. Οι απεσταλμένοι των καναλιών μετέδωσαν από τη Νέα Υόρκη ότι απλώς «κρατήθηκε ζωντανή η διαδικασία». Στην πραγματικότητα, όμως, η διαδικασία είναι πεθαμένη, αλλά ο Γκουτέρες

και οι άλλοι δρώντες προσπαθούν να την εμφανίσουν ως ζωντανή. Όπως ακριβώς οι πρωταγωνιστές του «Τρελού γουίκεντ στου Μπέρνι» επιχειρούν να δείξουν στους άλλους ότι το νεκρό αφεντικό τους είναι ολοζώντανο.

Οι πρωταγωνιστές της πενταμερούς, ο καθένας για τους δικούς του λόγους, εμφανίζουν την εκλιπούσα διαδικασία ως ζωντανή, ο Γκουτέρες επειδή δεν θέλει να χρεωθεί μια διεθνή αποτυχία, ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης για να μη φανεί ότι ναυάγησε μια πρωτοβουλία που ο ίδιος υποκίνησε και η Τουρκία για να μπορεί να δείχνει καλό πρόσωπο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έτσι, περιφέρουνε τη μακαρίτσα σε διάφορους χώρους, όπως κάποιες

περιοχές για τις οποίες γίνονται συζητήσεις σχετικά με τη διάνοξη νέων σημείων διέλευσης, την βάζουνε να παρακολουθεί (αν και άπνους η ίδια) την... ποιότητα του αέρα και την αντιμετώπιση της ρύπανσης από μικροπλαστικά (είναι ένα από τα σημεία που συμφωνήθηκαν στη Νέα Υόρκη), ενώ θα πάρουνε τη νεκρή να δει και τα... νεκροταφεία, αν έχουν εξωραϊστεί (όπως είχε συμφωνηθεί στην προηγούμενη πενταμερή)!

Δεν ξέρω αν είμαι υπερβολικός, παρομοιάζοντας την πενταμερή με την εξωφρενική μαύρη κωμωδία «Τρελό γουίκεντ στου Μπέρνι», αλλά νομίζω πως δεν είμαι και πολύ μακριά...

ΜΠΟΞΕΡ

Όταν έκλεισε η «πισίνα του Λέλλου»...

Γράφαμε την περασμένη Κυριακή για τις μαύρες κηλίδες από μαζούτι που επέπλεαν στη θάλασσα της Λεμεσού, προκαλώντας προβλήματα στους λουομένους. Και κάποιοι, βλέποντας το φαινόμενο αυτό, ίσως να σκέφτηκαν «καλλύτερα οι ποιίνες, κουμπάρε, που εν πιο καθαρές». Αμ δε! Ρωτήστε και τους Λευκωσιώτες που πήγαν την περασμένη Κυριακή να δροσιοτούν στο Δημοτικό Κολυμβητήριο της πόλης τους, που είναι ευρύτερα γνωστό ως «Η πισίνα του Λέλλου», και την βρήκαν κλειστή, διότι κάποιος που την είχε χρησιμοποιήσει νωρίς εκείνο το πρωί, φρόντισε να αφήσει τα «ανθρώπινα λύματά του», σύμφωνα με τη σχετική ανακοίνωση. Τα στερεά απόβλητά του, για να το πούμε και διαφορετικά. Όταν οι υπεύθυνοι τα επεσήμαναν να επιπλέουν στην επιφάνεια της πισίνας, αποφάσισαν αμέσως το κλείσιμό της για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας, ώστε να γίνει η αναγκαία εκκένωση, ο καθαρισμός και η απολύμανση, προτού ξαναδοθεί στους κολυμβητές την επόμενη μέρα.

Αναγκάστηκαν να αδειάσουν όλην εκείνη την πισινάτσα από το πολύτιμο και δυσεύρετο πλέον ύδωρ, επειδή ένας πλίσιος την μετέτρεψε σε υδάτινη τουαλέτα.

Μέσα σε συνθήκες αθόρυπου καύσωνα, μήνα Ιούλιο, να κατα-

φεύγεις για δροσερές βουτιές στην «πισίνα του Λέλλου» (η οποία, σημειωτέον, μόλις πρόσφατα δόθηκε στο κοινό ύστερα από τέσσερα ολόκληρα χρόνια) και να την βρίσκεις κλειστή, ε, τα παίρνεις στο κρανίο (που είναι ήδη σε σημείο βρασμού από τη ζέση).

Ευτυχώς, μετά τον καθαρισμό της δημοφιλούς πισίνας, οι Λευκωσιώτες μπορούν και πάλι να την απολαμβάνουν. Αν και θα έχουν και κάποιαν έγνοια, φαντάζομαι, μήπως, εκεί που κολυμπούν, επισημάνουν να κολυμπά δίπλα τους και κάποιον ανεπιθύμητο.

Δεν ξέρω πόσο εφικτό είναι, αλλά ίσως θα πρέπει τώρα να προλάβουν οι αρμόδιοι, εκτός από

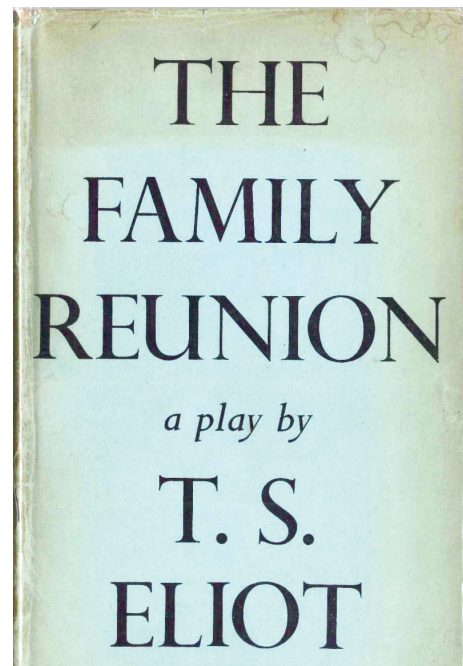
ναυαγοσώστες, και... υδατοσώστες, που θα έχουν ως κύρια αποστολή τους να προσέχουνε διαρκώς την ποιότητα του νερού της «πισίνας του Λέλλου».

Μέχρι στιγμής, πάντως, δεν έγινε γνωστό από ποια... πισινά έκλεισε η πισίνα την περασμένη Κυριακή! Δεν ξέρω κιόλας αν καταβάλλονται προσπάθειες για τον εντοπισμό τους και την επιβολή της ανάλογης τιμωρίας. Αν υπάρχουν κλειστά κυκλώματα παρακολούθησης στην περιοχή, θα μπορούσε η Αστυνομία να δώσει στη δημοσιότητα και σχετικές φωτογραφίες.

Τι γράφουμε. Θεέ μου! Μας βάρεσε κι εμάς η ζέση, μου φαίνεται...

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

ART AERI “ Τόμας Στερνς Έλιοτ

Ο Τόμας Στερνς Έλιοτ γεννήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 1888 στο Σεντ Λιούις του Μιζούρι και πέθανε στις 4 Ιανουαρίου 1965. Ήταν Αγγλο-Αμερικάνος ποιητής, θεατρικός συγγραφέας και κριτικός λογοτεχνίας. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους ποιητές του 20ού αιώνα και ηγετική φυσιογνωμία του μοντερνιστικού κινήματος στην ποίηση. Το 1948 βραβεύτηκε με το Νόμπελ λογοτεχνίας. Ανάμεσα στα πιο γνωστά έργα του ανήκουν το «Ερωτικό τραγούδι του Τζ. Προύφροκ», η «Ερημη Χώρα», τα «Τέσσερα κουαρτέτα» καθώς και το θεατρικό έργο «Φονικό στην Εκκλησιά».

Τον Ιούνιο του 1906 πέρασε με επιτυχία τις εισαγωγικές εξετάσεις του πανεπιστημίου Χάρβαρντ. Κατά το πρώτο έτος σπουδών επέλεξε τα μαθήματα του συνταγματικού δικαίου, της ελληνικής και αγγλικής φιλολογίας, της μεσαιωνικής ιστορίας και της γερμανικής γραμματικής.

Τον Απρίλιο του 1916 παρέδωσε στο πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ τη διατριβή του, αποφασισμένος να μη συνεχίσει την ακαδημαϊκή του σταδιοδρομία στη φιλοσοφία, σε αντίθεση με τις επιθυμίες των γονέων του, και να εγκατασταθεί μόνιμα στο Λονδίνο.

Το επόμενο διάστημα χαρακτηρίστηκε από μία περίοδο μεγάλου φόρτου εργασίας για τον Έλιοτ, συνδυασμένο με οικονομικές δυσχέρειες αλλά και προβλήματα υγείας τόσο της συζύγου του όσο και του ίδιου. Το 1922 εκδόθηκε το ποίημα «Ερημη Χώρα», ένα από τα σπουδαιότερα και σημαντικότερα έργα του. Με την «Ερημη Χώρα» καταδίκασε ουσιαστικά τη ματαιότητα της σύγχρονης ζωής και γνώρισε παγκόσμια αποδοχή και ανα-

γνώριση.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1920, ο γάμος του είχε αρχίσει να αντιμετωπίζει κρίση, η οποία οδήγησε τελικά στον χωρισμό τους, το 1933, γεγονός που αποτέλεσε το έναυσμα ενός νέου ξεκινήματος για τον Έλιοτ. Τα επόμενα δύο χρόνια ολοκλήρωσε τα πρώτα του θεατρικά έργα «The Rock» και «Το Φονικό στην Εκκλησιά». Το τελευταίο είχε μεγάλη απήχηση στο κοινό και ταυτόχρονα επαινέθηκε από τους κριτικούς.

Τον Νοέμβριο του 1948 του απονεμήθηκε το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας και μετέβη στη Σιόκχολμ για την απονομή. Παρά την ικανοποίησή του, ο Έλιοτ ανησυχούσε για τα επακόλουθα της μεγάλης φήμης που αποκτούσε, συνδέοντας τον εαυτό του με άλλες περιπτώσεις συγγραφέων, που μετά από ανάλογη βράβευση δεν δημιούργησαν ξανά κάποιο αξιόλογο έργο. Προσπάθησε να διαψεύσει τις ανηυχίες του συνεχίζοντας να εργάζεται και να δημιουργεί.

Κατά τα τελευταία χρόνια της ζωής του αντιμετώπισε τεράστια προβλήματα υγείας, τα οποία και τον καθήλωσαν. Στα τέλη Νοεμβρίου του 1964 ταξίδεψε για τελευταία φορά στη γενέτειρά του. Πέθανε τελικά στις 4 Ιανουαρίου 1965 από εμφύσημα.

Το έργο του ποιητή, κριτικού και δοκιμιογράφου Τ.Σ. Έλιοτ είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις κοινωνικές και πολιτιστικές ανακατατάξεις της περιόδου μετά τον Α Παγκόσμιο Πόλεμο. Απογοητευμένος από τα πρότυπα της εποχής του στράφηκε στο παρελθόν, αντλώντας από τις αξίες και παραδόσεις περασμένων ένδοξων εποχών, όπου, μεταξύ άλλων, υπήρχε σεβασμός στα ήθη και τα έθιμα.

Για περισσότερες πληροφορίες αποστέλλετε στο www.artaeri.com.

Μακαρίου 71, Α/σία

ΑΟΡΑΤΟΙ ΔΕΣΜΟΙ:

Η δύναμη και οι προκλήσεις των σχέσεων στις οικογενειακές επιχειρήσεις

Η εγγύτητα των οικογενειακών δεσμών προσδίδει ανθεκτικότητα, εμπιστοσύνη και κοινό όραμα

ΠΕΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ*
ΕΛΕΝΑ ΠΑΧΙΤΑ ΓΙΑΚΟΥΜΗ**

Οι οικογενειακές επιχειρήσεις ξεχωρίζουν όχι μόνο για τη μακροχρόνια παρουσία τους στις αγορές, αλλά και για το ιδιαίτερο πλέγμα σχέσεων που διαμορφώνεται μεταξύ των μελών της οικογένειας και του επιχειρηματικού οργανισμού. Αυτή η σύνθετη δυναμική αποτε-

λεί καθοριστικό παράγοντα για τη βιωσιμότητα, την ανάπτυξη και την επιχειρηματική συνέχεια διαμέσου των γενεών, όπως αναδεικνύεται και στην Έκθεση KPMG Global Family Business Report 2025.

Στις οικογενειακές επιχειρήσεις, η εγγύτητα των οικογενειακών δεσμών προσδίδει ανθεκτικότητα, εμπιστοσύνη και κοινό όραμα. Ωστόσο, η ίδια αυτή εγγύτητα συχνά δημιουργεί ασαφή όρια ανάμεσα στις προσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις, προκαλώντας εντάσεις, αλληλοεπικαλύψεις ρόλων και συγκρούσεις συμφερόντων. Η ισορροπία μεταξύ συναισθηματικών δεσμών και επαγγελματικής

Οργανισμός Χρηματοδότησεως Στέγης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΣΤΕΓΗΣ

Ο Οργανισμός Χρηματοδότησεως Στέγης ανακοινώνει ότι προτίθεται να απασχολήσει άτομα για τις επαρχίες **Λευκωσίας, Λεμεσού, Λάρνακας, Πάφου και Αμμοχώστου**, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, με καθεστώς αγοράς υπηρεσιών.

Σχετικές πληροφορίες έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Οργανισμού Χρηματοδότησεως Στέγης www.hfc.com.cy

ΚΕΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ

Το Δικηγορικό Γραφείο **Ανδρέας Σ. Αγγελίδης** δ.ε.π.ε., με έδρα τη Λευκωσία, προκηρύσσει **1 κενή θέση δικηγόρου και 2 κενές θέσεις ασκούμενων δικηγόρων** για άμεση και πλήρη εργοδότηση, στο Τμήμα Διοικητικού Δικαίου και στο Τμήμα Επαρχιακού Δικαστηρίου.

Απαιτούμενα Προσόντα:

- Πτυχίο Νομικής & Άδεια άσκησης δικηγορικού επαγγέλματος στην Κύπρο.
- Τουλάχιστον **3 χρόνια** αποδεδειγμένης Δικαστηριακής και Έξω-δικαστηριακής πείρας, σε Ανώτατο και/ή Διοικητικά Δικαστήρια και/ή Επαρχιακά, σύνταξη δικογράφων, συμφωνιών, αιτήσεων προσωρινών διαταγμάτων και άλλων νομικών εγγράφων.
- Πείρα στο Διοικητικό Δίκαιο απαραίτητη θα θεωρηθεί πλεονέκτημα.
- Ικανότητα σε παροχή Νομικών Συμβουλών και Γνωματεύσεων.
- Πείρα σε χειρισμό ακροάσεων απαραίτητη.
- Άριστη γνώση της ελληνικής και πολύ καλή γνώση της αγγλικής γλώσσας.
- Πολύ καλή γνώση Η/Υ (Word, Excel, Outlook).
- Πολύ καλές ικανότητες έρευνας, μελέτης και οργάνωσης.
- Ευχάριστος και ακέραιος χαρακτήρας με ήθος, υπευθυνότητα, εχεμύθεια, ειλικρίνεια, επαγγελματισμό και συναδελφική αλληλεγγύη.
- Επαγγελματικό προσόν θα θεωρηθεί πλεονέκτημα.

Αναλόγως προσόντων θα προσφερθεί ελκυστικό πακέτο απολαβών, περιλαμβανομένου 13ου μισθού.

Κάθε αίτηση, με το βιογραφικό σημείωμα, θα τυχάνει απόλυτης εμπιστευτικότητας.

Τα βιογραφικά θα πρέπει να συνοδεύονται από επιστολή εκδήλωσης ενδιαφέροντος και να αποσταλούν με Τίτλο Κενή Θέση Δικηγόρου, στην ηλεκτρονική διεύθυνση angelideslaw@hotmail.com, το αργότερο μέχρι τις 5 Αυγούστου 2025.

λογικής είναι μια πρόκληση που απαιτεί συστηματική διαχείριση.

Ενδεικτικά, μόλις το 30% των οικογενειακών επιχειρήσεων που συμμετείχαν στην έρευνα δηλώνουν ότι καταφέρνουν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τις συγκρούσεις. Παράλληλα, μόνο το 21% εκφράζουν πλήρη ικανοποίηση από την ποιότητα της επικοινωνίας μεταξύ των μελών της οικογένειας. Τα στοιχεία αυτά φανερώνουν ότι η ενδοοικογενειακή συνοχή

των ηγετών μπορεί να εντείνει τις εντάσεις και να αποδυναμώσει τη μακροχρόνια προοπτική. Εξάλλου, οι διαφορετικές αντιλήψεις και οι αξιακές διαφοροποιήσεις ανάμεσα στις γενιές μπορούν να οδηγήσουν σε στρατηγικές αποκλίσεις, αν δεν υπάρχει θεσμικό πλαίσιο που να διευκολύνει τον διάλογο και τη συναίνεση.

Η σύγχρονη διακυβέρνηση των οικογενειακών επιχειρήσεων οφείλει να αναγνωρίσει τη σημα-

νότητα και αμοιβαία εμπιστοσύνη, μπορεί ν' αποτελέσει καταλύτη καινοτομίας και επιχειρηματικής ανάπτυξης. Η πρόκληση έγκειται στη μετατροπή των σχέσεων σε ένα λειτουργικό δίκτυο συνεργασίας, που ενσωματώνει τις αξίες της οικογένειας στη στρατηγική του Οργανισμού. Μόνο έτσι η οικογενειακή επιχείρηση μπορεί να διασφαλίσει όχι μόνο την επιβίωσή της, αλλά και την ευημερία της στο διηνεκές.

Σε αυτό το πλαίσιο, καθοριστικός είναι ο ρόλος της εκπαίδευσης και της προετοιμασίας των μελών της οικογένειας, ιδιαίτερα της νέας γενιάς. Η ενεργός συμμετοχή τους σε δομημένα προγράμματα ανάπτυξης ηγεσίας και η εξοικείωση με τις σύγχρονες τάσεις της αγοράς ενισχύουν την ικανότητά τους να συνεισφέρουν ουσιαστικά στη στρατηγική κατεύθυνση της επιχείρησης. Παράλληλα, η συμμετοχή τους σε δίκτυα και επαγγελματικούς οργανισμούς ενισχύει τον εξωστρεφή προσανατολισμό της επιχείρησης.

Η δυναμική των οικογενειακών σχέσεων δεν πρέπει να θεωρείται αδυναμία, αλλά πλούτος που, εφόσον καλλιεργηθεί σωστά, μπορεί να μετατραπεί σε στρατηγικό πλεονέκτημα με διαχρονική αξία.

**Διοικητικός Σύμβουλος, Restructuring and Debt Advisory, Επικεφαλής τομέα Οικογενειακών Επιχειρήσεων, KPMG Κύπρου*
***Senior Content Writer, Clients & Markets KPMG Κύπρου*

Η δυναμική των οικογενειακών σχέσεων δεν πρέπει να θεωρείται αδυναμία, αλλά πλούτος που, εφόσον καλλιεργηθεί σωστά, μπορεί να μετατραπεί σε στρατηγικό πλεονέκτημα με διαχρονική αξία

δεν είναι αυτονόητη, αλλά απαιτεί δομημένη προσπάθεια ενίσχυσης της συνεργασίας και καλλιέργειας ανοιχτών διαύλων επικοινωνίας.

Η δυναμική των σχέσεων επιβαρύνεται επιπλέον κατά τις περιόδους διαδοχής. Η μετάβαση της ηγεσίας από τη μία γενιά στην επόμενη δεν αφορά μόνο την αλλαγή ενός προσώπου, αλλά και τη μετάβαση σε νέα πρότυπα ηγεσίας και στρατηγικής. Η απουσία ή ο ελλιπής έγκαιρος σχεδιασμός και η αδυναμία καθοδήγησης και προετοιμασίας των επόμε-

σίων των οικογενειακών σχέσεων ως στρατηγικής σημασίας, που απαιτεί συνολική διαχείριση. Η δημιουργία ανεξάρτητων διοικητικών συμβουλίων, η καθιέρωση ενός συνόλου κανόνων/αρχών που ορίζει ρόλους, ευθύνες και διαδικασίες λήψης αποφάσεων, καθώς και η προώθηση της ανοιχτής επικοινωνίας και της διαγενεακής συνεργασίας συνιστούν απαραίτητες προϋποθέσεις για την αποφυγή συγκρούσεων και την ενίσχυση της συνοχής.

Η οικογένεια, όταν λειτουργεί με

ΤΑΣΟΣ
ΓΙΑΣΕΜΙΔΗΣ

Τα επενδυτικά ταμεία διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στις σύγχρονες οικονομίες, λειτουργώντας ως οχήματα συλλογικής επένδυσης που επιτρέπουν τη συγκέντρωση κεφαλαίων από πολλούς επενδυτές και την επαγγελματική τους διαχείριση. Μέσω αυτής της διαδικασίας επιτυγχάνεται διασπορά κινδύνου, αξιοποίηση ευκαιριών στις αγορές, καθώς και η παροχή πρόσβασης σε επενδυτικά μέσα. Διαφορετικά θα ήταν δύσκολα προσβάσιμα για μικρούς ή μεμονωμένους επενδυτές. Στην Κύπρο, η ανάπτυξη του τομέα των επενδυτικών ταμείων τα τελευταία χρόνια είναι αξιοσημείωτη, με αύξηση στον αριθμό των ταμείων, των διαχειριστικών εταιρειών αλλά και στη συνολική αξία των περιουσιακών τους στοιχείων.

Η ψηφίση του νέου νόμου για τις Κυπριακές Εταιρείες Διοίκησης Οργανισμών Συλλογικών Επενδύσεων αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση ενίσχυσης της διαφάνειας, της λογοδοσίας και της αποτελεσματικότερης εποπτείας στον χώρο. Ο νόμος έρχεται να καλύψει ένα κενό που αφορούσε κυρίως τα πρόσωπα ή τις εταιρείες που αναλάμβαναν διοικητικά καθήκοντα σε επενδυτικά ταμεία, δίχως να υπόκεινται μέχρι σήμερα σε ένα σαφές και αυστηρό πλαίσιο λειτουργίας. Με τον νέο νόμο θεσπίζεται υποχρεωτική αδειοδότηση αυτών των εταιρειών, ορίζονται ρητά οι αρμοδιότητές τους και καθορίζονται οι υποχρεώσεις τους έναντι των εποπτικών Αρχών αλλά και των ιδίων των επενδυτών.

Νέες ρυθμίσεις

Οι νέες ρυθμίσεις αφορούν, μεταξύ άλλων, την ευθύνη για την τήρηση των μητρώων επενδυτών, την ακριβή και διαφανή αποτίμηση της καθαρής αξίας του ενεργητικού, τη διεκπεραίωση των επενδυτικών και εξαγοραστικών πράξεων, καθώς και τη διασφάλιση συμμόρφωσης με τις κανονιστικές απαιτήσεις. Πρόκειται για κρίσιμες λειτουργίες, που επηρεάζουν άμεσα την εύρυθμη λειτουργία των επενδυτικών ταμείων και κατ'επέκταση την προστασία του επενδυτικού κοινού. Επιπλέον, ο νόμος προβλέπει την υποχρεωτική ένταξη των εταιρειών αυτών στο Μητρώο Πραγματικών Δικαιούχων, γεγονός που ενισχύει τη διαφάνεια και την ικνηλασιμότητα της τελικής ιδιοκτησίας, στοιχείο κομβικό για την καταπολέμηση ξεπλύματος χρήματος και άλλων παρατυπιών.

Ο νέος θεσμός αναμένεται να προσδώσει κύρος και αξιοπιστία στον τομέα, αυξάνοντας την εμπιστοσύνη των διεθνών επενδυτών. Η Κύπρος, ως κράτος-μέλος της ΕΕ και με στρατηγική γεωγραφική θέση,

αποτελεί ήδη ελκυστικό προορισμό για τη δημιουργία και διαχείριση επενδυτικών ταμείων. Η προσθήκη ενός ξεκάθਾਰου, σύγχρονου και αυστηρού νομικού πλαισίου ενισχύει περαιτέρω αυτήν την εικόνα, ενώ ταυτόχρονα ενισχύει τη συμμόρφωση με τις ευρωπαϊκές και διεθνείς κατευθύνσεις. Η συνεχής προσπάθεια εκσυγχρονισμού και εναρμόνισης με τα βέλτιστα πρότυπα διακυβέρνησης αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ανάδειξη της χώρας σε περιφερειακό κόμβο επενδυτικών υπηρεσιών.

Τα επενδυτικά ταμεία συμβάλλουν σημαντικά στην πραγματική οικονομία, διοχετεύοντας κεφάλαια σε κρίσιμους τομείς όπως η καινοτομία, η πράσινη ανάπτυξη, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οι υποδομές, η τεχνολογία και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Ειδικά τα εναλλακτικά επενδυτικά ταμεία (AIFs) προσφέρουν μεγαλύτερη ευελιξία σε επενδυτικές στρατηγικές, επιτρέποντας στοχευμένες τοποθετήσεις σε μη εισηγμένες επιχειρήσεις, έργα ανάπτυξης ή άλλες μη παραδοσιακές μορφές επένδυσης. Μέσω αυτών των εργαλείων, ενισχύεται η χρηματοδότηση της παραγωγής και της επιχειρηματικότητας, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

Μηχανισμοί χρηματοδότησης

Είναι απαραίτητο για την οικονομική ανάπτυξη να υπάρχουν οι μηχανισμοί χρηματοδότησης αλλά και εξόδου από την επένδυση, όπως, για παράδειγμα, η

χρηματοδότηση των διαδικασιών έρευνας και τεχνολογίας σε άλλες χώρες γίνεται είτε από επενδυτές, οι οποίοι ευελπιστούν στην εμπορική εκμετάλλευση των προϊόντων που θα αναπτυχθούν για να πωλήσουν τις μετοχές τους με κέρδος (business angels), ίσως και μέσω ιδιωτικής τοποθέτησης με την εισαγωγή των μετοχών της εταιρείας σε κάποιο χρηματιστήριο είτε από υφιστάμενες εταιρείες, οι οποίες προσπαθούν να εμπλουτίσουν και να εκσυγχρονίσουν τα προϊόντα τους. Σημαντικό, δηλαδή, ρόλο διαδραματίζει η παρουσία

και την εταιρική διακυβέρνηση.

Οι διαχειριστές των επενδυτικών ταμείων καλούνται πλέον να λαμβάνουν υπόψη τις παραμέτρους αυτές κατά τον σχεδιασμό των επενδυτικών στρατηγικών, προωθώντας υπεύθυνες και βιώσιμες επιλογές. Οι επενδυτές αναγνωρίζουν πλέον την αξία της βιωσιμότητας και επιλέγουν προϊόντα που συνάδουν με τις αρχές της κοινωνικής και περιβαλλοντικής υπευθυνότητας.

Η σωστή εφαρμογή του νόμου και η αποτελεσματική εποπτεία των νέων αυτών εταιρειών διοίκησης θα διασφαλίσει τη διατήρηση της

Επιπλέον, καθοριστική είναι και η καλλιέργεια επενδυτικής παιδείας στο ευρύ κοινό. Οι επενδύσεις δεν είναι προνόμιο των λίγων ή των ειδικών· με τα σωστά εργαλεία και τη σωστή καθοδήγηση, μπορούν ν' αποτελέσουν μέσο οικονομικής ενδυνάμωσης και μακροπρόθεσμου σχεδιασμού για όλους. Η εμπιστοσύνη, όμως, χτίζεται μέσα από την ειλικρίνεια, τη διαφάνεια, τη σωστή πληροφόρηση και την υπεύθυνη διαχείριση.

Σε μια περίοδο κατά την οποία οι διεθνείς αγορές επενδύσεων χαρακτηρίζονται από έντονη κινητικότητα, αυξημένες προκλήσεις αλλά και νέες ευκαιρίες, η Κύπρος έχει τη δυνατότητα να κεφαλαιοποιήσει τις μεταρρυθμίσεις της και να καθιερωθεί ως ασφαλής, ελκυστικός και ανταγωνιστικός προορισμός για επενδύσεις. Ο νέος νόμος αποτελεί μια σημαντική τομή σε αυτήν την πορεία και δημιουργεί το απαραίτητο θεσμικό υπόβαθρο για να στηρίξει τη βιώσιμη ανάπτυξη του τομέα.

Οι επενδυτές θα αισθανθούν μεγαλύτερη σιγουριά γνωρίζοντας ότι υπάρχει ξεκάθαρο πλαίσιο λειτουργίας, σαφείς κανόνες και μηχανισμοί προστασίας. Η ενίσχυση της αγοράς των επενδυτικών ταμείων δεν είναι απλώς ένας οικονομικός στόχος, αλλά μια στρατηγική επιλογή που συνδέεται άμεσα με την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της κυπριακής οικονομίας, την εμπέδωση της χρηματοοικονομικής αγοράς και τη μετάβαση σε ένα πιο διαφοροποιημένο και ανθεκτικό αναπτυξιακό μοντέλο.

Ο ρόλος των επενδυτικών ταμείων και η ενίσχυσή του μέσα από τον νέο νόμο

Λειτουργούν ως οχήματα συλλογικής επένδυσης, που επιτρέπουν τη συγκέντρωση κεφαλαίων από πολλούς επενδυτές

Η ενίσχυση της αγοράς των επενδυτικών ταμείων δεν είναι απλώς ένας οικονομικός στόχος, αλλά μια στρατηγική επιλογή που συνδέεται άμεσα με την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της κυπριακής οικονομίας, την εμπέδωση της χρηματοοικονομικής αγοράς και τη μετάβαση σε ένα πιο διαφοροποιημένο και ανθεκτικό αναπτυξιακό μοντέλο

αναπτυγμένων μεθόδων χρηματοδότησης και χρηματαγορών.

Παράλληλα, στο σύγχρονο επενδυτικό περιβάλλον, ολόένα και περισσότερο σημασία αποκτούν τα κριτήρια ESG (Environmental, Social, Governance), τα οποία καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο αξιολογούνται οι επενδύσεις με βάση όχι μόνο την οικονομική τους απόδοση, αλλά και την επίδρασή τους στο περιβάλλον, την κοινωνία

αξιοπιστίας του τομέα. Είναι σημαντικό το πλαίσιο να παραμείνει ευέλικτο, ώστε να προσαρμόζεται στις εξελίξεις της αγοράς, αλλά και αυστηρό, ώστε να προλαμβάνει τυχόν καταχρήσεις ή παρατυπίες. Εξίσου σημαντική είναι και η επένδυση στην εκπαίδευση και επιμόρφωση των εμπλεκόμενων επαγγελματιών, έτσι ώστε να διασφαλίζεται υψηλό επίπεδο τεχνολογίας και επάρκειας.

Π. ΚΟΥΡΟΥΣΙΔΗΣ: ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Διαμερίσματα: Πού έφτασαν τα ενοίκια και οι τιμές αγοράς

€1.900 το ενοίκιο για διαμέρισμα δύο υπνοδωματίων στη Λεμεσό και €500.000+ για αγορά διαμερίσματος τριών υπνοδωματίων

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ
karaiskou@sigmatv.com

Η εκρηκτική άνοδος των τιμών ακινήτων στην Κύπρο τα τελευταία χρόνια ασκεί έντονη πίεση στα νοικοκυριά, με το κόστος στέγασης να είναι απρόσιτο, καθώς σε πολλές περιπτώσεις ξεπερνά τις μηνιαίες απολαβές. Η Λεμεσός διατηρεί τον τίτλο της πιο ακριβής επαρχίας, με τα ενοίκια για διαμερίσματα δύο υπνοδωματίων να κυμαίνονται στα €1.900 και τις τιμές αγοράς €320.000 - €450.000, ενώ για διαμέρισμα τριών υπνοδωματίων η τιμή αγοράς ξεπερνά τις €500.000.

Π. Κουρουσίδης: Απαιτείται μακροπρόθεσμη στεγαστική στρατηγική

«Οι τιμές παρουσιάζουν σταθεροποίηση, παραμένοντας όμως σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα», ανέφερε στην εφημερίδα «Σημερινή» ο πρόεδρος του Συνδέσμου Επιστημόνων Εκτιμητών Ακινήτων, Πόλυς Κουρουσίδης, προσθέτοντας ότι η τάση αυτή αναμένεται να συνεχιστεί και κατά τους επόμενους 12 μήνες.

Ο κ. Κουρουσίδης υπογράμμισε ότι υπάρχει ανάγκη για μια μακροπρόθεσμη κοινωνική στεγαστική στρατηγική, που να στηρίζει τα χαμηλά και μεσαία εισοδηματικά στρώματα.

«Η παρούσα κατάσταση εντείνει την ανάγκη για στοχευμένες πολιτικές στήριξης των χαμηλών και μεσαίων εισοδηματικών στρωμάτων. Πέραν των προσωρινών μέτρων, απαιτείται μια μακροπρόθεσμη κοινωνική στεγαστική στρατηγική, με επίκεντρο την αξιοποίηση κρατικής γης, μέσω της ανέγερσης διαμερισμάτων που θα διατίθενται προς ενοίκιαση σε

προσιτές τιμές, χαμηλότερες των αγοραίων. Ιδιαίτερα εισηγούμαστε την ενεργό εμπλοκή των Πανεπιστημίων και των Τοπικών Αρχών (Δήμων), τόσο σε επίπεδο σχεδιασμού όσο και επένδυσης σε έργα στέγασης. Κομβικό εργαλείο για την υλοποίηση αυτών των έργων αποτελεί η μέθοδος των Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ/PPPs), η οποία επιτρέπει τη μόχλευση ιδιωτικών κεφαλαίων και τεχνογνωσίας, διασφαλίζοντας παράλληλα κοινωνικό έλεγχο και προσβασιμότητα», υπογράμμισε συγκεκριμένα.

Ενοίκια διαμερισμάτων

Στον «ΠΙΝΑΚΑ 1» παρουσιάζονται οι τιμές ενοικίασης διαμερισμάτων ενός και δύο υπνοδωματίων σε Λευκωσία, Λάρνακα, Λεμεσό και Πάφο.

Συγκεκριμένα, το ενοίκιο για διαμέρισμα ενός υπνοδωματίου στην Έγκωμη και στον Σιρόβολο

κυμαίνεται γύρω στα €750, ενώ στην Αγλαντζιά στα €650, και για διαμέρισμα δύο υπνοδωματίων, στα €1.100 και €900 αντίστοιχα.

Ταυτόχρονα, οι φοιτητικές εστίες στη Λευκωσία κοστίζουν μεταξύ €575 και €700.

Τιμές αγοράς

Οι τιμές αγοράς διαμερισμάτων (ΠΙΝΑΚΑΣ 2) στην Κύπρο παρουσιάζουν σημαντικές διακυμάνσεις, ανάλογα με την περιοχή και τον αριθμό των υπνοδωματίων.

Στη Λευκωσία, το κόστος

και για τρία υπνοδωμάτια φτάνουν έως €360.000.

Στη Λεμεσό, διαμέρισμα ενός υπνοδωματίου κοστίζει €150.000 - €250.000, δύο υπνοδωματίων €320.00 - €450.000 και τριών υπνοδωματίων άνω των €500.000.

Στην Πάφο, οι τιμές για διαμέρισμα ενός υπνοδωματίου είναι μεταξύ €130.000 και €160.000, για δύο υπνοδωμάτια €220.000 - €260.000 και για τρία €300.000 - €400.000.

Επιτόκια στεγαστικών δανείων

Όσον αφορά τα επιτόκια για νέα στεγαστικά δάνεια ανά τράπεζα, σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου, που αφορούν τον μήνα Μάιο, έχουν διαμορφωθεί ως εξής:

- Alpha Bank: - (Απρίλης: 2,41%)
- Ancoria Bank: 2,93%
- Astrobank: 3,01%
- Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (Κύπρου): -

«Η παρούσα κατάσταση εντείνει την ανάγκη για στοχευμένες πολιτικές στήριξης των χαμηλών και μεσαίων εισοδηματικών στρωμάτων»

Στη Λάρνακα, το ενοίκιο για διαμέρισμα ενός υπνοδωματίου ανέρχεται περίπου στα €600, ενώ για δύο υπνοδωμάτια στα €800. Στη Λεμεσό, οι τιμές φτάνουν τα €1.100 για ένα υπνοδωμάτιο και τα €1.900 για δύο υπνοδωμάτια. Στην Πάφο, το ενοίκιο για ένα υπνοδωμάτιο είναι περίπου €700, ενώ για δύο υπνοδωμάτια φτάνει στα €1.000.

αγοράς για ένα διαμέρισμα ενός υπνοδωματίου κυμαίνεται μεταξύ €130.000 και €150.000, ενώ για δύο υπνοδωμάτια οι τιμές φτάνουν έως και €250.000 και για τρία €360.000.

Στη Λάρνακα, οι τιμές ξεκινούν από €130.000 για ένα υπνοδωμάτιο και φτάνουν έως €280.000 για διαμερίσματα με δύο υπνοδωμάτια

pwc

We accelerate what's possible
so you can
turn vision into value

- Ελληνική Τράπεζα: 2,19%
- Eurobank Cyprus: 3,5%
- Κυπριακή Τράπεζα Αναπτύξεων (CDB): - (Μάρτης: 3,96%)
- Οργανισμός Χρηματοδοτήσεως Στέγης: 3,75%
- Societe Generale: - (Μάρτης: 4,72%)
- Τράπεζα Κύπρου: 5,14%

Κεντρική Τράπεζα: Συνεχίζεται, αλλά πιο συγκροτημένα, η ανοδική πορεία

Η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου, στο οικονομικό δελτίο που δημοσίευσε αναφέρει ότι η ανοδική πορεία στις τιμές των ακινήτων συνεχίστηκε και κατά το πρώτο τρίμηνο του 2025, αλλά πιο συγκρατημένα.

Ο Δείκτης Τιμών Κατοικιών (ΔΤΚ) της Κεντρικής Τράπεζας, που δείχνει τις μεταβολές στις τιμές, για το πρώτο τρίμηνο του 2025 έδειξε ότι οι τιμές κατοικιών (οικίες και διαμερίσματα) κατέγραψαν ετήσια αύξηση 4,8% σε σύγκριση με 4,5% στο τέταρτο τρίμηνο του 2024.

Επιβραδυνόμενη αύξηση κατέγραψε ο Δείκτης Τιμών Διαμερισμάτων, στο 3,5%, και επιταχυνόμενη αύξηση στο 5,6% ο Δείκτης Τιμών Οικιών.

Αξίζει να σημειωθεί ότι, για πρώτη φορά από το 2008, ο Δείκτης Τιμών Διαμερισμάτων κατέγραψε μικρότερη ετήσια αύξηση από την αύξηση του Δείκτη Τιμών Οικιών. Όσο αφορά τις ετήσιες μεταβο-

λές στους Γενικούς Δείκτες Τιμών Κατοικιών (οικίες και διαμερίσματα) ανά επαρχία, καταγράφηκε αύξηση σε όλες τις επαρχίες. Επιτάχυνση στις αυξήσεις καταγράφηκε μόνο στη Λεμεσό (5,7%), ενώ επιβράδυνση στις αυξήσεις καταγράφηκε στη Λάρνακα (5,9%), Πάφο (12,9%) και Ελεύθερη Αρμόχωστο (7,3%). Η ετήσια μεταβολή στο δείκτη τιμών κατοικιών στην επαρχία Λευκωσίας παρέμεινε σταθερή στο 0,7%.

Στο κόστος κατασκευής, ο Δείκτης Τιμών Κατασκευαστικών Υλικών της Στατιστικής Υπηρεσίας σημείωσε αύξηση 1,2% σε ετήσια βάση τους

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΝΟΙΚΙΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

	ΛΕΥΚΩΣΙΑ	ΛΑΡΝΑΚΑ	ΛΕΜΕΣΟΣ	ΠΑΦΟΣ
	ΕΓΚΩΜΗ - ΣΤΡΟΒΟΛΟΣ	ΑΓΛΑΝΤΖΙΑ		
1ος υπνοδωματίου	750,00	650,00	600,00	€1.100,00 700,00
2 υπνοδωματίων	€1.100,00	900,00	800,00	€1.900,00 €1.000,00
ΕΣΤΙΕΣ	€650,00 - €700,00	€575,00 - €650,00		

*Οι πιο πάνω αξίες είναι ενδεικτικές αναλόγως ποιότητας και εγγύτητας των διαμερισμάτων στα Πανεπιστήμια.

*Polys Kourousides & Associates LLC / Total Valuations

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑ

	ΛΕΥΚΩΣΙΑ	ΛΑΡΝΑΚΑ	ΛΕΜΕΣΟΣ	ΠΑΦΟΣ
1ος υπνοδωματίου	€130.000 - €150.000	€130.000 - €160.000	€150.000 - €250.000	€130.000 - €160.000
2 υπνοδωματίων	€190.000 - €250.000	€230.000 - €280.000	€320.000 - €450.000	€220.000 - €260.000
3ων υπνοδωματίων	€280.000 - €360.000	€280.000 - €360.000	>€ 500.000	€300.000 - €400.000

*Οι πιο πάνω τιμές είναι ενδεικτικές αναλόγως εγγύτητας στη θάλασσα (παράλιες πόλεις) και αναλόγως ποιότητας κατασκευής.

*Οι τιμές ποικίλλουν ανάλογως περιοχής ανα πώλη. Τη μεγαλύτερη διακύμανση τιμών έχει η Λεμεσός, όπου υπάρχουν διαφορετικές τιμές ανά περιοχή και Δήμο (π.χ. Γερμασόγεια με Ύψωνα, Έγκωμη με Τσέρι).

*Στον πίνακα δεν περιλαμβάνονται οροφοροδιαμερίσματα και διαμερίσματα σε έργα ορόσημα, διαμερίσματα σε Πύργους ή πάνω στη θάλασσα.

*Polys Kourousides & Associates LLC / Total Valuations

πρώτους τέσσερεις μήνες του 2025. «Ο εν λόγω δείκτης παραμένει σε ιστορικά υψηλά επίπεδα τα τελευταία έτη ένεκα των γεωπολιτικών εξελίξεων και των διαταραχών στην εφοδιαστική αλυσίδα», επισημαίνει η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου.

Στοιχεία αγοράς ακινήτων

Σύμφωνα με στοιχεία του Κτηματολογίου, τα πωλητήρια έγγραφα, τα οποία αφορούν όλους τους τύπους ακινήτων, κατέγραψαν ετήσια αύξηση 15% στο πρώτο τρίμηνο του 2025 (4.137 το πρώτο τρίμηνο του 2025 και 3.597 το πρώτο τρίμηνο του 2024).

Ανά επαρχία, οι περισσότερες συναλλαγές εντοπίζονται στη Λεμεσό (1.295) και ακολουθεί η Λευκωσία (932), η Λάρνακα (910), η Πάφος (829) και μετέπειτα η Ελεύθερη Αρμόχωστος (171). Στη Λευκωσία, Λεμεσό και Λάρνακα, τα περισσότερα ακίνητα πωλήθηκαν σε Κυπρίους, ενώ στην Πάφο και Αρμόχωστο κυριάρχησαν οι ξένοι αγοραστές. Συγκεκριμένα, Κύπριοι ήταν οι αγοραστές για το 85% των αγοραπωλησιών στη Λευκωσία, για το 64% στη Λεμεσό, 50% στη Λάρνακα, 32% στην Πάφο και 48% στην Ελεύθερη Αρμόχωστο.

ΤΣΙΜΕΝΤΟΠΟΙΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΤΔ

Έκθεση και Ενοποιημένες Ενδιάμεσες Οικονομικές Καταστάσεις - Έξι μήνες μέχρι 30 Ιουνίου 2023

Έκθεση για τους Έξι Μήνες Μέχρι 30 Ιουνίου 2023

Στις 27 Ιουλίου 2023, το Διοικητικό Συμβούλιο της «Τσιμεντοποιία Βασιλικού Δημόσια Εταιρεία Λτδ» ενέκρινε τα οικονομικά αποτελέσματα του Συγκροτήματος για το πρώτο εξάμηνο του έτους που έληξε στις 30 Ιουνίου 2023.

Οικονομικά αποτελέσματα

Τα εισοδήματα για το πρώτο εξάμηνο του 2023 ανήλθαν σε €81.119.000, σε σύγκριση με €60.675.000 την αντίστοιχη περίοδο του 2022. Η αύξηση των εσόδων οφείλεται τόσο στους υψηλότερους όγκους πωλήσεων όσο και στις αναθεωρημένες τιμές στις πωλήσεις εσωτερικού και εξωτερικού. Η αναθεώρηση των τιμών στην εγχώρια αγορά αναβλήθηκε από την αρχική ημερομηνία της 1^{ης} Σεπτεμβρίου 2022 και τέθηκε σε ισχύ από την αρχή του 2023, μετά από συζήτηση και συμφωνία με τους πελάτες. Η αναθεώρηση ήταν αναγκαία λόγω της ενεργειακής κρίσης που προκάλεσε αυξήσεις στο κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας και των καυσίμων για ολόκληρο το 2022 και οι οποίες εξακολουθούν να διατηρούνται σε υψηλά επίπεδα σε σχέση με προηγούμενα χρόνια.

Ενόψει της επίμονης ενεργειακής κρίσης, η Εταιρεία παραμένει προσηλωμένη στην προληπτική αντιμετώπιση αυτής της πρόκλησης. Ως μέρος της στρατηγικής μας πρωτοβουλίας, εστιάζουμε ενεργά στην περαιτέρω σταδιακή αντικατάσταση των παραδοσιακών ορυκτών καυσίμων με καθαρότερες και πιο βιώσιμες εναλλακτικές πηγές ενέργειας. Αυτό συμβάλλει επίσης στον στόχο μας για μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.

Ως αποτέλεσμα των παραπάνω, το κέρδος για την περίοδο ανήλθε σε €13.241.000 έναντι €5.045.000 την ίδια περίοδο του 2022, αντισταθμίζοντας έτσι την μεγάλη επίδραση του κόστους που απορροφήθηκε από χαμηλότερα κέρδη το 2022.

Συναλλαγές με συνδεδεμένα πρόσωπα

Οι συναλλαγές με συνδεδεμένα πρόσωπα για το πρώτο εξάμηνο του 2023 παρουσιάζονται στη σημείωση 4 των ενοποιημένων ενδιάμεσων οικονομικών καταστάσεων.

Κυριότεροι κίνδυνοι και αβεβαιότητες

Οι κυριότεροι κίνδυνοι και αβεβαιότητες που αντιμετωπίζει το Συγκρότημα παρουσιάζονται στη σημείωση 5 των ενοποιημένων ενδιάμεσων οικονομικών καταστάσεων.

Προοπτικές για το έτος

Η Εταιρεία, και γενικότερα η βιομηχανία του τσιμέντου, εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό τόσο από το κόστος των καυσίμων και της ενέργειας, όσο και από το κόστος των δικαιωμάτων εκπομπών, τα οποία παρουσιάζουν μεγάλη αστάθεια στο σημερινό περιβάλλον.

Εκτός από αυτό, υπάρχει αβεβαιότητα για την πορεία της κατανάλωσης στην αγορά. Παρά την ανάπτυξη που παρατηρήθηκε το πρώτο εξάμηνο, τα επικρατούντα υψηλά επιτόκια και οι προσδοκίες για περαιτέρω αυξήσεις αποτελούν ανασταλτικό παράγοντα για την έναρξη νέων προγραμματισμένων έργων προς το τέλος του έτους.

Ενοποιημένη Κατάσταση Αποτελεσμάτων και Λοιπών Συνολικών Εσόδων Έξι μήνες μέχρι 30 Ιουνίου 2023

	Έξι μήνες που έληξαν 30 Ιουνίου	
	2023 €000	2022 €000
Εισοδήματα	81.119	60.675
Κόστος πωλήσεων	(60.768)	(50.658)
Μικτά κέρδη	20.351	10.017
Άλλα λειτουργικά έσοδα	1.196	713
Έξοδα διανομής	(3.201)	(2.479)
Έξοδα διοίκησης	(2.419)	(1.863)
Άλλα λειτουργικά έξοδα	(1.011)	(695)
Κέρδος από εργασίες πριν τα έξοδα χρηματοδότησης	14.916	5.693
Έσοδα χρηματοδότησης	26	127
Έξοδα χρηματοδότησης	(217)	(173)
Καθαρά έξοδα χρηματοδότησης	(191)	(46)
Κέρδος από επενδυτικές δραστηριότητες	-	5
Μερίδιο κέρδους από συνδεδεμένες εταιρείες	463	276
Κέρδος πριν τη φορολογία	15.188	5.928
Φορολογία	(1.947)	(883)
Κέρδος περιόδου	13.241	5.045
Λοιπά συνολικά έσοδα/(έξοδα)	40	(14)
Κέρδος/(Ζημία) από μεταβολή εύλογης αξίας σε χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού σε δίκαιη αξία μέσω άλλων συνολικών εισοδημάτων	40	(14)
Λοιπά συνολικά έσοδα/(έξοδα) για την περίοδο		
	13.281	5.031
Συνολικά έσοδα για την περίοδο		
	13.281	5.031
Κέρδη που αναλογούν σε:		
Μετόχους Εταιρείας	13.241	5.045
Δικαιώματα μειοψηφίας	-	-
	13.241	5.045
Συνολικά έσοδα που αναλογούν σε:		
Μετόχους Εταιρείας	13.281	5.031
Δικαιώματα μειοψηφίας	-	-
	13.281	5.031
Βασικά και αναπροσαρμοσμένα κέρδη ανά μετοχή (σεντ)	18,4	7,0

Εγγεγραμμένο Γραφείο: Λεωφ. Κυριάκου Μάτση 1Α, 1082 Λευκωσία – Κύπρος.
Ταχυδρομική Διεύθυνση: Τ.Θ.: 22281, 1519 Λευκωσία – Κύπρος, Τ: +357 22 458 100, Φ: +357 22 762 741
Εγκαταστάσεις Τσιμεντοποιίας: Βασιλικό, Τ: +357 24 845 555, Φ: +357 24 332 651, E: investors@vassiliko.com, W: www.vassiliko.com

Καίγεται η Μεσόγειος από ανθρώπινο χέρι

Περισσότερα από 227.000 εκτάρια έχουν ήδη καεί από την αρχή του έτους στην Ευρώπη

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΩΡΓΑΛΛΗΣ

κυρίως αποτέλεσμα ανθρώπινης παρουσίας, ανθρώπινης απροσεξίας και, σε κάποιες περιπτώσεις, ανθρώπινης πρόθεσης.

Πυρκαγιές σαρώνουν τη Μεσόγειο

Πυρκαγιές κατέκαψαν μέσα στον Ιούλιο πολλές περιοχές της Μεσογείου, από την Κύπρο έως τις παρυφές της Μασσαλίας στη Γαλλία, με χιλιάδες ανθρώπους να αναγκάζονται να κλειστούν στα σπίτια τους ή να εκκενώσουν τις εστίες τους.

Η Γηραιά Ήπειρος έχει δει από τις αρχές του έτους μέχρι σήμερα περισσότερα από 227.000 εκτάρια γης να καίγονται από πυρκαγιές, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Πληροφόρησης για τις Δασικές Πυρκαγιές (EFFIS). Το νούμερο αυτό είναι διπλάσιο από τον μέσο όρο της τελευταίας 20ετίας γι' αυτήν την εποχή, αν και απέχει ακόμη από τις χειρότερες χρονιές που έχουν καταγραφεί, όπως το 2003 και το 2017, όταν είχαν καεί πάνω από 1.100.000 εκτάρια σε κάθε περίπτωση.

Ο αριθμός των πυρκαγιών φέτος είναι επίσης αυξημένος. Έως τις αρχές Ιουλίου είχαν καταγραφεί 1.118 πυρκαγιές, έναντι 716 την ίδια περίοδο πέρυσι, σύμφωνα με την EFFIS. Παρόλο που οι πυρκαγιές συνολικά είναι αυξημένες, οι ειδικοί επισημαίνουν ότι οι φεινές πυρκαγιές στις μεσογειακές χώ-

ρες, αν και καταστροφικές, έχουν σε μεγάλο βαθμό μείνει τοπικά περιορισμένες.

Από την άλλη, οι προοπτικές για την υπόλοιπη θερινή περίοδο προκαλούν ανησυχία. Οι προβλέψεις δείχνουν θερμοκρασίες υψηλότερες από το φυσιολογικό για τον Αύγουστο στις περισσότερες περιοχές της Ευρώπης, ειδικά στον νότιο και

ανατολικά, γεγονός που διατηρεί τον κίνδυνο πυρκαγιών σε υψηλά επίπεδα. Ταυτόχρονα αναμένονται λιγότερες βροχές σε μεγάλο μέρος της ηπείρου, επιδεινώνοντας την ξηρασία και αυξάνοντας την ευφλεκτότητα των δασών.

Η Μεσόγειος είναι εξαιρετικά ευάλωτη στις πυρκαγιές, καθώς οι θερμότερες και ξηρότερες συνθήκες

του καλοκαιριού, σε συνδυασμό με την αφθονία ξηρής βλάστησης και τους ισχυρούς ανέμους, ευνοούν την ταχεία εξάπλωση των πυρκαγιών. Η κλιματική αλλαγή ενισχύει αυτό το φαινόμενο, προκαλώντας πρόωμη έναρξη της αντιπυρικής περιόδου και ενίσχυση της έντασης και της έκτασης των πυρκαγιών.

Από την εποχή της Βιομηχανικής Επανάστασης, η θερμοκρασία του πλανήτη έχει αυξηθεί κατά περίπου 1,3°C, κυρίως λόγω της καύσης ορυκτών καυσίμων. Η Ευρώπη έχει θερμανθεί με διπλάσιο ρυθμό σε σχέση με τον παγκόσμιο μέσο όρο από τη δεκαετία του 1980, σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Μετεωρολογικό Οργανισμό. Αυτό σημαίνει ότι τα κύματα καύσωνα φτάνουν πλέον υψηλότερες θερμοκρασίες και εμφανίζονται πιο συχνά.

Με το υπόλοιπο του καλοκαιριού να διαφαίνεται θερμό και ξηρό, η Ευρώπη μπαίνει σε μια περίοδο αυξημένου κινδύνου αλλά και σε μια νέα εποχή, όπου οι πυρκαγιές δεν αποτελούν πια απλή φυσική καταστροφή, αλλά σύμπτωμα της εποχής της κλιματικής κρίσης.

Η φωτιά, ένα όχι και τόσο φυσικό φαινόμενο

Σε κάθε μεγάλο πύρινο μέτωπο, οι εικόνες μοιάζουν ίδιες. Φλόγες καταπίνουν βουνά, σπίτια μετατρέπονται σε στάχτες, ζώα προσπαθούν

“
Οι περισσότερες καταστροφικές πυρκαγιές δεν είναι φυσικές. Είναι αποτέλεσμα ανθρώπινης δράσης

Ο Ιούλιος αποδείχθηκε για άλλη μια φορά φονικός για τη Μεσόγειο. Οι αριθμοί των πυρκαγιών προκαλούν δέος, με περισσότερα από 227.000 εκτάρια να έχουν ήδη καεί από την αρχή του έτους στην Ευρώπη, αριθμός υπερδιπλάσιος σε σχέση με τον μέσο όρο της τελευταίας 20ετίας για την ίδια εποχή, σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Πληροφόρησης για τις Δασικές Πυρκαγιές (EFFIS). Η Μεσόγειος, με το θερμό και ξηρό της καλοκαίρι, την πλούσια αλλά εύφλεκτη βλάστηση και τους συχνούς ανέμους, αποτελεί διαχρονικά μίαν από τις πιο ευάλωτες περιοχές του πλανήτη σε δασικές πυρκαγιές. Όμως πλέον οι καταστροφές δεν μπορούν να αποδίδονται απλώς στο κλίμα. Οι ειδικοί προειδοποιούν ότι έχουμε περάσει σε μια νέα εποχή, αφού οι πυρκαγιές δεν είναι πια μόνο αποτέλεσμα φυσικών συνθηκών ή της κλιματικής αλλαγής. Είναι

να ξεφύγουν από το φλεγόμενο δάσος, και πυροσβέστες, εθελοντές και κάτοικοι των περιοχών παλεύουν ενάντια σε κάτι που φαίνεται να είναι «φυσικό». Όμως, όπως δείχνουν τα επιστημονικά δεδομένα των τελευταίων ετών, οι περισσότερες καταστροφικές πυρκαγιές δεν είναι φυσικές. Είναι αποτέλεσμα ανθρώπινης δράσης.

Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα αυτής της διαπίστωσης προέρχεται από πρόσφατη διεθνή μελέτη, που εξέτασε σε βάθος τα αίτια και τη δυναμική μιας μεγαπυρκαγιάς στη Μεσόγειο. Χρησιμοποιώντας προηγμένα μοντέλα προσομοίωσης οικοσυστημάτων, τηλεπισκοπικά δεδομένα και ιστορικά αρχεία πυρκαγιών, οι ερευνητές κατέληξαν σε ένα ξεκάθαρο συμπέρασμα: Ο άνθρωπος παράγοντας, εσκεμμένος ή μη, είναι καθοριστικός όχι μόνο για την έναρξη, αλλά και για την έκταση και ένταση των δασικών πυρκαγιών. Πίσω από την καταστροφή, όσο κι αν το βλέμμα στρέφεται συχνά στην ξηρασία, στους ισχυρούς ανέμους και στις υψηλές θερμοκρασίες, η επιστημονική πραγματικότητα δείχνει ξεκάθαρα αλλού, στον ίδιο τον άνθρωπο.

Η γεωγραφία της Μεσογείου, με τα τραχιά της βουνά, τη βλάστηση προσαρμοσμένη στο μεσογειακό κλίμα, τις παρατεταμένες ξηρασίες και τα παράκτια μικροκλίματα, δημιουργεί συνθήκες ιδιαίτερα επιρρεπείς στις πυρκαγιές. Όμως, αυτό που μετατρέπει ένα φυσικό σύστημα σε εύφλεκτη «βόμβα» είναι η συνεχής και άναρχη εισχώρηση της ανθρώπινης δραστηριότητας στον πυρήνα του δασικού οικοσυστήματος.

Κατοικίες, θερμοκήπια, τουριστικές μονάδες, οδικά δίκτυα και αγροτικές υποδομές ξεφυτρώνουν όλο και βαθύτερα μέσα στις δασικές

περιοχές. Η λεγόμενη ζώνη επαφής μεταξύ άγριας φύσης και ανθρώπινου δομημένου περιβάλλοντος επεκτείνεται ανεξέλεγκτα. Καθώς μεγαλώνει αυτό το όριο, αυξάνεται εκθετικά και ο κίνδυνος πυρκαγιάς.

Στην ανάλυση της μελέτης, σχεδόν 9 στις 10 πυρκαγιές σε δασικά οικοσυστήματα ξεκινούν από τον άνθρωπο, αλλά όχι απαραίτητα από εμπρηστές. Μπορεί να είναι ένα καλώδιο που ακουμπά σε ξερό φύλλωμα, ένα τσιγάρο στο πλάι του δρόμου, καψάλισμα χωρίς εποπεία, οικοδομικές εργασίες εν ώρα καύσωνα. Σε τουριστικές περιοχές, ακόμη και ένα μπάρμπεκιου ή ένα αυτοκίνητο παρκαρισμένο σε ξερά χόρτα αρκεί για να ξεκινήσει το καταστροφικό ντόμινο.

Τα επιστημονικά δεδομένα

Οι ερευνητές πήγαν ακόμη πιο βαθιά, αξιοποιώντας δυναμικά οικολογικά μοντέλα βλάστησης και προσομοιάζοντας την παρουσία πυρκαγιών σε διαφορετικά σενάρια, με και χωρίς ανθρώπινη δρα-

στηριότητα. Το αποτέλεσμα είναι αποστομωτικό. Χωρίς ανθρώπινες αναφλέξεις, ακόμη και στις πιο ξηρές χρονιές, η καμένη έκταση ήταν δραματικά μικρότερη, σε πολλές περιπτώσεις σχεδόν μηδενική.

Αντίθετα, όταν το μοντέλο ενσωμάτωνε πολλαπλές εστίες ανάφλεξης σε κοντινές αποστάσεις μεταξύ

Ένα άλλο κρίσιμο εύρημα της μελέτης αφορά τη μεταβολή της φυσικής συχνότητας των πυρκαγιών. Οι «πυροπροσαρμοσμένοι» οργανισμοί της Μεσογείου, όπως για παράδειγμα τα πεύκα, έχουν εξελιχθεί με βάση τη φυσική επιστροφή της φωτιάς σε κύκλους πολλών δεκαετιών. Όταν όμως οι

νική διάσταση. Οι καλοκαιρινές μετακινήσεις πληθυσμών, είτε για τουρισμό είτε για αγροτικές δραστηριότητες, αυξάνουν κατακόρυφα τον πληθυσμό και την κινητικότητα μέσα σε δασικά τοπία. Οι παραδοσιακές «θερινές μετακινήσεις» προς τα ορεινά, που άλλοτε βασιζόταν στη γνώση και στον σεβασμό της φύσης, έχουν πλέον ενταχθεί σε μια νέα, καταναλωτική χρήση του τοπίου με εξοχικές κατοικίες, ενοικιαζόμενα δωμάτια, δρόμους, αγροτικές επεκτάσεις και ενεργοβόρες υποδομές χωρίς σχεδιασμό.

Οι ειδικοί προειδοποιούν ότι η αντιμετώπιση της φωτιάς μόνο με καταστολή, δηλαδή με πυροσβεστικά αεροπλάνα, εκκενώσεις και παρεμβάσεις πανικού, δεν είναι ούτε βιώσιμη, ούτε αποτελεσματική. Χρειάζεται πρόληψη με επίκεντρο τη διαχείριση του ανθρώπινου παράγοντα. Αυτό σημαίνει ρυθμίσεις στην επέκταση της δόμησης, ελέγχους στις υποδομές, εκπαίδευση των κοινοτήτων και δημιουργία σχεδίων διαχείρισης για τη συμβίωση ανθρώπου και δάσους.

Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στον επαναπροσδιορισμό του ρόλου των τοπικών κοινωνιών. Η ένταξή τους σε ένα μοντέλο συνδιαχείρισης και επιτήρησης, αξιοποιώντας την τοπική γνώση και συνείδηση, μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά, ειδικά στις περιπτώσεις τυχαίων αναφλέξεων. Μελέτες από άλλες μεσογειακές χώρες δείχνουν ότι, όπου οι κάτοικοι συμμετέχουν ενεργά στην πρόληψη, η συχνότητα και η σοβαρότητα των πυρκαγιών μειώνεται σημαντικά.

Το κρίσιμο μήνυμα αυτής της έρευνας δεν είναι μόνο επιστημονικό. Είναι πολιτικό και κοινωνικό. Η αλλαγή του κλίματος είναι ένας επιταχυντής, όχι η αιτία. Ο πυροδοτής είναι ο άνθρωπος με τις επιλογές του και τις παραλείψεις του.

Οι προβλέψεις δείχνουν θερμοκρασίες υψηλότερες από το φυσιολογικό για τον Αύγουστο στις περισσότερες περιοχές της Ευρώπης

τους, ένα σενάριο ρεαλιστικό για περιοχές με ανθρώπινη κινητικότητα, οι καταστροφές πολλαπλασιάζονταν. Και το ακόμα πιο ανησυχητικό είναι ότι όταν αυτές οι εστίες ξεσπούσαν σε περιόδους παρατεταμένης ξηρασίας και κάτω από ισχυρούς ανέμους, η φωτιά γινόταν σχεδόν αδύνατο να ελεγχθεί.

πυρκαγιές επανέρχονται ανά τρία ή πέντε χρόνια λόγω ανθρωπογενούς πίεσης, το δάσος δεν προλαβαίνει να αναγεννηθεί. Αντίθετα, σταδιακά μετατρέπεται σε μίαν ασταθή, άγονη ή ημιφυσική ενότητα, ευάλωτη σε διάβρωση, ερημοποίηση και περαιτέρω υποβάθμιση.

Το φαινόμενο έχει και κοινω-

Γιατί να μη διεκδικήσει την Προεδρία του 2028 το «χλιδάτο παιδί» του Ευρωκοινοβουλίου, Φειδίας;

ΑΠΟΨΗ “
ΚΡΙΣ
ΜΙΧΑΗΛ

Η Κύπρος βιώνει μίαν από τις πιο ρευστές και επικίνδυνες περιόδους της σύγχρονης ιστορίας της, με την κατοχή να παραμένει, τις τουρκικές προκλήσεις να εντείνονται, και τον κοινωνικό ιστό να κλονίζεται από οικονομικές και ηθικές κρίσεις. Και, όμως, σε αυτήν τη συγκυρία, ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας μας – 71.000 συμπολίτες μας – έστειλε στις Βρυξέλλες, όχι κάποιον με πολιτική ωριμότητα, αίσθημα ευθύνης ή όραμα, αλλά έναν νεαρό χωρίς εμπειρία, χωρίς στοιχειώδη αντίληψη της σοβαρότητας του ρόλου του, χωρίς τη βαρύτητα που απαιτεί η θέση του ευρωβουλευτή.

Από την πρώτη κιόλας μέρα της εκλογής του, ο εν λόγω ευρωβουλευτής έδειξε ότι η παρουσία του στην ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή δεν έχει ως σκοπό την προώθηση των συμφερόντων της Κύπρου, αλλά την αυτοπροβολή και την προσωπική του «εμπειρία ζωής». Με φόντο πολυτελή ξενοδοχεία, εξωτικά νησιά, πανάκριβα εσπιατόρια και ατελείωτα ταξίδια, επέλεξε να μετατρέψει τον θεσμό που υπηρετεί σε προσωπικό του θεατρικό σκηνικό. Χρησιμοποιεί τον τίτλο του όχι για να ενισχύσει τη φωνή της χώρας μας στην Ε.Ε., αλλά για να απολαμβάνει προνόμια, χλιδή και δημόσια προβολή.

Η προκλητική αυτή στάση δεν αποτελεί απλώς προσωπική επιλογή, αλλά πλήγμα για το κύρος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η εικόνα του να φωτογραφίζεται άνετος, με ναργιλέ στο χέρι, σε ξενοδοχεία χτισμένα πάνω σε ελληνοκυπριακές περιοχές στα κατεχόμενα, δεν είναι απλώς ανεύθυνη. Είναι εθνικά επικίνδυνη. Δεν γίνεται, την ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες

συνεχίζουν να ζουν με την απώλεια της πατρογονικής τους γης, κάποιος που εκπροσωπεί την Κύπρο στο εξωτερικό να απολαμβάνει τις «φιλοξενίες» του κατοχικού καθεστώτος και να περιφέρεται δίπλα στον εκλεκτό της Αγκυρας, τον κ. Τατάρ, χαμογελαστός και ανέμελος.

Είναι τέτοιες κινήσεις που δίνουν «πολιτικό οξυγόνο» στην Τουρκία, επιτρέποντάς της να προβάλλει την εικόνα μιας δήθεν ειρηνικής συνύπαρξης και αμοιβαίας αποδοχής. Όμως πρόκειται για παγίδα. Η Αγκυρα δεν αδρανεί. Βρίσκει κάθε αφορμή και κάθε πρόθυμο, εντός ή εκτός των θεσμών, για να υπονομεύσει την κυριαρχία μας. Και είναι άκρως ανησυχητικό ότι το πρόσωπο αυτό, που σήμερα φορά την ταμπέλα του «ευρωβουλευτή», προσφέρει στην Τουρκία ένα απρόσμενο χρήσιμο εργαλείο: έναν Έλληνα της Κύπρου, που κινείται άνετα μέσα στο κατεχόμενο έδαφος, χαρίζοντας εικόνες κανονικότητας.

Το Ευρωκοινοβούλιο, αν μη τι άλλο, θα πρέπει να ευγνωμονεί τους 71.000 συμπολίτες μας που του έκαναν την «τιμή» να στείλουν έναν εκπρόσωπο από την Κύπρο όχι για να υπερασπίζεται τις εθνικές μας θέσεις ή να συμμετέχει ενεργά στο νομοθετικό έργο της Ε.Ε., αλλά για να το... ψυχαγωγεί. Η δημόσια παρουσία του –μεταξύ video στο TikTok, επιφανειακών δηλώσεων και στιγμιότυπων προσωπικών διακοπών– δίνει την εντύπωση όχι ενός πολιτικού, αλλά ενός μόνιμου «influencer εν υπηρεσία», με την ψευδαίσθηση ότι βρίσκεται σε ριάλιτι.

Και, όμως, το ζήτημα δεν είναι μόνο αισθητικό ή ηθικό. Είναι βαθύτατα πολιτικό και αγγίζει την εθνική ασφάλεια. Δεν μπορούμε να

αγνοήσουμε τη δυνατότητα που έχει η Τουρκία –μέσω του προπαγανδιστικού της μηχανισμού και των μυστικών της υπηρεσιών (MIT)– να αξιοποιήσει ή ακόμη και να παγιδεύσει πρόσωπα με ευπάθειες. Δεν θα ήταν έκπληξη, λοιπόν, αν στο μέλλον σπηθεί κάποιο σκηνοθετημένο επεισόδιο, με στόχο να φανεί ότι «διώκεται» από την ελληνοκυπριακή πλευρά, δίνοντας επιχειρήματα στο κατοχικό καθεστώς. Αυτό το ενδεχόμενο δεν πρέπει να αγνοηθεί από καμία κρατική υπηρεσία.

Αλλά και η Πολιτεία φέρει βαρύτατη ευθύνη. Πώς φτάσαμε στο σημείο ένα τόσο μεγάλο μέρος της κοινωνίας, κυρίως της νεολαίας, να απαξιώσει τους παραδοσιακούς θεσμούς σε τέτοιο βαθμό, ώστε να στείλει στη Βουλή των Βρυξελλών έναν άνθρωπο που αντιμετωπίζει την πολιτική ως αστέιο; Πού είναι η πολιτική παιδεία, η ενημέρωση, η κοινωνική συνείδηση; Και κυρίως: που είναι οι μηχανισμοί φίλτραρισμα-τος υποψηφιοτήτων, ώστε να διασφαλίζεται ότι αυτοί που εκπροσωπούν τον τόπο μας έχουν τουλάχιστον την ελάχιστη κατανόηση του τι σημαίνει «δημόσια αποστολή»;

Τα κόμματα οφείλουν να σκύψουν πάνω σε αυτήν την κατάσταση με τόλη και αυτοκριτική. Δεν μπορούν να συνεχίζουν να παριστάνουν τους έκπληκτους ή να παρακολουθούν αμέτοχα. Πρέπει να συνειδητοποιήσουν πως η απαξίωση που εισέπραξαν στις κάλπες δεν είναι τυχαία. Ήταν μια κραυγή απογοήτευσης, αλλά εκφράστηκε με τρόπο που τώρα απειλεί να μετατραπεί σε μπιούμερανγκ για το ίδιο το έθνος.

Και, μέσα σε όλα αυτά, προκύπτει και ένα ακόμη πιο δυσοίωνο

ενδεχόμενο: η πιθανή υποψηφιότητα του εν λόγω ευρωβουλευτή για την Προεδρία της Δημοκρατίας το 2028. Δεν είναι φήμη. Είναι κάτι που ο ίδιος υπαινίχθηκε. Αν φαντάζει αδιανόητο σήμερα, αρκεί να θυμηθούμε ότι η εκλογή του στο Ευρωκοινοβούλιο επίσης έμοιαζε «αστέιο» πριν γίνει πραγματικότητα. Δεν μπορούμε να επιρρέσουμε η Προεδρία της Δημοκρατίας να μετατραπεί σε πείραμα ή σε παιχνίδι των social media.

Η Κύπρος χρειάζεται ανθρώπους με ήθος, γνώση, όραμα και –κυρίως– αίσθηση ευθύνης απέναντι στην Ιστορία. Όχι προσωπεία που περιφέρονται ανάμεσα σε αεροδρόμια και stories, απολαμβάνοντας τον θόρυβο που οι ίδιοι δημιουργούν.

Γιατί αν δεν δράσουμε τώρα, ίσως πράγματι να βρεθούμε το 2028 να αναρωπιόμαστε πώς φτάσαμε στο σημείο να βλέπουμε το ανώτατο αξίωμα του κράτους να φιγουράρει δίπλα σε πούρα, ναργιλέδες και φίλτρα του Instagram.

Υ.Γ.: Μόλις εννέα μήνες πριν από τις βουλευτικές εκλογές και, είτε κοιτάξει κανείς μπροστά είτε πίσω, δεν μπορεί να νιώσει παρά απογοήτευση. Κοιτάζοντας πίσω στον χρόνο βλέπουμε μια σειρά από τραγικά γεγονότα σε πολλαπλά επίπεδα, που όχι μόνο πήγαν τη χώρα πίσω, αλλά και τη δυσφήμισαν διεθνώς.

Το πιο ανησυχητικό, όμως, είναι όταν στρέφεις το βλέμμα στο μέλλον. Εκεί το ιοτίο γίνεται πιο σκοτεινό. Το αύριο προβάλλει όχι ως ελπίδα, αλλά ως εφιάλτης. Και αυτός ο εφιάλτης δεν είναι αποκύημα φαντασίας, αλλά πραγματικός και παρών. Βλέπεις τις μορφές των πιθανών υποψηφίων που ετοιμάζονται να διεκδικήσουν την εξουσία και σε κυριεύει η ανησυχία.

Αν δεν είναι ο κ. Αβέρωφ, θα είναι ένας άλλος, όπως ο νεοεμφανιζόμενος και βαθιά λαϊκιστής Οδυσσέας Μιχαηλίδης, που επιχειρεί να εμφανιστεί ως ο ημιγυμναστής του δημόσιου βίου.

Υπόσχεται, με βεβαιότητα, την οικοδόμηση ενός «τίμιου κράτους», απαλλαγμένου από διαφθορά, διατύλξη και παρασκηνιακές πρακτικές. Δεν λέει όμως λέξη για τις δεκάδες των συμπολιτών μας, ανθρώπων και οικογενειών, που κατακραυγάζονται από τις δημόσιες καταγγελίες του χωρίς επαρκή τεκμηρίωση, συχνά χωρίς στοιχεία. Ο ίδιος οδήγησε στην κοινωνική και αδικη πρόσωπα που αποδείχθηκε τελικά ότι δεν είχαν εμπλοκή σε αυτά για τα οποία κατηγορήθηκαν.

Ένα ενδεικτικό –και ιδιαίτερα οδυνηρό– παράδειγμα είναι αυτό της οικογένειας που διατηρούσε ιχθυοτροφείο στην Τριμίκλινη. Οι ψευδείς ή, στην καλύτερη περίπτωση, ατεκμηρίωτες δημόσιες καταγγελίες εις βάρος τους προκάλεσαν τεράστια κοινωνική και οικονομική ζημιά, φέρνοντάς τους στο χείλος της καταστροφής. Όταν οι κατηγορίες διαψεύστηκαν, ο κ. Μιχαηλίδης δεν βρήκε το θάρρος ή την ευθιξία να ζητήσει συγγνώμη ή να αποκαταστήσει την αλήθεια.

Η δημόσια ευθύνη απαιτεί σεμνότητα, υπευθυνότητα και –πάνω από όλα– αυτογνωσία. Όταν κάποιος φιλοδοξεί να κυβερνήσει, δεν μπορεί να λειτουργεί με βάση τη λογική του δημόσιου διασυρμού, χωρίς αποδείξεις, και χωρίς συνέπειες για τα θύματα των πράξεών του. Γιατί η δικαιοσύνη δεν αποδίδεται με τηλεοπτικά σποτ, ούτε με δηλώσεις εντυπωσιασμού. Αποδίδεται με τεκμήρια, διαδικασίες και, όταν απαιτείται, με σιωπή και σεβασμό.

Τα 80 χρόνια από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και την ίδρυση του ΟΗΕ

ΑΠΟΨΗ “
ΔΡ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ
ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ*

Φέτος γιορτάζουμε τα 80 χρόνια από το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου και την ίδρυση του ΟΗΕ.

Οι θηριωδίες του πολέμου ανάγκασαν τα κράτη να σκεφθούν για διάδοχο της Κοινωνίας των Εθνών, με πρωτεργάτες τις δυο αγγλοσαξονικές χώρες, τις ΗΠΑ και το σημερινό Η.Β. Με τις δυο αγγλοσαξονικές Δυνάμεις ενώθηκαν η Σοβιετική Ένωση και Κίνα. Οι τέσσερις αυτές Μεγάλες Δυνάμεις κάλεσαν κι άλλες Δυνάμεις, κι έτσι στις 24 του Οκτωβρίου 1945, ο Καταστατικός Χάρτης του ΟΗΕ υπεγράφη και μπήκε στην πράξη από 51 χώρες (βλ. π.χ. για σύντομη περιγραφή, Χρίστου Α. Θεοδούλου, Θέσεις..., Λευκωσία, Εκδόσεις «ΧΕΛ-ΚΑ», 1971, σελ. 66-76, και Χρίστου Α. Θεοδούλου, ΟΗΕ... Αθήνα, Βιβλι-

οπωλείο της «Εστίας», 1975).

Ο ΟΗΕ ιδρύθηκε «όπως σώσαμε τις επερχόμενες γενεές από την μάστιγα του Πολέμου, ήπιας και της διάσπασης μιας γενεάς επεσώρευσε άφατον θλίψη εις την ανθρωπότητα» (από τον Χάρτη του ΟΗΕ).

Για 80 ολόκληρα χρόνια ο κόσμος πέρασε από διαμάχες και πολέμους, μεταξύ των οποίων το Σουέζ (1956), το Κογκό (1960), και άπειρες άλλες διαμάχες για να φθάσουμε τώρα στην Ουκρανία και στον τελευταίο Πόλεμο της Μέσης Ανατολής.

Παρ' όλα αυτά, ένας Γ' Παγκόσμιος Πόλεμος μέχρι σήμερα απεφεύχθη.

Δεν θα επαναλάβω τα γνωστά και αληθινά, ότι ο ΟΗΕ είναι ο Οργανισμός ο απαραίτητος για την ανθρωπότητα και ότι αν δεν υπήρχε,

θα έπρεπε να τον ανακαλύψουμε.

Από την άλλη μεριά, με αυτήν την 80ήν επέτειο πρέπει να κάνουμε περισσότερα απ' ό,τι στις προηγούμενες επετείου. Ή τουλάχιστον να βάλουμε υψηλότερους στόχους για ορισμένα θέματα που έχουν σχέση με τον ΟΗΕ και τη διαφύλαξη της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας.

Για παράδειγμα: το θέμα των Μονίμων Μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας. Από χρόνια τώρα μιλάμε για τα πέντε Μόνιμα Μέλη. Τουλάχιστον διεύρυνσή τους: Για την Ασία, έχει φιλοδοξίες η Ινδία και η Ιαπωνία, για την Ευρώπη, η Γερμανία, για την Αφρική, η Νιγηρία, για τη Νότιο Αμερική, η Βραζιλία.

Υπάρχουν, βέβαια, διαφωνίες για αύξηση των Μονίμων Μελών. Η κατάσταση, όμως, της διεθνούς κοινωνίας

έχει πράγματι αλλάξει από το 1945. Κάποια αλλαγή πρέπει να γίνει. Άλλο θέμα είναι το θέμα του Συμβουλίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το Συμβούλιο της Γενεύης συνεδριάζει καθημερινά και έχει περισσότερες αρμοδιότητες από την Επιτροπή.

Παρ' όλα αυτά χρειάζεται περισσότερες εξουσίες για να μπορεί να κάνει καλύτερα τη δουλειά του. Το ζήτημα της Κύπρου π.χ. πρέπει να μπορέσει να εξεταστεί βαθύτερα. Δεν μπορεί μια ευρωπαϊκή χώρα να έχει υποστεί εισβολή εδώ και 51 χρόνια και ο θύτης να απολαμβάνει όλα τα αγαθά και να συμπεριφέρεται αλαζονικά ως αν μη συνέβη τίποτα.

Υπάρχουν πολλοί άλλοι στόχοι, που μπορούν να τεθούν με την ευκαιρία της 80ής επετείου της ίδρυσης του ΟΗΕ. Οι πιο πάνω

είναι ένα παράδειγμα.

Θα έλεγα, εν κατακλείδι, ότι θα μπορούσε για την 24ην Οκτωβρίου, ημέρα του ΟΗΕ, έκαστον έτος, οι εμπόλεμοι να κάνουν εκκευρία έστω για εκείνη τη μέρα και να συναντώνται υπό την αιγίδα του ΟΗΕ ή στη Νέα Υόρκη ή στη Γενεύη, για να συζητούν το πρόβλημά τους με την ελπίδα ότι η διαπραγμάτευση θα συνεχισθεί για λύση του προβλήματος και επικράτηση της ειρήνης.

Ας είναι αυτό μια αρχή. Κι ας μη σταματήσουμε να ενεργούμε για την επικράτηση της ειρήνης.

**Πρόεδρος του Συνδέσμου Ηνωμένων Εθνών Κύπρου και Επίτιμος Πρόεδρος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας των Συνδέσμων Ηνωμένων Εθνών (WFUNA)*
c.a.theodoulou@theodoulou.cy

Ο Εθνικός Όρκος και η «Γαλάζια Πατρίδα» της αναθεωρητικής Τουρκίας

ΑΠΟΨΗ

ΔΑΝΟΣ Π.
ΣΙΟΥΚΙΟΥΡΟΓΛΟΥ*

Η Τουρκία του 21ου αιώνα έχει υιοθετήσει μια σειρά από στρατηγικά δόγματα, που αποσκοπούν στην αναθεώρηση των υφιστάμενων συνόρων και ισορροπιών στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, του Αιγαίου και της Μέσης Ανατολής. Τα δόγματα αυτά, με πιο χαρακτηριστικά τον Εθνικό Όρκο (Misak-Millî) και τη «Γαλάζια Πατρίδα» (Mavi Vatan), δεν αποτελούν απλώς ιστορικές αναφορές ή θεωρητικές κατασκευές, αλλά ενεργά εργαλεία της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής, σε ένα ευρύτερο πλαίσιο νεο-οθωμανισμού, με άμεσες και απτές επιπτώσεις κυρίως για την Ελλάδα, και την Κύπρο, αλλά και την ευρύτερη γεωπολιτική σταθερότητα της περιοχής.

Ο Εθνικός Όρκος είναι μια ιστορική διακήρυξη, που υιοθετήθηκε από το τελευταίο Οθωμανικό Κοινοβούλιο στις 28 Ιανουαρίου 1920 και αποτέλεσε το ιδεολογικό θεμέλιο του τουρκικού πολέμου της Ανεξαρτησίας. Η διακήρυξη αυτή καθορίζει τα σύνορα της Τουρκίας με βάση τις περιοχές που κατοικούσαν στο παρελθόν από τουρκικούς πληθυσμούς, διεκδικώντας εδάφη όπως η Μοσούλη, η Θράκη, η Κύπρος και η Θεσσαλονίκη. Η απόρριψη της Συνθήκης των Σεβρών και η επιδίωξη εθνικής κυριαρχίας σε ευρύτερες περιοχές αποτελούν βασικά στοιχεία του δόγματος, το οποίο επανέρχεται σήμερα στη δημόσια συζήτηση ως σύμβολο εθνικής αναγέννησης και γεωπολιτικής διεκδίκησης, ενισχύοντας

την τουρκική στρατηγική για αναθεώρηση των διεθνών συνθηκών και επαναχάραξη των συνόρων.

Η «Γαλάζια Πατρίδα», από την άλλη πλευρά, είναι ένα σύγχρονο γεωπολιτικό δόγμα που αφορά τις θαλάσσιες ζώνες της Τουρκίας. Εμφανίστηκε το 2006 από τον αντιναύαρχο Cem Gördeniz και ενσωματώθηκε επίσημα στη στρατηγική της χώρας από το 2019. Οι βασικές αρχές της «Γαλάζιας Πατρίδας» περιλαμβάνουν τη διεκδίκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων σε μεγάλες θαλάσσιες εκτάσεις στο Αιγαίο, την Ανατολική Μεσόγειο και τη Μαύρη Θάλασσα, την αμφισβήτηση της ελληνικής και κυπριακής κυριαρχίας σε ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα, αγνοώντας το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS), το οποίο δεν έχει υπογράψει, και προβάλλοντας μονομερείς διεκδικήσεις καθώς και την προβολή χαρτών που παρουσιάζουν το μισό Αιγαίο ως τουρκική θαλάσσια επικράτεια! Το δόγμα αυτό συνδέεται άμεσα με την εκμετάλλευση ενεργειακών πόρων και τη στρατιωτική παρουσία της Τουρκίας στην περιοχή, ενισχύοντας την επιρροή της μέσω της ναυτικής ισχύος και της στρατηγικής χρήσης των θαλάσσιων ζωνών.

Τα δύο αυτά δόγματα εντάσσονται σε μια ευρύτερη νεο-οθωμανική στρατηγική που προωθεί η Τουρκία, η οποία επιδιώκει γεωστρατηγική επανάκαμψη σε περιοχές που θεωρεί ιστορικά δικές της. Η στρατηγική αυτή βασίζεται σε ιστορικές αναφορές, χρησιμοποιεί στρατιωτικά μέσα,

διπλωματία ισχύος και πολιτιστική επιρροή, και αμφισβητεί τις διεθνείς συνθήκες, όπως η Συνθήκη της Λωζάννης, προβάλλοντας την ανάγκη για επικαιροποίηση των συνόρων. Η Τουρκία δεν έχει δείξει πρόθεση να εγκαταλείψει τις επεκτατικές της βλέψεις, και η στρατηγική της ενισχύεται με την παρουσία της στην κατεχόμενη Κύπρο και τις απαιτήσεις της στην Κυπριακή και Ελληνική ΑΟΖ.

Η τουρκική πολιτική στην Κύπρο από τη δεκαετία του 1950 και εξής χαρακτηρίζεται από σταδιακή κλιμάκωση, στρατηγική επιμονή και συστηματική προσπάθεια εδραίωσης ελέγχου στο βόρειο τμήμα του νησιού. Από το 1955 και μετά, η Τουρκία, με την ενθάρρυνση της Αγγλίας, άρχισε να διεκδικεί ρόλο ως "προστάτιδα" δύναμη των Τουρκοκυπρίων, προβάλλοντας το σύνθημα της «διπλής ένωσης» και αργότερα της «δικοιτομνησ» (T.A.E.I.M.). Η στρατηγική της Τουρκίας για την Κύπρο έχει βαθιές ιστορικές ρίζες, που φτάνουν μέχρι τον Εθνικό Όρκο του 1920. Η Τουρκία επιδιώκει τη μονιμοποίηση της δικοιτομνησ και την ενίσχυση της επιρροής της στην Ανατολική Μεσόγειο, προβάλλοντας τη λύση των δύο κρατών ως τη μόνη ρεαλιστική επιλογή.

Ο Πρόεδρος της Τουρκίας έχει δηλώσει επανειλημμένα ότι η μόνη αποδεκτή λύση για το Κυπριακό είναι η αναγνώριση δύο κυρίαρχων και ισοτιμών κρατών στο νησί, υποστηρίζοντας ότι οι Τουρκοκύπριοι έχουν το δικαίωμα να αυτοδιοικούνται και να εκπροσωπούνται διεθνώς ως ξεχω-

ριστή πολιτική οντότητα. Η ρητορική αυτή αγνοεί τα ψηφίσματα του ΟΗΕ, παραποιεί ιστορικά γεγονότα και παρουσιάζει την τουρκική εισβολή του 1974 ως "ειρηνευτική επιχείρηση" και δικαίωμα της Τουρκίας να επέμβει, αγνοώντας πλήρως την πραγματικότητα της στρατιωτικής κατοχής για πενήντα ένα χρόνια.

Ο Ερσίν Ταγέρ, φερέφωνο της τουρκικής πολιτικής, επανειλημμένα εκφράζει τη θέση του υπέρ της λύσης δύο κρατών στην Κύπρο, χρησιμοποιώντας ιστορικά αφηγήματα και πολιτικά επιχειρήματα που χαρακτηρίζονται από ανακρίβειες, υπερβολές και προπαγανδιστική ρητορική. Υποστηρίζει ότι η ΤΔΒΚ είναι ένα ανεξάρτητο και αξιοπρεπές (!!!) κράτος, που αξίζει διεθνούς αναγνώρισης, κατηγορώντας την ελληνοκυπριακή πλευρά για αδιαισθησία και παρουσιάζοντας την πολιτική των δύο κρατών ως λύση ειρήνης και σταθερότητας, διακηρύσσοντας ότι είναι περισσότερο προς όφελος των Ελληνοκυπρίων!

Η ρητορική του αποφεύγει οποιαδήποτε αναφορά στην αποχώρηση του τουρκικού στρατού ή στην επιστροφή εδαφών. Αντιθέτως, επιμένει στην παραμονή των τουρκικών στρατευμάτων για να "διατηρηθεί η ειρήνη", διαστρεβλώνοντας την πραγματικότητα και αποσιωπώντας τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τη δημογραφική αλλαγή, την καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς και τον σφετερισμό, που οργιάζουν στα κατεχόμενα.

Η Κυπριακή Δημοκρατία οφείλει ν' αντιμετωπίσει αυτήν τη στρα-

τηγική με τεκμηριωμένη, πολυεπίπεδη και διεθνώς συντονισμένη πολιτική δράση, προκειμένου να διαφυλάξει την κυριαρχία και την ενότητα του νησιού, με τελικό στόχο την απελευθέρωση. Η ενίσχυση της διεθνούς διπλωματίας είναι απαραίτητη, με στόχο την απομόνωση της πολιτικής των δύο κρατών, την προβολή της ιστορικής και νομικής πραγματικότητας μέσω διεθνών οργανισμών και ΜΜΕ, και την ενίσχυση της συνεργασίας με την ΕΕ και άλλους στρατηγικούς εταίρους για την προώθηση μιας δίκαιης (παρόλο που η λέξη δεν αρέσει στον πρόεδρο, σύμφωνα με δικές του δηλώσεις!) και βιώσιμης λύσης.

Παράλληλα, η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να επενδύσει στην άμυνα και ασφάλεια της χώρας, να δημιουργήσει στρατηγικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση της τουρκικής προπαγάνδας και επεκτατισμού, και να ενισχύσει την εθνική ενότητα, υπερβαίνοντας εσωτερικές πολιτικές διαφορές για την προώθηση μιας ενιαίας εθνικής στρατηγικής.

Η Τουρκία δεν πρόκειται να εγκαταλείψει τα αναθεωρητικά της δόγματα, και η αντιμετώπισή τους απαιτεί στρατηγική σκέψη, διεθνή τεκμηρίωση, πολιτική συνέπεια και, προπάντων, εθνική συσπείρωση. Η Κύπρος και η Ελλάδα καλούνται να απαντήσουν όχι μόνο αμυντικά, αλλά και προληπτικά, με όραμα, ενότητα και αποφασιστικότητα, προκειμένου να διαφυλάξουν την ελευθερία, την κυριαρχία και την ιστορική τους ταυτότητα.

*Μόνιμος κάτοικος Μελβούρνης

Από τη σκιά του Φιλοκλήτη στο φως της συνείδησης

ΑΠΟΨΗ

ΕΙΡΗΝΗ
ΠΟΓΙΑΤΖΗ*

Διεξάγεται αυτές τις μέρες, όπως κάθε χρόνο, το 28ο Διεθνές Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού Δράματος, που διοργανώνεται από το Τμήμα Σύγχρονου Πολιτισμού του Υφυπουργείου Πολιτισμού και το Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου. Ένα φεστιβάλ που ξεκίνησε το 1997 και αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του καλοκαιριού μας. Αξίζουν συγχαρητήρια τόσο για την καλή διοργάνωση όσο και για την εξέλιξη του κάθε χρόνο προς το καλύτερο.

Φέτος, λοιπόν, παρακολουθήσαμε την παράσταση «Φιλοκλήτης» του Σοφοκλή. Μία τραγωδία, η οποία χαρακτηρίστηκε ως η τραγωδία της εξαπάτησης και της ήπιας κάθε ιδεολογίας, όπως αναφέρει στο σημείωμά του ο σκηνοθέτης. Ο Σοφοκλής έγραψε το έργο αυτό σε μία από τις πιο σκοτεινές περιόδους της αθηναϊκής δημοκρατίας, σε ένα θολό κοινωνικοπολιτικό τοπίο όπου

είχαν καταρρεύσει οι ιδεολογίες και αναδυόταν μία νέα γενιά, που αδιαφορούσε για κάθε πολιτική σκέψη.

Μία τραγωδία η οποία γράφτηκε το 411 π.Χ., σχεδόν δύομισι χιλιάδες χρόνια πριν, η οποία σήμερα προβληματίζει και καθηλώνει τον θεατή περνώντας του μηνύματα για αξιοπρέπεια, σεβασμό, πίστη, εμπιστοσύνη. Μηνύματα τα οποία ο θεατής δεν μπορεί να παραβλέψει αλλά, ακούγοντάς τα, τα επικροτεί. Γιατί η ανάγκη στο χειροκρότημα στο άκουσμα κάθε τέτοιου μηνύματος έρχεται εντελώς αυθόρμητα και ειλικρινά και είναι η απόδειξη πως ο θεατής νιώθει, ζει και συνεχίζει να ελπίζει. Είναι αυτή η απίστευτη ενέργεια μέσα σε ένα αρχαίο θέατρο, που όσοι βρίσκονται εκεί γίνονται ένα και επικρατεί η απόλυτη ταύτιση.

Απόλυτη πouxία και ηρεμία με μικρά ξεσπάσματα επικρότησης που θα οδηγήσουν στο τέλος της κορύφωσης με ασταμάτητα χειροκρο-

τήματα, επιφωνήματα θαυμασμού αλλά και αισθήματα πληρότητας και αγαλλίασης. Αυτή είναι η τραγωδία την οποία πολλοί ξένοι θαυμάζουν και αυτά τα συναισθήματα προκαλεί, συναισθήματα που όμως μόνο εμείς οι Έλληνες μπορούμε να νιώσουμε στην ολότητά τους. Αυτό το απόλυτο αίσθημα της ταύτισης, το αίσθημα της πληρότητας και της αγαλλίασης.

Είναι λοιπόν καθήκον και υποχρέωσή μας να κάνουμε ό,τι μπορούμε ώστε αυτά τα συναισθήματα να τα βιώσουν και τα παιδιά μας. Δεν έχουμε το δικαίωμα να τους τα στερήσουμε. Είναι αμέριστη η ανάγκη να γνωρίσουμε στα παιδιά μας τον ελληνικό πολιτισμό. Τον δικό τους πολιτισμό. Να τα γαλουχήσουμε έτσι όπως τους αξίζει και όπως τους οφείλουμε ως Έλληνες.

Το Υπουργείο Παιδείας και το Υφυπουργείο Πολιτισμού μπορούν να θεομοθετήσουν εκπαιδευτικές εκδρομές σε Γυμνάσια και Λύκεια,

στις οποίες τα παιδιά θα έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν αρχαίες τραγωδίες. Αυτό μπορεί να συμβεί σε συνεργασία και με εξωτερικούς παράγοντες και να καθιερωθεί, έτσι ώστε κάθε χρόνο τα παιδιά να έρχονται άμεσα σε επαφή με τον πολιτισμό τους. Η συμμετοχή των παιδιών να έχει θετικό πρόσημο στην όλη επίδοσή τους για να τους δώσουμε το κίνητρο να θέλουν να έρθουν σε επαφή. Πρέπει να φέρουμε κοντά τα παιδιά μας στον αρχαίο πολιτισμό. Από μικρή ηλικία.

Το γεγονός ότι στο γυμνάσιο διδάσκονται Αρχαία και Αρχαιογνωσία όπως π.χ. Όμηρος, είναι σίγουρα πολύ σημαντικό. Πόσο πιο ουσιαστικές και αποτελεσματικές θα ήταν όμως αν αυτά που διδάσκονται τα δουν στην πράξη σε μία αρχαία τραγωδία; Τα ωφέληματα θα είναι απίστευτα στα ίδια τα παιδιά αλλά και στην ίδια την κοινωνία γενικότερα.

Οφείλουμε να δώσουμε την ευκαιρία αυτή στα παιδιά. Να βιώσουν τα συναισθήματα που προκαλεί μία αρχαία τραγωδία σ' εμάς τους Έλληνες. Να μπορέσουν να γίνουν δέκτες των μηνυμάτων που ζωντανά στέλνουν οι αρχαίες τραγωδίες.

Φεύγοντας από την παράσταση «Φιλοκλήτης» του Σοφοκλή, στο αρχαίο θέατρο Κουρίου, ρωτώντας τον γιο μου, δεκατριών ετών, ποιο ήταν το πιο έντονο μήνυμα που πήρε και τι του έμεινε περισσότερο από την παράσταση που παρακολούθησε, πήρα την απάντηση: «Η αξιοπρέπεια είναι πολύ πιο σημαντική από το συμφέρον».

Αυτή είναι η κληρονομιά που άφησαν σε όλους μας οι αρχαίοι Έλληνες και που μόνο ένας Έλληνας μπορεί να πραγματικά να νιώσει και να καταλάβει. Αυτήν την κληρονομιά έχουμε χρέος να την περάσουμε στα παιδιά μας.

*Πολιτικές επισήμες και Διεθνείς Σχέσεις

Νόμος για πολλαπλές συντάξεις: Μεταρρύθμιση ή «καλολογική» διόρθωση;

ΑΠΟΨΗ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΡ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ*

Η απόφαση της κυπριακής Βουλής να υιοθετήσει νέο καθεστώς αναφορικά με την καταβολή πολλαπλών συντάξεων σε κρατικούς αξιωματούχους παρουσιάστηκε ως μια σημαντική τομή στη διαχείριση των δημοσίων οικονομικών και στην εξάλειψη προνομιακών στρεβλώσεων του παρελθόντος. Σε μια κοινωνία κουρασμένη από τις ανισότητες, τους θεσμικούς παλινδρομισμούς και τα διαχρονικά προνόμια της πολιτικής τάξης, μια τέτοια νομοθετική μεταρρύθμιση δεν θα μπορούσε παρά να γίνει δεκτική, σε πρώτο επίπεδο, με ανακούφιση και ικανοποίηση. Ωστόσο, μια πιο προσεκτική ανάλυση του πλαισίου αποκαλύπτει ασάφειες, διακριτικές παραλείψεις και ένα εμφανές πολιτικό φίλτρο προστασίας των σημερινών αξιωματούχων. Μεταρρύθμιση, ναι. Αλλά για ποιον και πότε;

Το νέο πλαίσιο, που τίθεται σε εφαρμογή από την 1η Ιουνίου 2026, προβλέπει ότι η καταβολή σύνταξης θα αρχίζει πλέον στα 65 και όχι στα 60 χρόνια, ενώ αν ο δικαιούχος επανέλθει σε έμμοιη αξιωματική θέση – είτε στην Κυπριακή Δημοκρατία είτε σε όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – η σύνταξη του αναστέλλεται για όσο διάστημα κατέχει τη νέα θέση. Επιπλέον, καθορίζεται ανώτατο όριο συνολικού ποσού σύνταξης, ώστε να αποτραπεί η κατά συρροήν και χωρίς περιορισμούς λήψη πολλαπλών συντάξεων, ενώ παρέχεται η δυνατότητα εθελοντικής αποποίησης της σύνταξης κατά τη διάρκεια

ενεργού θητείας, για λόγους ηθικής στάσης. Η πρόθεση του κράτους είναι σαφής: δημοσιονομικός εξορθολογισμός, περιορισμός των προκλητικών περιπτώσεων τριπλών ή και τετραπλών συντάξεων, επαναφορά του μέτρου και της ισότητας στο συνταξιοδοτικό πεδίο. Ωστόσο, το κείμενο της μεταρρύθμισης εγείρει αμέσως ένα πρώτο εύλογο ερώτημα: γιατί η εφαρμογή της δεν είναι άμεση και καθολική;

Η απάντηση είναι τόσο πολιτική όσο και απογοητευτική. Η επιλογή να τεθεί σε ισχύ το νέο πλαίσιο μόνο για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από το 2026 και εξής σημαίνει πρακτικά ότι όλοι οι σημερινοί και πρώην βουλευτές, υπουργοί, δήμαρχοι και αξιωματούχοι διατηρούν ακέραια τα δικαιώματά τους να συνταξιοδοτηθούν με τους υφιστάμενους προνομιακούς όρους. Η πρόωπη συνταξιοδότηση στα 60, η δυνατότητα πολλαπλής σύνταξης χωρίς όριο και χωρίς διακοπή σε περίπτωση ανάληψης νέας θέσης παραμένουν ενεργές για δεκάδες πολιτικά και θεσμικά πρόσωπα. Η μεταρρύθμιση μετατρέπεται έτσι από θεσμική τομή σε μελλοντική κανονιστική πρόβλεψη. Το πρόβλημα δεν λύνεται, αλλά μετατίθεται – και μάλιστα χωρίς να θίγει ούτε κατ' ελάχιστον τους σημερινούς εκπροσώπους της εξουσίας.

Η διάκριση αυτή, εμφανώς άδικη και αντιφατική με το πνεύμα της εξαγγελθείσας ισονομίας, ενισχύει την πεποίθηση ότι το πολιτικό προσωπικό λειτουργεί περισσότερο

ως διαχειριστής των δικών του συμφερόντων και λιγότερο ως εκπρόσωπος του συλλογικού καλού. Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμη και εκεί που δίνεται η δυνατότητα εθελοντικής αποποίησης σύνταξης, δεν υφίσταται καμιά υποχρέωση ή επίσημη δήλωση πρόθεσης από κόμματα ή αξιωματούχους ότι προτίθενται να προβούν σε τέτοια κίνηση. Η εξαίρεση των νυν αξιωματούχων από την εφαρμογή του νέου πλαισίου δεν είναι απλώς ατυχής. Είναι ηθικά προβληματική και θεσμικά αναποτελεσματική. Η κοινωνία αναζητά ισοπολιτεία, όχι επιλεκτικές διορθώσεις για τους επόμενους.

Παράλληλα, ανακύπτει μια άλλη κρίσιμη πρόκληση: μήπως η αυστηροποίηση των όρων σύνταξης για μελλοντικούς αξιωματούχους, χωρίς αντισταθμιστικές πρόνοιες, λειτουργήσει τελικά αποτρεπτικά για την προσέλκυση ανθρώπων υψηλού επιπέδου και προσόντων στον δημόσιο βίο; Σε μια χώρα όπως η Κύπρος, όπου ο ιδιωτικός τομέας προσφέρει για θέσεις κλειδιά σαφώς υψηλότερες αποδοχές, περισσότερες ευκαιρίες ανέλιξης και μακροπρόθεσμη επαγγελματική σταθερότητα, η ανάληψη δημόσιου ή πολιτικού αξιώματος δεν αποτελεί πλέον ελκυστική επιλογή για πολλούς καταρτισμένους και επιτυχημένους επαγγελματίες. Αν, μάλιστα, σ' αυτήν την πραγματικότητα προστεθεί η απουσία ασφαλιστικής και συνταξιοδοτικής κάλυψης για τα χρόνια δημόσιας θητείας, τότε γίνεται ακόμη πιο ξεκάθαρο ότι ο χώρος αφήνεται ανοικτός στους «πρόθυμους»:

κομματικά στελέχη χωρίς επαγγελματική διεξοδο, πρόσωπα χαμηλής ειδίκευσης ή εξαρτώμενοι οικονομικά από το ίδιο το σύστημα που καλούνται να διοικήσουν. Αντί να ενισχυθεί η προσβασιμότητα και η ποιότητα της δημόσιας ζωής, ενδέχεται να ενισχυθεί ένας φαύλος κύκλος ανακύκλωσης της μεριδότητας.

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που επισημαίνουν ότι ο περιορισμός των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, χωρίς ανάλογη αναβάθμιση των μισθολογικών και επαγγελματικών όρων υπηρεσίας, μπορεί να οδηγήσει σε μίαν άτυπη θεσμική αυτοκατάρρευση. Ένας ταλαντούχος ακαδημαϊκός, ένας επιτυχημένος τεχνοκράτης ή ένας νέος επιστήμονας με διεθνή εμπειρία δύσκολα θα εγκαταλείψει την καριέρα του για να αναλάβει, για παράδειγμα, το αξίωμα του βουλευτή, του υπουργού/υφυπουργού ή του επιτρόπου, αν γνωρίζει ότι, πέραν της σπγμιαίας θητείας, δεν εξασφαλίζει ούτε συνταξιοδοτική κάλυψη, ούτε καν επαγγελματική αποκατάσταση. Αντιθέτως, όσοι εξαρτώνται από το πολιτικό σύστημα για να επιβιώσουν επαγγελματικά – και δεν έχουν εναλλακτική προοπτική – ενδέχεται να είναι πιο πρόθυμοι να εισέλθουν στον δημόσιο στίβο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ποιότητα της διακυβέρνησης.

Το διακύβευμα είναι σαφές: το κράτος δεν μπορεί να λειτουργεί είτε ως φιλανθρωπικό ίδρυμα για τους πολιτικά προσκείμενους είτε ως τιμωρητικός μηχανισμός για όσους το υπηρετούν. Οφείλει να αναγνωρίζει έμπρακτα τη δημό-

σια θητεία ως υψηλής σημασίας συνεισφορά και να προσφέρει ισορροπημένο θεσμικό πλαίσιο: με σαφείς κανόνες, διαφανή αμοιβή, δίκαιη συνταξιοδότηση και αυστηρή λογοδοσία. Η κατάργηση των πολλαπλών συντάξεων είναι, πράγματι, ένα πρώτο θετικό βήμα. Όμως, η απουσία καθολικότητας, η διακριτική διατήρηση προνομίων για τους νυν αξιωματούχους και η έλλειψη πρόνοιας για το πώς θα καταστεί το δημόσιο αξίωμα ελκυστικό σε αξία πρόσωπα, αλλοιώνουν την κατεύθυνση της μεταρρύθμισης.

Σε τελική ανάλυση, η κοινωνική αποδοχή των θεσμών εξαρτάται όχι μόνο από το πόσο περιορίζουν τις δαπάνες αλλά και από το πόσο ενισχύουν την εμπιστοσύνη, την αξιοκρατία και την αίσθηση κοινής ευθύνης. Η συζήτηση για τις συντάξεις των αξιωματούχων δεν είναι λογιστικό ζήτημα. Είναι θέμα πολιτικής φιλοσοφίας: αν θέλουμε ένα κράτος που ανταμείβει την αφοσίωση, απορρίπτει την προνομιακή διαχείριση και ελκύει τους καλύτερους, οφείλουμε να σχεδιάζουμε πολιτικές όχι απλώς περιοριστικές, αλλά και ολιστικές, με ορίζοντα θεσμικής αναγέννησης. Το νέο καθεστώς, αν δεν συνοδευτεί από αναθεώρηση του συνολικού πλαισίου υπηρεσίας των αξιωματούχων, κινδυνεύει να μείνει μια «καλολογική» διόρθωση σ' ένα σύστημα που συνεχίζει να ανταμείβει τους λίγους και να αποθαρρύνει τους αξίους.

**Καθηγητής-ανθρωπολόγος στο Philips University, πρώην Πρόεδρος.*

ΑΠΟΨΗ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΟΡΦΙΤΗΣ*

Ένας απολογισμός της κατοχής και της υποταγής

Κάθε χρόνο, τέτοια εποχή, ο μνήμες του ολέθρου του 1974 επιστρέφουν πιο δυνατές, πιο συγκλονιστικές, πιο εφιαλτικές. Μετροφυλλούμε τις σελίδες της ιστορικής διαδρομής μας από την προσφυγιά και την ταπείνωση του 1974 μέχρι των ημερών μας.

Βήμα με βήμα το κυπριακό μας πρόβλημα οδηγήθηκε προς τον γκρεμό, όπως είναι ο χαρακτηριστικός τίτλος της επίκαιρης εκπομπής του «Σίγμα».

Κάτω από την πίεση της τουρκικής αδιαλλαξίας και έχοντας ως κληρονομικά βαρίδια «το κεκτημένο των συνομιλιών», όπως σχεδόν με αυταρέσκεια το ονομάζουμε, συρθήκαμε γονυπετείς στα σημερινά αδιέξοδα για να διαπραγματευόμαστε την ίδια την ύπαρξή μας, το ίδιο το μέλλον των παιδιών και των εγγονιών μας.

Διασχίζουμε με θράσος τα οδοφράγματα της ντροπής για να διασκεδάσουμε τις κατεχόμενες πόλεις και τα χωριά μας, προσποιούμενοι

τάχατες πως πηγαίνουμε για να μην τα ξεχάσουμε, ενώ οι πιο λιπόψυχοι ή απελπισμένοι ξεπουλούν στον κατακτητή τις κατεχόμενες περιουσίες τους έναντι πινακίου φακής.

Στον πολιτικό και δημόσιο διάλογο αναμασσούμε τετριμμένα επιχειρήματα για να δικαιολογούμε τα λάθη, τις παραλείψεις και τις αδυναμίες μας και για να δίνουμε άλλοθι στις συνειδήσεις μας.

Δεν κατορθώσαμε ούτε μια στιγμή να ενωθούμε σε έναν κοινό στόχο και κάτω από μια κοινή πορεία και το μόνο που μας ενδιέφερε ήταν η πολιτική μας επικράτηση και η αύξηση των κομματικών μας ποσοστών και του πολιτικού μας κέρδους.

Συρθήκαμε, άλλοι εκόντες και άλλοι άκοντες, σε άγονους και παραπλανητικούς διαλόγους δεκαετιών, τους οποίους έστησε με μαεστρία η δόλια και αποτελεσματική τουρκική στρατηγική και πολιτική, με τη δική μας συνενοχή και την

ανοχή της διεθνούς κοινότητας.

Τα πρώτα σημεία της οριστικής διαίρεσης της πατρίδας μας και της αποδοχής των δεδομένων της ημικατοχής παρουσιάστηκαν με τη διάνοιξη των οδοφραγμάτων το 2003, κατά την οποία ο πανούργος κατοχικός ηγέτης Ραούφ Ντενκτάς μάς έπασε κυριολεκτικά στον ύπνο.

Η φιλοσοφία αυτής της ιδέας ήταν η έμπρακτη αναγνώριση του κατοχικού μορφώματος και η συνεπαγόμενη εφαρμογή του τουρκικού αφηγήματος ότι οι δύο «λαοί» μπορούν να ζήσουν πλάι – πλάι.

Μετατρέψαμε το άνοιγμα των οδοφραγμάτων σε πυλώνα της πολιτικής μας με το ψευδεπίγραφο και παραπλανητικό σύνθημα της δήθεν επανένωσης του λαού και της πατρίδας μας, εθελουφλώντας ότι η πολιτική αυτή στην ουσία εμπεδώνει και μονιμοποιεί – αν όχι και νομιμοποιεί – την ιδέα της δημιουργίας δύο κρατών, το ένα νόμιμο και το άλλο όχι ακόμα νόμιμο, κατά τον

ευρωβουλευτή Φειδία Παναγιώτου.

Στριμωχτήκαμε λοιπόν σ' αυτό το μισό κομμάτι της πατρίδας μας, που μας άφησαν ελεύθερο οι Τούρκοι κατακτητές και επιδοθήκαμε στην οικονομική μας... ανασυγκρότηση.

Κτίσαμε πύργους και πολυτελείς επαύλεις και τα πουλήσαμε ή εκχωρήσαμε έναντι αδράς αμοιβής σε όποιους άκουσαν το ντεάλι μας.

Παραδώσαμε τις πόλεις και τα χωριά μας στους Ρώσους, τους Ισραηλινούς, τους Λιβανέζους, τους Ιρανοί και Ιρακινούς, ακόμα και στους διαβόλους που έριξαν άφθονο χρήμα για να εξασφαλίσουν την επιβίωση και την πρόσβασή τους σε μια άλλη πατρίδα, έναν χώρο όπου θα μπορούσαν εύκολα να διαμένουν και να δραστηριοποιούνται ανενόχλητοι.

Εκχωρήσαμε την οικονομία μας σε ξένους παίκτες και λειτουργούμε τις επιχειρήσεις μας με πληθώρα αλλοδαπών εργαζομένων, ενώ ασκούμε τη δυνατότητά μας να μιλούμε στην αγγλική γλώσσα ή σε μιζοβάρβαρα

Ελληνικά για να συνεννοούμαστε.

Υποθηκεύσαμε τις αρχές και τις αξίες μας στο κυνήγι του πλουτισμού και αφήσαμε τους θεσμούς να καταρρέουν ο ένας μετά τον άλλο, αφού η προσοχή και το ενδιαφέρον μας ήταν στραμμένα σχεδόν μονίμως στην ευμάρεια και την εύκολη ζωή.

Αυτός, λοιπόν, είναι ο τραγικός απολογισμός της μεταπολεμικής μας Ιστορίας. Όταν κοπάσει ο απόηχος των επετειακών συνθημάτων και των εποχικών διακηρύξεών μας, θα επανέλθουμε πάλι στην καθημερινότητά μας. Για να προσαρμοστούμε στις νέες πραγματικότητες, όπως διακηρύττει από πρωίας μέχρι νυκτός ο άτεγκτος κατοχικός ηγέτης και τα αφεντικά του, του βαθέος τουρκικού κράτους.

Και κατά που γράφει ο μεγάλος μας Ποιητής, Κυριάκος Χαραλαμπίδης, «...αν ο λαός μας δεν μπορεί ν' αντλήσει απ' τα δεινά του, τότε του δόθηκε άδικα μια τέτοια τραγωδία».

**Αντιπρόεδρος του ΚΥ.ΚΕ.Μ.*

LEADER: Η φωνή της υπαίθρου γίνεται πράξη

Δίνοντας πνοή στην ύπαιθρο μέσα από τη συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών

Σε μια εποχή που οι αγροτικές περιοχές της Κύπρου αντιμετωπίζουν πληθυσμιακή συρρίκνωση, γήρανση και περιορισμένες ευκαιρίες απασχόλησης, το πρόγραμμα LEADER έρχεται να δώσει πνοή και προοπτική. Βασισμένο στη συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών, ενισχύει πρωτοβουλίες «εκ των κάτω προς τα άνω» και επενδύει στις δυνάμεις της υπαίθρου.

Ακολουθεί συνέντευξη με την κ. Ελένη Μυτιληναίου Ιωάννου, Λειτουργό Γεωργίας Α΄, του Τμήματος Γεωργίας, η οποία αναλύει τη φιλοσοφία, τους στόχους και τη σημασία του προγράμματος για την αγροτική ανάπτυξη της Κύπρου.

Τι είναι το πρόγραμμα LEADER και ποια είναι η φιλοσοφία που το διέπει;

Το πρόγραμμα LEADER αποτελεί εργαλείο ενίσχυσης των αγροτικών περιοχών, χρηματοδοτούμενο μέσω της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ). Διακρίνεται από τον καινοτόμο τρόπο εφαρμογής του, ο οποίος βασίζεται στην «εκ των κάτω προς τα άνω» προσέγγιση και την ενεργό συνεργασία των τοπικών φορέων. Το πρόγραμμα σχεδιάζεται και υλοποιείται από τους ίδιους τους κατοίκους των αγροτικών περιοχών, οι οποίοι συνενώνουν τις δυνάμεις τους με στόχο τον σχεδιασμό και την υλοποίηση Στρατηγικής Τοπικής Ανάπτυξης.

Ποιος είναι ο ρόλος των Ομάδων Τοπικής Δράσης (ΟΤΔ) στο πλαίσιο του LEADER;

Οι Ομάδες Τοπικής Δράσης (ΟΤΔ) είναι οι φορείς υλοποίησης του προγράμματος LEADER. Αποτελούν συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, στις οποίες συμμετέχουν Αρχές Τοπικής Αυτοδιοίκησης, καθώς και οργανωμένοι ιδιωτικοί φορείς με ενεργό ρόλο στην τοπική κοινωνία, όπως για παράδειγμα κέντρα νεότητας, εκκλησιαστικοί φορείς, πολιτιστικοί σύλλογοι και οργανώσεις παραγωγών. Μέσω διαβουλεύσεων με τον τοπικό πληθυσμό, οι ΟΤΔ σχεδιάζουν Στρατηγικές Τοπικής Ανάπτυξης, προκηρύσσουν συγκεκριμένες δράσεις, παραλαμβάνουν, αξιολογούν και εγκρίνουν αιτήσεις, ενώ παράλληλα παρακολουθούν την υλοποίηση των έργων και δράσεων στην περιοχή παρέμβασής τους.

Πότε εφαρμόστηκε για πρώτη φορά το πρόγραμμα LEADER στην Κύπρο και ποιες είναι οι σημαντικότερες αλλαγές από τότε μέχρι σήμερα;

Το πρόγραμμα LEADER εφαρ-

μόστηκε για πρώτη φορά στη χώρα μας κατά την προγραμματική περίοδο 2007-2013, χωρίς να υπάρχει προηγούμενη εμπειρία. Μετά την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κατά τη σύντομη προγραμματική περίοδο 2004-2006, χρηματοδοτήθηκε ένα «τύπου LEADER μέτρο», το Μέτρο 4.2 με τίτλο: «Τεχνική υποστήριξη και προετοιμασία ομαδικών ιδιωτικών αναπτυξιακών πρωτοβουλιών τοπικού χαρακτήρα», μέσω του οποίου πραγματοποιήθηκε η πρώτη προσπάθεια δημιουργίας των ΟΤΔ, η απόκτηση νομικής υπόστασης και ο σχεδιασμός Στρατηγικών Τοπικής Ανάπτυξης. Από το 2007 έως σήμερα έχουν εγκριθεί τέσσερις ΟΤΔ, οι οποίες καλύπτουν σχεδόν το σύνολο των αγροτικών περιοχών της Κύπρου.

Ποια είναι τα βασικά πλεονεκτήματα που εφαρμόζει το LEADER;

Η εφαρμογή του προγράμματος LEADER συμβάλλει κυρίως στην ενίσχυση της συνεργασίας. Οι τοπικοί φορείς καλούνται να συνεργαστούν, να ενώσουν τις δυνάμεις τους και να αντιμετωπίσουν συλλογικά τις προκλήσεις που ανακύπτουν στην περιοχή τους. Ταυτόχρονα, η δικτύωση των ΟΤΔ δημιουργεί νέες προοπτικές ανάπτυξης, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να εντοπίζουν και να υιοθετούν βέλτιστες πρακτικές και καινοτόμες δράσεις κατά την υλοποίηση της τοπικής τους στρατηγικής.

Ποιοι είναι οι κύριοι στόχοι του προγράμματος κατά την τρέχουσα προγραμματική περίοδο (2023-2027);

Οι κυριότεροι στόχοι του προγράμματος LEADER για την προγραμματική περίοδο 2023-2027 αφορούν στην προώθηση της απασχόλησης, της ανάπτυξης, της ισότητας των φύλων και της κοινωνικής ένταξης. Στο πλαίσιο αυτό, έχουν ενταχθεί δράσεις στις στρατηγικές που στοχεύουν στην αύξηση των θέσεων εργασίας και στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων της υπαίθρου..

Πώς επιτυγχάνεται η κοινωνική ένταξη και η προώθηση της απασχόλησης μέσω των στρατηγικών LEADER;

Οι ΟΤΔ προωθούν και ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των τοπικών

φορέων και της κοινωνίας των πολιτών στη διαμόρφωση και στην υλοποίηση μιας ολοκληρωμένης Στρατηγικής Τοπικής Ανάπτυξης, προσαρμοσμένης στις ιδιαίτερες ανάγκες της κάθε περιοχής. Οι κάτοικοι των αγροτικών περιοχών κατέχουν αυθεντικές γνώσεις σχετικά με τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες και τα προβλήματα της περιοχής τους. Αυτό το γεγονός καθιστά απαραίτητη τη συμμετοχή τους στη λήψη αποφάσεων, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι στόχοι των προκηρυσσόμενων Δράσεων θα ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες και θα οδηγούν σε βιώσιμη ανάπτυξη.

Τι περιλαμβάνουν οι νέες Στρατηγικές Τοπικής Ανάπτυξης που έχουν εγκριθεί; Ποια είναι τα είδη δράσεων ή έργων που μπορούν να χρηματοδοτηθούν;

Κατά την προγραμματική περίοδο 2023-2027, οι Στρατηγικές Τοπικής Ανάπτυξης περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα δράσεων, που στοχεύουν στη δημιουργία και ανάπτυξη μη γεωργικών δραστηριοτήτων στην ύπαιθρο, όπως παραδοσιακά εσπιατόρια και τουριστικά καταλύματα. Επιπλέον, περιλαμβάνονται ενισχύσεις για δραστηριότητες συνδεδεμένες με τον πολιτισμό, την παράδοση και τα τοπικά προϊόντα, όπως θεματικά πάρκα και μονάδες οικοτεχνίας.

Πόσο σημαντική είναι η έννοια της «συνεργασίας» μεταξύ ΟΤΔ και άλλων φορέων στο πλαίσιο των δράσεων;

Η συνεργασία μεταξύ των ΟΤΔ και των εμπλεκόμενων φορέων αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την αποτελεσματική εφαρμογή του προγράμματος LEADER.

Ποιες προκλήσεις αντιμετωπίζουν σήμερα οι αγροτι-

κές περιοχές της Κύπρου και πώς το LEADER συμβάλλει στην αντιμετώπισή τους;

Οι αγροτικές περιοχές της Κύπρου, όπως αναδεικνύεται στις Στρατηγικές Τοπικής Ανάπτυξης της προγραμματικής περιόδου 2023-2027, αντιμετωπίζουν σύνθετες και διαρθρωτικές προκλήσεις. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται η δημογραφική γήρανση, η πληθυσμιακή μείωση και εγκατάλειψη, καθώς και ο υψηλός δείκτης εξάρτησης. Επιπλέον, παρατηρούνται χαμηλοί δείκτες τουριστικής ανάπτυξης, περιορισμένη επιχειρηματική δυναμική -με παρουσία, κυρίως, πολύ μικρών επιχειρήσεων με χαμηλή διαπραγματευτική ισχύ και μειωμένη πρόσβαση σε χρηματοδοτικά κεφάλαια- καθώς και περιορισμένες ευκαιρίες απασχόλησης, ιδίως για τους νέους. Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί η ανεπαρκής πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες υγείας και εκπαίδευσης, γεγονός που συμβάλλει καθοριστικά στη μετακίνηση του πληθυσμού προς τα αστικά κέντρα. Επιπρόσθετα, οι μεγάλες αποστάσεις από δημόσιες υποδομές, σε συνδυασμό με την έλλειψη δημιουργικών διεξόδων για τις νεότερες γενιές, επιτείνουν τα προβλήματα κοινωνικής συνοχής. Παράλληλα, η εγκατάλειψη της γεωργικής γης και οι εντεινόμενες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, με κυρίαρχο ζήτημα τη λειψυδρία, δημιουργούν πρόσθετους περιβαλλοντικούς και παραγωγικούς κινδύνους.

Πώς ενθαρρύνονται οι καινοτόμες προσεγγίσεις στο πλαίσιο του LEADER;

Οι ΟΤΔ μπορούν να χαρακτηριστούν ως εκκολαπτήρια καινοτόμων ιδεών και προσεγγίσεων. Οι τοπικοί φορείς έχουν άμεση πρόσβαση στα γραφεία των ΟΤΔ, όπου το

έμπειρο και άρτια καταρτισμένο προσωπικό συμβάλλει ουσιαστικά στη μετατροπή ιδεών σε πράξη. Παράλληλα, η συμμετοχή τόσο των στελεχών όσο και των μελών των ΟΤΔ σε επισκέψεις, εκπαιδεύσεις και εργαστήρια σε άλλα Κράτη Μέλν της Ε.Ε. ενισχύει την ανταλλαγή τεχνογνωσίας και επιτρέπει τον εντοπισμό και την υιοθέτηση καινοτόμων πρακτικών στη χώρα μας. Τέλος, ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του προγράμματος LEADER παρέχει στις ΟΤΔ τη δυνατότητα να ενθαρρύνουν ακόμη περισσότερο την υλοποίηση καινοτόμων δράσεων στις περιοχές τους.

Ποιοι είναι οι μακροπρόθεσμοι στόχοι που φιλοδοξεί να πετύχει το LEADER στην Κύπρο;

Ο ρόλος των αγροτικών περιοχών είναι εξαιρετικά σημαντικός, καθώς συμβάλλουν ουσιαστικά στη συνολική ευημερία της χώρας μας. Οι περιοχές αυτές αντιμετωπίζουν ποικίλες προκλήσεις, και είναι απαραίτητο να ληφθούν μέτρα για την επαρκή στήριξή τους. Η ισορροπημένη και ολοκληρωμένη ανάπτυξη μπορεί να επιτευχθεί αξιοποιώντας το ανθρώπινο δυναμικό και την πλούσια πολιτιστική και περιβαλλοντική κληρονομιά, προωθώντας παράλληλα την οικονομική διαφοροποίηση και λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες των πολύ μικρών επιχειρήσεων.

Τι μηνύματα θα θέλατε να στείλετε προς τις τοπικές κοινωνίες για τη σημασία της ενεργού συμμετοχής τους;

Οι τοπικές κοινωνίες καλούνται ν' αναλάβουν ενεργό ρόλο στην ανάπτυξη των περιοχών τους, συμμετέχοντας στους συλλογικούς φορείς και θεσμούς, με στόχο την έκφραση των προβληματισμών, των προτάσεων και των ιδεών τους για την τοπική ανάπτυξη. Παράλληλα, είναι απαραίτητη η συνεχής ενημέρωσή τους, ώστε να μπορούν να αξιοποιούν τις ευκαιρίες που παρέχονται μέσω των διαφόρων προγραμμάτων, σχεδίων και χρηματοδοτικών εργαλείων. Το LEADER αποτελεί ένα εργαλείο ανάπτυξης, σχεδιασμένο για ν' ανταποκρίνεται στοχευμένα στις ανάγκες των αγροτικών περιοχών και θα πρέπει να αξιοποιηθεί κατά τον βέλτιστο δυνατό τρόπο και στη χώρα μας.

**Το άρθρο αποτελεί μέρος της εκστρατείας ενημέρωσης "Μάθε για την ΚΑΠ - Μια πιο συμπεριληπτική ΚΑΠ", η οποία αποσκοπεί στην ενίσχυση της διάδοσης πληροφοριών για την Κοινή Αγροτική Πολιτική της ΕΕ στην Κύπρο. Η εκστρατεία υλοποιείται από το Sigmalive και το Συγκρότημα ΔΙΑΣ, με συγχρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση.*

Με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

SIGMALIVE

Το έργο αυτό συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (αριθ. 101172446).
Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του/των συγγραφέα/ων και δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε η χορηγούσα αρχή μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνες γι' αυτές.

Το Ζακάκι υποδέχτηκε με ενθουσιασμό το νέο Bean Bar

Η δυτική Λεμεσός έχει πλέον τον δικό της all-day προορισμό. Το νέο Bean Bar στο Ζακάκι, το οποίο άνοιξε πριν από περίπου ένα μήνα τις πόρτες του, έχει τραβήξει το ενδιαφέρον του καταναλωτικού κοινού και ήδη αποτελεί σημείο αναφοράς για τους απαιτητικούς coffee lovers, σε μια περιοχή που γνωρίζει εντυπωσιακή ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια. Πρόκειται για το 18ο κατάστημα του brand και το έκτο αυτόνομο (εκτός Υπεραγορών Αλφαμέγα), το οποίο φέρει τη φωτεινή αισθητική, τη χαρακτηριστική διακόσμηση, τα χαρούμενα χρώματα και τον feelgood χαρακτήρα, για τα οποία είναι γνωστό το Bean Bar. Το διώροφο κατάστημα στη Λεωφόρο Φραγκλίνου Ρούσβελι προσφέρει έναν φιλόξενο, γεμάτο χρώμα χώρο για κάθε στιγμή της ημέρας. Το ισόγειο φιλοξενεί το άνετο sitting area, ενώ ο δεύτερος όροφος διαθέτει χώρο για μικρές συναντήσεις, με δυνατότητα προβολής παρουσιάσεων, μια ιδιαίτερη προσθήκη που καθιστά το Bean Bar στο Ζακάκι ιδανικό σημείο όχι μόνο για χαλάρωση, αλλά και για επαγγελματικές στάσεις. Σε ένα ευχάριστο περιβάλλον, που στέλνει θετικά vibes, συνοδεία του ποιοτικού καφέ και των φρέσκων προϊόντων που προσφέρει η αλυσίδα, η εργασία γίνεται απολαυστική. Το

μενού του καταστήματος περιλαμβάνει τις αυθεντικές γεύσεις καφέ που έχουν ταυτιστεί με το brand. Τους μονοποικιλιακούς καφέδες από τη Νικαράγουα, την Κόστα Ρίκα και τη Βραζιλία που εκφράζουν τις διαθέσεις Calm, Wild και Alive, όπως και το χαρμάνι από τη Λατινική Αμερική που αποπνέει μια cool αίσθηση. Πλάι στον καφέ, οι επισκέπτες βρίσκουν αγαπημένες επιλογές όπως φρεσκοστυμμένους χυμούς, superfood & protein shakes, ποικιλίες τσαγιού και άλλα ζεστά ή κρύα ροφήματα, καθώς και αλμυρά σνακ, σάντουιτς, μπάρες πρωτεΐνης, energy ball dates, superfood chocolate cookie pots και γιαούρτια με φρέσκα υλικά. Το Bean Bar ενισχύει ακόμη περισσότερο την παρουσία του στην κυπριακή αγορά, συνεχίζοντας να επενδύει σε εμπειρίες υψηλής ποιότητας που εμπνέουν.

Η Τράπεζα Κύπρου αναθεωρεί τη «Δήλωσης Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων»

Η Τράπεζα Κύπρου, στο πλαίσιο της στρατηγικής της για ενδεδειγμένη προστασία και σεβασμό των προσωπικών δεδομένων, και ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις του Κανονισμού 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (GDPR) και του περί της Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας των Δεδομένων

Προσωπικού Χαρακτήρα και της Ελεύθερης Κυκλοφορίας των Δεδομένων αυτών Νόμου του 2018 (Ν. 125(Ι)/2018), έχει προχωρήσει στην αναθεώρηση της «Δήλωσης Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων» (Privacy Statement) για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων φυσικών προσώπων που είναι: α) πελάτες ή δυνητικοί πελάτες της, ή/και β) ανιπρόσωποι πελατών ή δυνητικών πελατών της, ή/και γ) δικαιούχοι νομικών προσώπων πελατών ή δυνητικών

πελατών της. Παρακαλούμε όπως ανατρέξετε στην εν λόγω δήλωση για να ενημερωθείτε για την επεξεργασία των προσωπικών σας δεδομένων, τα δικαιώματά σας και άλλες σημαντικές πληροφορίες αναφορικά με την ασφάλεια και χρήση των δεδομένων σας στην Τράπεζα Κύπρου. Η δήλωση αυτή είναι διαθέσιμη στην ιστοσελίδα www.bankofcyprus.com, στα ηλεκτρονικά κανάλια εξυπηρέτησης, καθώς και στα καταστήματα της Τράπεζας Κύπρου.

Η Universal Life στηρίζει τη νέα γενιά επιστημόνων και επιβραβεύει ξανά την αριστεία

Πιστή στη διαχρονική της δέσμευση να στηρίζει τη νέα γενιά και να προάγει την αριστεία, η Universal Life συνέχισε και φέτος τη χορηγία της προς το Πανεπιστήμιο Κύπρου, επιβραβεύοντας τους πρωτεύοντες φοιτητές του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων και Δημόσιας Διοίκησης για το ακαδημαϊκό έτος 2024-2025. Το βραβείο αριστείας, ύψους €1000, απονεμήθηκε στον φοιτητή Δημήτριο Βακανά, ως αναγνώριση των εξαιρετικών ακαδημαϊκών του επιδόσεων. Η απονομή πραγματοποιήθηκε στο

πλαίσιο της καθιερωμένης Τελετής Αριστείας της Σχολής Οικονομικών Επιστημών και Διοίκησης, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 30 Ιουνίου στην Αίθουσα Τελετών του Πανεπιστημίου Κύπρου. Ο Κοσμήτορας της Σχολής, Καθηγητής Σωφρόνης Κληρίδης, ευχαρίστησε θερμά την Universal Life για τη συνεχή και ουσιαστική της συμβολή στην επιβράβευση των προσπαθειών και της ακαδημαϊκής αριστείας των φοιτητών. Από την πλευρά του, ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Κύπρου, Καθηγη-

τής Τάσος Χριστοφίδης, εξήρε τη σημασία τέτοιων συνεργασιών για την ενίσχυση της εκπαιδευτικής αποστολής του Ιδρύματος. Εκ μέρους της Universal Life, η Ανώτερη Λειτουργός Μάρκετινγκ, Νικολίνα Νικολάου, ανέφερε: «Η στήριξη της εκπαίδευσης και η ενίσχυση της νέας γενιάς αποτελεί για εμάς στρατηγική προτεραιότητα. Είναι τιμή μας να στεκόμαστε δίπλα σε νέους ανθρώπους, που με τη δουλειά και τη συνέπεια τους αποδεικνύουν ότι η αριστεία αξίζει να επιβραβεύεται».

Πράσινη Ανάσα στη Λάρνακα – Με τη σφραγίδα της Ευρώπης

Το Πάρκο Σαλίνα ως πρότυπο αστικής ανάπτυξης μέσω του προγράμματος ΘΑΛΕΙΑ 2021–2027

Μια νέα εποχή ξεκίνησε για τη Λάρνακα με την ολοκλήρωση και τα εγκαίνια του Δημοτικού Πάρκου Σαλίνα και του Κέντρου Δημιουργικής Ενασχόλησης, δύο έργων υποδομής που μεταμορφώνουν την καρδιά της πόλης και συνδυάζουν την περιβαλλοντική αναβάθμιση, την κοινωνική στήριξη και τη βιώσιμη αστική ανάπτυξη. Πρόκειται για μια ολοκληρωμένη παρέμβαση, που συγχρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω του Προγράμματος Πολιτικής Συνοχής ΘΑΛΕΙΑ 2021–2027, το οποίο θέτει στο επίκεντρο τη δημιουργία πράσινων, φιλόξενων και ανθεκτικών πόλεων για όλους τους πολίτες.

Ο μεγαλύτερος πνεύμονας πρασίνου της πόλης

Το νέο Πάρκο Σαλίνα καλύπτει έκταση 14.000 τετραγωνικών μέτρων και αποτελεί σήμερα τον μεγαλύτερο αστικό πνεύμονα στο κέντρο της Λάρνακας. Ο σχεδιασμός του ακολούθησε αρχές φιλικές προς το περιβάλλον, με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων και την αναβάθμιση της τοπικής οικολογίας. Στο πλαίσιο της παρέμβασης διατηρήθηκαν τα υφιστάμενα μεγάλα δέντρα, ενώ φυτεύθηκαν περισσότερα από 220 νέα δέντρα,

κυρίως ενδημικά και ιθαγενή είδη, που ενισχύουν τη βιοποικιλότητα και προσφέρουν φυσική οκίαση και δροσιά. Αντί για εκτεταμένη πλακόστρωση, χρησιμοποιήθηκαν χωμάτινες διαδρομές και υδατοπερατά υλικά, περιορίζοντας το φαινόμενο της αστικής θερμικής νησίδας και βελτιώνοντας την απορρόφηση των ομβρίων υδάτων.

Το πάρκο διαθέτει πλέον τεχνητή λίμνη με πεζογέφυρα, υπαίθριο αμφιθέατρο («το Ξέφωτο»), παιδικές χαρές, διαδρομές για πεζούς και ποδηλάτες, καθιστικά και σημεία πολιτιστικής αναφοράς. Ιδιαίτερη μέριμνα δόθηκε στην προσβασιμότητα, ώστε το πάρκο να είναι πλήρως λειτουργικό και φιλικό για Άτομα με Αναπηρία, γεγονός που αναπαράγει τη συνολική φιλοσοφία του έργου: μια πόλη για όλους.

Μια πράσινη επένδυση με κοινωνική διάσταση

Η πράσινη πολιτική του ΘΑΛΕΙΑ δεν περιορίζεται στο φυσικό

περιβάλλον, επεκτείνεται και στο κοινωνικό. Η αποκατάσταση της ιστορικής αποικιακής οικίας του 1926, που λειτουργούσε παλαιότερα ως κατοικία του Αστυνομικού Διευθυντή, εντάχθηκε στην πράξη με σκοπό τη μετατροπή της σε ένα σύγχρονο Κέντρο Δημιουργικής Ενασχόλησης. Το κτήριο αποκαταστάθηκε με σεβασμό στην αρχιτεκτονική του κληρονομιά και σήμερα στεγάζει υπηρεσίες που απευθύνονται σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Συγκεκριμένα, το κέντρο φιλοξενεί δράσεις πρόληψης εθισμών (όπως ο εθισμός στο διαδίκτυο και τα ηλεκτρονικά παιχνίδια), πρόγραμμα δωρεάν νομικής καθοδήγησης μέσω του Δικτύου “Δικαιοσύνη για Όλους”, καθώς και τον θεσμό του Κοινωνικού Λειτουργού της Γειτονιάς, που προσφέρει άμεση και τοπικά εστιασμένη κοινωνική στήριξη. Οι υπηρεσίες αυτές ενισχύουν την κοινωνική συνοχή της κοινότητας και προσδίδουν στο έργο χαρακτήρα βαθιά ανθρώπινο και συμπεριληπτικό.

Με την υπογραφή του ΘΑΛΕΙΑ

Το έργο υλοποιήθηκε με συγχρηματοδότηση από το Πρόγραμμα Πολιτικής Συνοχής ΘΑΛΕΙΑ 2021–2027, το οποίο υλοποιείται στην Κύπρο με στόχο την ενίσχυση της πράσινης και κοινωνικά δίκαιης μετάβασης. Μέσα από στρατηγικές επενδύσεις στην αστική ανάπτυξη, στην περιβαλλοντική προστασία και στη στήριξη των πολιτών, το ΘΑΛΕΙΑ δίνει ζωή σε έργα όπως το Πάρκο Σαλίνα, αποδεικνύοντας στην πράξη ότι η Ευρωπαϊκή Πολιτική Συνοχής δεν είναι απλώς χρηματοδοτικά εργαλεία, αλλά μοχλός θετικής αλλαγής σε τοπικό επίπεδο.

Τα επίσημα εγκαίνια του έργου πραγματοποιήθηκαν στις 8 Ιουλίου 2025, με την παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας, κ. Νίκου Χριστοδουλίδη, ο οποίος τόνισε τη σημασία του πάρκου ως “χώρου ζωής, δημιουργίας και ευημερίας για όλους τους πολίτες”. Ο Δήμαρχος Λάρνακας, κ. Ανδρέας Βύρας, αναφέρθηκε στο

όραμα της πόλης για έναν δημόσιο χώρο ανοιχτό, προσβάσιμο και βιώσιμο, που αγκαλιάζει τον πολισμό, το περιβάλλον και τον άνθρωπο.

Ένα πρότυπο έργο για το μέλλον

Το Δημοτικό Πάρκο Σαλίνα και το Κέντρο Δημιουργικής Ενασχόλησης δεν είναι απλώς δύο επιτυχημένα έργα υποδομής. Είναι παράδειγμα για το πώς η πράσινη πολιτική μπορεί να ενσωματωθεί στην καθημερινότητα των πολιτών με τρόπο λειτουργικό, ελκυστικό και κοινωνικά δίκαιο. Η Λάρνακα δείχνει τον δρόμο προς μια πόλη ανθρώπινη, ανθεκτική και περιβαλλοντικά συνειδητή, μια πόλη που επενδύει στο κοινό καλό με τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πράσινη μετάβαση δεν είναι σύνθημα, είναι πράξη. Και στη Λάρνακα, η πράξη αυτή παίρνει τη μορφή ενός πάρκου.

Το άρθρο αποτελεί μέρος της εκστρατείας ενημέρωσης “Cohesion4(E)U”, η οποία αποσκοπεί στην ενίσχυση της διάδοσης πληροφοριών για την Πολιτική Συνοχής της ΕΕ στην Κύπρο. Η εκστρατεία υλοποιείται από το Sigmalive και το Συγκρότημα ΔΙΑΣ, με συγχρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

EU Disclaimer - Το έργο αυτό συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (αριθ.101172516). Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του/των συγγραφέα/ων και δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτε η χορηγούσα αρχή μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνες για αυτές.

Κλήρωση λαχείου

Πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη, 23 Ιουλίου 2025, η κλήρωση του λαχείου του Παγκύπριου Συνδέσμου Καρκινοπαθών και Φίλων, ΠΑΣΥΚΑΦ. Οι τυχεροί αριθμοί που κληρώθηκαν είναι οι ακόλουθοι: 1) 11802 - Αυτοκίνητο SEAT Ibiza (1.0 TSI 110BHP), HATCHBACK, αυτόματο, αξίας €20.150. 2) 05428 - 2 αεροπορικά εισιτήρια μετ' επιστροφής για οποιαδήποτε διαδρομή του δικτύου της AEGEAN. 3) 40573 - Ασύρματη ηλεκτρική σκούπα Kobold VK7, αξίας €1.100. 4) 29447 - Apple Watch Series 10 GPS 42mm Jet Black Aluminium Case αξίας €449 από την εταιρεία PUBLIC. 5) 29866 - Δωρο-κουπόνι αξίας €400 από την εταιρεία Hadjikyriakos & Sons. 6) 16586 - Δωρο-κουπόνι αξίας €300 από την εταιρεία BIONIC. Καλέστε στο 77772322 για να μάθετε εάν έχετε κερδίσει. Οι τυχεροί παρακαλούνται να επικοινωνήσουν με τα Κεντρικά Γραφεία του Συνδέσμου στη Λευκωσία, στο τηλέφωνο 22345444, για να παραλάβουν τα δώρα τους.

Ο όμιλος υπεραγορών MAS παρέδωσε το δώρο του διαγωνισμού αυτοκινήτου της εφαρμογής “mas&WIN!”

Σε κλήρωση που πραγματοποιήθηκε στις 15 Ιουλίου 2025, στα κεντρικά γραφεία του ομίλου υπεραγορών MAS, ανακοινώθηκε η νικήτρια, κ. Μαρία Κοντοπούλου, του μεγάλου διαγωνισμού αυτοκινήτου σε συνεργασία με την Α. Τρικωμίτης Group of Companies. Ο όμιλος υπεραγορών MAS, σε μία λιτή εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή, 18 Ιουλίου, στον εκθεσιακό χώρο της Α. Τρικωμίτης Group of Companies, στη Λάρνακα, παρέδωσε ολοκαίνουργιο Korando,

KGM SUV, 1,500 κυβικών, αξίας €27.500, στη μεγάλη νικήτρια. Ο διαγωνισμός, που «έτρεξε» μέσω της εφαρμογής “mas&WIN!”, ξεκίνησε στις 17 Φεβρουαρίου και ολοκληρώθηκε στις 13 Ιουλίου του 2025, έχοντας συγκεντρώσει πάνω από ένα εκατομμύριο συμμετοχές. Στην εκδήλωση παρευρέθησαν στελέχη των δύο Ομίλων, ιδιοκτήτες υπεραγορών, συνεργάτες, φίλοι και πελάτες. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον διαγωνισμό και το μεγάλο δώρο, στο www.mas.com.cy.

Το Ενιαίο Πολιτιστικό Δόγμα στο επίκεντρο συνάντησης ΙΕΠ και Πρέσβη της Ελλάδας

Συνάντηση με τον Πρέσβη της Ελλάδος, Ιωάννη Παπαμελετίου, με την ευκαιρία της λήξης της θητείας του στην Κύπρο, είχαν πρόσφατα ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου Ελληνικού Πολιτισμού (ΙΕΠ), Ξενης Ξενοφώντος και η Αντιπρόεδρος, Δανάη Γεωργιάδου. Ο κ. Ξενοφώντος ευχαρίστησε τον κ. Παπαμελετίου για την προσφορά του στην πατριδα μας τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Εξήρε επίσης την αγαστή συνεργασία του κ. Παπαμελετίου με το ΙΕΠ και το γεγονός ότι παρευρέθη σε όλες τις εκδηλώσεις του στις οποίες ήταν προσκεκλημένος, ενώ σε κάποιες ήταν ο κύριος ομιλητής. Ο κ. Παπαμελετίου ενημερώθηκε για την πορεία υλοποίησης του «Ενιαίου Πολιτιστικού Δόγματος Κύπρου, Ελλάδος, Απανταχού Ελληνισμού», του οποίου το ιδρυτικό συνέδριο θα πραγματοποιηθεί τον προσεχή Νοέμβριο στην Κύπρο, υπό την αιγίδα του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Δημάρχου Αγίας Νάπας, στην παρουσία του Αρχιεπισκόπου Κύπρου. Ο υπό ίδρυση φορέας, που αποσκοπεί στην ενίσχυση των ψυχικών δεσμών Κύπρου - Ελλάδας - Οικουμενικού Ελληνισμού και στην οικοδόμηση της κοινωνίας του πολιτισμού, του πνεύματος και της εθνικής αυτογνωσίας των πολιτών, θα έχει έδρα τη Θεσσαλονίκη και θα στεγάζει πολιτιστικούς συλλόγους και πνευματικούς φορείς από όλα τα μέρη του Ελληνισμού. Στη συνέχεια ο κ. Παπαμελετίου μίλησε για τις εντυπώσεις του από την παραμονή του στην Κύπρο και

έγινε συζήτηση για ζωτικά θέματα. Παράλληλα επισημάνθηκαν οι κίνδυνοι που αναφύονται λόγω της ιδεολογίας του νεοκυπριασμού, η οποία επιχειρεί συστηματικά την υπόσκαψη της ελληνικής συνείδησης του κυπριακού Ελληνισμού. Τονίστηκε, επίσης, ο ρόλος που έχει να διαδραματίσει η παιδεία για τη διατήρηση του εθνικού φρονήματος στην Κύπρο και δόθηκε έμφαση στην ανάγκη συστηματικής καλλιέργειας της ελληνικής

μας γλώσσας. Στο πλαίσιο αυτό, ο κ. Παπαμελετίου επεσήμανε τη σπουδαιότητα της διαχρονικής παρουσίας Κυπρίων φοιτητών στα ελληνικά πανεπιστήμια, ενώ τόνισε πως μεγάλη ευκαιρία για συνεργασία των δύο χωρών μας στον τομέα της ανώτατης παιδείας θα αποτελέσει και η κάθοδος του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών στην Κύπρο για προσφορά συγκεκριμένων προγραμμάτων σπουδών.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Δημητρίου Αναστασία, Κωνσταντινουπόλεως 76 Α, 500 μ. από τα φώτα Γάλλου Πρέσβη, απέναντι από το Γυμνάσιο Κωνσταντινουπόλεως, Στρόβολος, τηλ.: 22250085, 22261656. Κοκκίνου Ελένη, Κυριάκου Μάτση 5 Γ&Δ, Παλουριώτισσα, τηλ.: 22522242. Μούγνης Μάριος, Ανδροκλέους 15 Β, πολυκατοικία ΑΜΑΡΑ 13, έναντι Μεγάρου Αλήθειας, τηλ.: 22763575, 97763300. Κουράτου Γιώργος, Λεωφόρος Αθαλάσσης 51 Α, απέναντι από Επαρχιακό Γραφείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Στρόβολος, τηλ.: 22336699. Μαρνέρου Άννα, Λεωφ. Αρχ. Μακαρίου Γ 209, δίπλα από Shoebox και Pizza Hut, Πάνω Λακατάμεια, τηλ.: 22721727, 22721711. Κουσιής Μάριος, Λεωφ. Ελευθερίας 12 Β, Λύμπια, τηλ.: 22048098.

ΛΕΜΕΣΟΣ

Χαραλάμπους Έλενα, Παναγίας Ευαγγελίστριας 81, έναντι εκκλησίας Παναγίας Ευαγγελίστριας και φούρνου Ζορπά, Κάτω Πολεμίδα, τηλ.: 25738560, 25736349. Κοτζιαμάνη Μόρφω, Σπύρου Κυπριανού 9, πλησίον διασταύρωσης Σπ. Κυπριανού & Ν. Παττίχη (Ανατολικά), τηλ.: 25336337, 99551982.

Λουκαΐδου - Πετράκη Ελεάνα, Λεωφ. Μακαρίου Γ 135, μεταξύ Pizza Hut & φώτων ERA, τηλ.: 25730050, 25755516. Μαυρογιάννη Δέσποινα, Λεωφ. Μακαρίου Γ 228, δίπλα από ψησταριά Διομήδης, τηλ.: 25361626, 97685069. Μαρνέρος Λεωνίδας, Ηλία Καννάουρου 32, έναντι Pizza Hut και Τράπεζας Κύπρου, Ύψωνας, τηλ. 25399702, 96669191.

ΛΑΡΝΑΚΑ

Τρουλλή Άννα, Λεωφ. Κιτίου 3, Κίτι, τηλ.: 24422033, 24635160. Καλαϊτζή Παναγιώτα, Λεωφ. Λεοντίου Μαχαίρα 20 Α, έναντι πρώην Υπεραγοράς Σαρρή και νυν Super Discount, τηλ.: 24651205, 99522502. Αποστολίδης Παύλος, Κοσμά Λυσιώτη 20, τέρμα Ερμού προς παραλία, τηλ.: 24627213, 24423271.

ΠΑΦΟΣ

Παπαδοπούλου Χριστιάνα, Ελλάδας 83, έναντι Υπεραγοράς Σκλαβενίτης, τηλ.: 26931339, 99513254.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ Κιαγιάς Γιώργος, Σωτήρας 6 Α, πλησίον κλινικής «Απτώ», Παραλίμνι, τηλ.: 23827020, 23744353. Πιττάτζη Κορνηλία, 1ης Απριλίου 10 Γ, Σωτήρα, πλησίον Ελληνικής Τράπεζας (πρώην Συνεργατική), τηλ.: 23824730, 23823308.

ΚΕΝΤΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΠΙ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 22502019, ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ, 6-12 Ψαρών, 2408, Έγκωμη. **ΛΕΜΕΣΟΣ:** ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 25200194, MEDITERRANEAN HOSPITAL, Στυγός 9, 3117, Αγία Φύλα. **ΛΑΡΝΑΚΑ:** ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 24636343, ΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ, Παύλου

Βαλδασερίδη 10, 6018, Λάρνακα. **ΠΑΦΟΣ:** ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 26848113, ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ, Βασιλέως Κωνσταντίνου 82, 8021, Πάφος. **ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ:** ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 23849400, ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ ΛΗΤΩ, Λεωφόρος Σωτήρας 8, 5286, Παραλίμνι.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Ο Σύνδεσμος Επιζώντων Πολεμιστών του 256 Τ.Π. τελεί την Κυριακή, 3 Αυγούστου 2025, στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου στην Ευρύκου, το ετήσιο μνημόσυνο των

58 ΗΡΩΩΝ ΤΟΥ 256 Τ.Π.

που θυσίασαν τη ζωή τους τον Ιούλιο και Αύγουστο του 1974 στις μάχες της Λεύκας, Ελιάς, Αγριδακίου, Καραβά και Λαπήθου. Του μνημοσύνου θα προστεί ο Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Μόρφου, Αρχιμανδρίτης Φώτιος. Μετά το πέρας του μνημοσύνου, θα ακολουθήσει στον χώρο του Μνημείου στο στρατόπεδο Μάρκου Δράκου στην Ευρύκου, τρισάγιο, κατάθεση στεφάνων, ο Εθνικός Ύμνος και δεξίωση.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Γνωστοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 25 του Περί Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Διακατοχή, Εγγραφή και Εκτίμηση) Νόμου, Κεφ. 224, ότι συμφωνήθηκε να πωληθεί το μερίδιο ή συμφέρον στο ακίνητο που αναφέρεται πιο κάτω.

Δήλωση Μεταβίβασης: 1/Π/3489/2025.
Πωλητής: Bank of Cyprus Public Company Limited, Στασίνου 51, 2002 Άγιος Δημήτριος, Στρόβολος, Λευκωσία.
Αγοραστής: Χαννής Χριστάκη Αντώνης, Πλάτωνος 3, διαμ. 101, 2123 Αγλαντζιά, Λευκωσία.
Ακίνητο: Αρ. Εγγραφής: 0/13740, Φύλλο/Σχέδ./Τμήμα/Τεμ./Κλίμ.: 30/54/0/475/5, Είδος Ακινήτου: Χωράφι, Εμβαδόν: 4014 τ.μ., Γεωγραφική Περιοχή: Λευκωσία, Αγία Βαρβάρα, Τοποθεσία: «Τσιφλικούδιν», Μεταβιβ. Μερίδιο στο Ακίν.: 1/2, Ποσό Πώλησης: €11.000,00.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το ακίνητο ενδέχεται να υπόκειται σε ΦΠΑ, ο οποίος δεν συμπεριλαμβάνεται στο ποσό πώλησης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΛΚΑΡΙΔΗΣ

ΕΦΙΚΤΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΑΡΕ ΠΡΟΚΡΙΣΗΣ

Πάφος, ΑΕΚ, Άρns και Ομόνοια ενώπιον των επαναληπτικών αγώνων

Καρέ της Ευρώπης. Μετά την ΑΕΚ, πήραν σειρά στο οδοιπορικό των διοργανώσεων της UEFA, Πάφος, Άρns και Ομόνοια. Με ίδιο στόχο, να πάνε όσο μακρύτερα γίνεται. Με τους πρώτους αγώνες της Β' φάσης στις τρεις διοργανώσεις να έχουν γίνει και τους επαναληπτικούς να έρχονται μέσα στην εβδομάδα. Με τα δεδομένα των πρώτων αγώνων να δείχνουν ένα πράγμα. Ότι και οι τέσσερεις μπορούν να περάσουν. Φυσικά υπενθυμίζουμε ότι Πάφος και ΑΕΚ έχουν το μαξιλαράκι της μεταφοράς στην αμέσως επόμενη διοργάνωση, άρα δεν μπαίνει θέμα ευρωπαϊκού αποκλεισμού. Από την άλλη, οι πιθανότητες να μην περάσουν σε αυτήν την φάση υπάρχουν, αν δούμε τα σκορ. Αλλά ας δούμε το ποτήρι... μισογεμάτο.

Πάφος FC

Μπορούσε τουλάχιστον να πάει με προβάδισμα στον επαναληπτικό στη Σερβία. Ισοφαρίστηκε στην τελευταία ανάσα από τη Μακάμπι Τελ Αβίβ. Αν μπορεί κάποιος να μιλήσει για «αδικία» είναι ακριβώς το χρονικό σημείο του γκολ. Ως εκεί, ήταν ματς απόλυτης ισορροπίας. Σε απόλυτη ισορροπία είναι και ο επαναληπτικός. Σε ό,τι αφορά σκορ (1-1) και ισχύ ομάδων. Την Πάφο την ξέρουμε

πολύ καλά, είναι σε μεγάλο βαθμό η ίδια ομάδα με πέρσι. Μπορούμε άνετα να υπολογίσουμε το ταβάνι της τέτοια εποχή. Η Μακάμπι, από την άλλη, με βάση τα όσα είδαμε σε 90 τόσα λεπτά, είναι μία πολύ οργανωμένη και δεμένη ομάδα. Άρα πενήντα-πενήντα και στην απόλυτη ισορροπία έρχεται να προστεθεί και η «ουδετερότητα» της έδρας. Άλλο Τελ-Αβίβ και άλλο Σερβία. Η Πάφος, με πρόκριση, μπαίνει πιο βαθιά στο Τσάμπιονς Λιγκ και παράλληλα εξασφαλίζει θέση στην Phase League στο Κόνφερενς. Αν δεν περάσει, μεταφέρεται στο Γιουρόπα Λιγκ.

ΑΕΚ

Έχουμε καλύτερο δείγμα, αφού οι Λαρνακείς έδωσαν ήδη τρεις αγώνες. Ήταν εκρηκτικοί στον πρώτο αγώνα με την Παρτζάν, εκεί έδειξαν πολλές αρετές. Ζορίστηκαν πολύ για να περάσουν (με λίγη παραπάνω συγκέντρωση θα τα κατάφερναν πιο άνετα). Στάθηκαν ικανοποιητικά στη Σλοβενία, υπό την έννοια ότι ήλεγξαν το ματς και πήραν «κυνικά» την ισοπαλία με 1-1. Γενικά, η φειντή ΑΕΚ δεν απέχει και πολύ από την περσινή σε μοντέλο λειτουργίας. Λογικό, αν υπολογίσουμε ότι κράτησε το μεγαλύτερο μέρος του ρόστερ. Το σκορ, αλλά και η γενικότερη αίσθηση είναι πως η ΑΕΚ είναι μπροστά στα προγνω-

στικά απέναντι στην Τσέλια. Αλλά υπάρχει ένα σημείο αναφοράς. Πολύ σημαντικό. Η Τσέλια είναι ένα καλοκουρδισμένο σύνολο. Μπορεί να έχει κάνει κάποιες αλλαγές στο ρόστερ της σε σχέση με πέρσι, αλλά η φιλοσοφία της δεν αλλάζει. Σημαντικό σημείο; Δεν είναι ομάδα έδρας, είναι ομάδα που μακριά από

Τα σκορ και η γενική εικόνα των πρώτων αγώνων δημιουργούν όλες τις προϋποθέσεις για τις εκπροσώπους μας

το γήπεδό της αποδίδει το ίδιο καλά. Το απέδειξε πέρσι με τον ΑΠΟΕΛ, έδειξε κάποια πράγματα απέναντι στην Πάφο. Στην προεμιέρα του πρωταθλήματος Σλοβενίας κέρδισε μέσα στο γήπεδό της τη Μάριμπορ. Στο περσινό πρωτάθλημα έκανε 8 διπλά σε 18 ματς. Θυμίζουμε ότι αν η ΑΕΚ αποκλειστεί, μεταφέρεται στο Γιουρόπα Λιγκ.

Άρns

Η Ευρώπη θέλει προσοχή, οι

πεπονόφλουδες είναι παντού και μπορείς να τις πατήσεις. Αποδείξη, ο πρώτος αγώνας του Άρns απέναντι στην Πούσκας. Σκορ 2-0 από τα πρώτα 15 λεπτά, καμία πίεση, άνετη διαχείριση μέχρι το 75'. Και ξαφνικά μέσα σε 3 λεπτά, από το τίποτα οι Μαγυάροι ισοφάρισαν. Ευτυχώς που μετά το γλύστιγμα ο Άρns σηκώθηκε και αντέδρασε κάνοντας το 3-2. Ήταν το λιγότερο που δικαιούτο με βάση την εικόνα του αγώνα. Παρόλο που ο Άρns είχε θέματα με απουσίες. Έπαιξε με μεσαία γραμμή ειδικών συνθηκών (ο Χαράλαμπος έκανε μία προπόνηση και ο Μουσουότα είναι κατά συνθήκη μέσος). Δεν είχε επίσης τον Μαγιαμπέλα. Παρόλα αυτά, ήταν ανώτερος και εμφανώς ποιοτικότερος. Αν εξαιρέσουμε το μπλακ άουτ, μια χαρά. Δεν θα είναι εύκολα τα πράγματα στην Ουγγαρία, αλλά όλα τα δεδομένα συνηγορούν πως ο «νορμάλ» Άρns θα περάσει.

Ομόνοια

Στιντό το 1-0 απέναντι στην Τορπέντο Κουτάισι. Σωρεία χαμένων ευκαιριών για μία άνετη επικράτηση. Συμπέρασμα γενικό, η Ομόνοια, όπως και ο Άρns, είναι ένα επίπεδο πάνω από τον αντίπαλο της, αλλά έκανε τη ζωή της λίγο δύσκολη. Λογικά ομιλούντες, με προσοχή στη Γεωργία (η έδρα μίας ομάδας

παίζει ρόλο) περνάει. Στα της ει-κόνas. Βασικά είδαμε την περσινή Ομόνοια. Σε πρόσωπα (κανένας νεοφερμένος) και πράγματα. Με τη μόνη διαφορά ότι είχε κάποιες διορθώσεις στον τρόπο που αρμόνεται. Το πρόβλημα των «πρασίνων» δεν είναι σήμερα η αγωνιστική ταυτότητα. Είναι η έλλειψη βάθους και 1-2 αναβαθμίσεων. Αν αυτήν την ώρα καλύπτεται αριθμητικά στα μετώπο, μπροστά έχει ελλείψεις. Θέλει άλλον έναν κεντρικό μέσο, αλλά πολύ περισσότερο θέλει δύο προσθήκες μπροστά. Το ρεπορτάζ λέει για έναν φορ, αλλά μήπως θα πρέπει να κοιτάξει και τα άκρα της; Η ατάκα Μπεργκ για τον Ιγκεμπρίτσεν (ότι δεν θα μπορεί να πάρει πολλά λεπτά στα πόδια του), λέει πολλά. Με Σεμέδο, Λοΐζου και Χατζηγιωβάννη δύσκολα βγαίνει (αριθμητικά) η σεζόν.

Τσάμπιονς Λιγκ

Τετάρτη 30 Ιουλίου

21.00: Μακάμπι-Πάφος (1-1)

Γιουρόπα Λιγκ

Πέμπτη, 31 Ιουλίου

19.30: ΑΕΚ-Τσέλια (1-1)

Κόνφερενς Λιγκ

Πέμπτη, 31 Ιουλίου

20.00: Τορπέντο-Ομόνοια (0-1)

21.00: Ακαδημία Πούσκας-Άρns (2-3)